

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

34

Louis de DIEU

1590 - 1642

voir : F. LICHTENBERGER

Encyclopédie des sciences
religieuses III, 748

Qualdonna Lathier

vu

Calmer

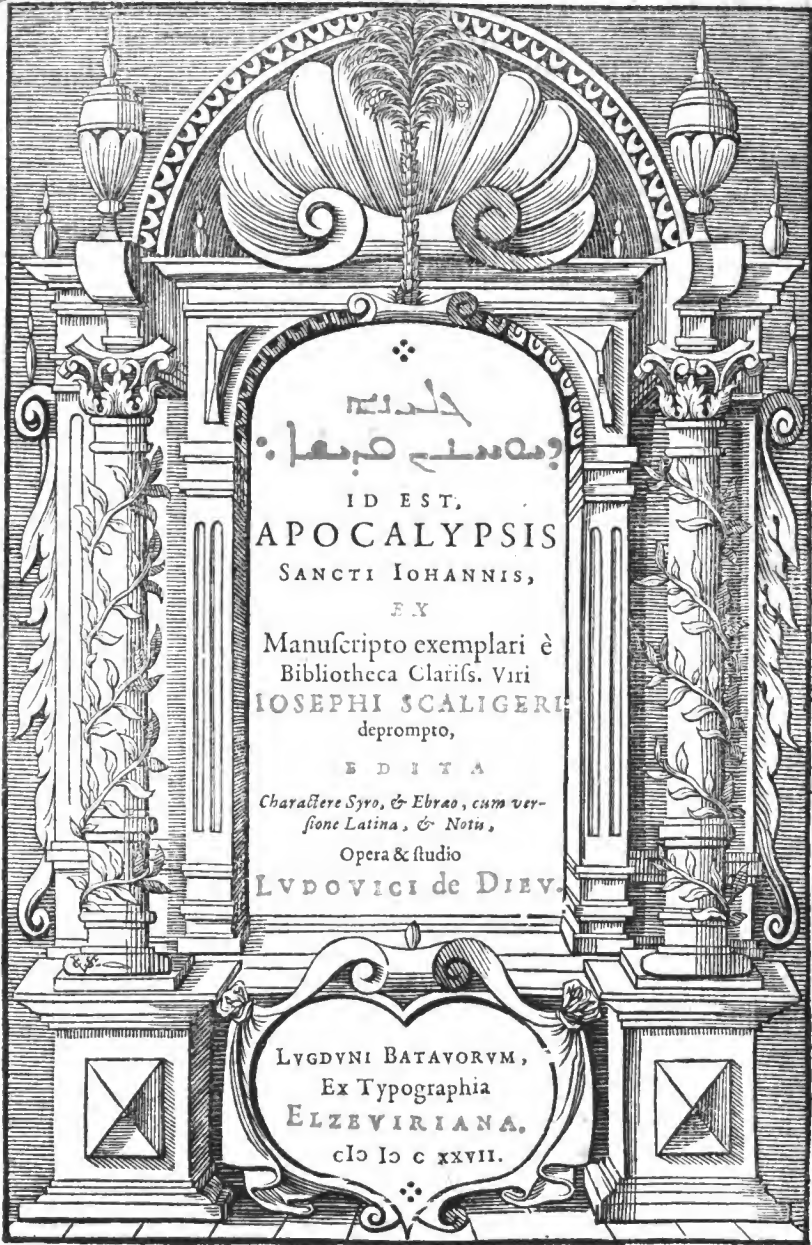
Proche

Antonia

Leclerc

Joan

Stephan
Antonia

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text on the right side of the page.

Handwritten text on the right side of the page.

Handwritten text on the right side of the page.

Nobilissimo, Amplissimo, Doctissimo,

D. D. DANIELI HEINSIO,

D. MARCI EQVITI, SERENISSIMI SVE-
CORVM, & C. REGIS CONSILIARIO ET HISTO-
RIOGRAPHO, IN CELEBERRIMA LVGDVNO-
BATAVA ACAD. POLITICES PROFESSORI,
BIBLIOTHECARIO AC SECRETARIO;

LVDOVICVS DE DIEV, Flissinganus, salutem ac pacem
precatur à Deo Patre & Domino nostro Iesu Christo.

IR Amplissime, quem piæ me-
moræ parens meus Daniel de
Dieu semper fecit maximi,
eum ut in pretio non habeam,
nefas duco. quique vicissim
parentem meum, ut tuum, coluisti semper,
eum ut non colam, impetrare à me non pos-
sum. hæreditaria nobis est amicitia: magna
itaque & constans: atque, ut ad rem veniam,
multum aucta, communi harum literarum
amore, studioque communi. Quam enim
tu eas ames, docet incredibilis ille quem
paucis annis in iis fecisti progressus: quem
nos quidem novimus pridem, quibus facilis
ad te accessus datur: at non æque norunt
alii:

E P I S T O L A

alii: ignorabit autem deinceps nemo, qui sacras tuas in Nonnum exercitationes viderit, opus nunquam eruditione, utilitate nunquam laudatum satis: ubi te in sacris Theologum, in Hebraicis criticum, in Hebræorum scriptis Rabbinum miramur omnes. Excitavit hic tuus amor meum. Simulac enim leviculum illud Grammaticæ Hebrææ compendium à me editum vidiſſes, è vestigio mones, ut linguarum Hebraicæ, Chaldaicæ & Syriacæ grammaticalem collationem instituere aggrediar. Monenti pareo, qui tanto viro denegare nihil possum. paratum opus ubi vides & legis, instare non desistis, ut edam. paruissem jam & ibi, nisi hujus libelli mentio à te incidisset. Ais, inter libros, à magno illo literarum omnium lumine Iosepho Scaligero Academia huic nostræ legatos, latere manuscriptum exemplar Syriacæ versionis Apocalypſeos. audire id ego non poteram, quin protinus gestiret animus videre. nec percipere tu animum meum poteras, quin protinus velles obsequi.

Exhi-

DEDICATORIA.

Exhibes amico scriptum , sed simul amico
injungis laborem. postulas Syriaca à me
transcribi , vis eadem literis Hebraicis ad-
jectis vocalibus exprimi , latinam à me ex
Syriaco versionem cupis addi, textum Græ-
cum vis conjungi, atque ita simul omnia
prelo committi. Obstabant quidem mune-
ris mei occupatissimi negocia. Sed vicit
meus tum erga te , tum erga hæc literas
animus. Et jam causas habes, vir Clarissi-
me, cur hunc tibi foetum demus, qui non
magis me quam te parentem habet: quum
sine te nec in manus meas incidisset, nec
apud me edendi animum invenisset. Si quas
igitur mihi ob hunc laborem gratias deberi
posteritas judicabit, earum magnam par-
tem tibi dari volo, ex cujus præscripto egi
omnia, & cujus consilio multum me adju-
tum fateor. Vtinam vero supremum illud
numen superstitem nobis eum esse voluif-
set, qui idem hoc, quod ego, præstitisset li-
benter, & multo quam ego præstitisset me-
lius. Magnum illud dico linguarum Orien-
taliū

E P I S T O L A

talium decus Thomam Erpenium, quem communi luctu ereptum nobis dolemus ambo. sæpe enim te eum præceptorem agnovisse memini: mihi sane præceptorem fuisse profiteor palam. Multa hic habuimus communia: communem præceptorem dum viveret: communem luctum, quum extinctus esset: imo & communem ejus erga nos amorem, quem vel moribundus testatus est. te enim, quem, quum valeret, in pectore gestaverat, etiam animam efflans in ore habuit. me verò, quem, quum doceret, auditorem viderat libenter, animam agens consolatorem animæ & fidei suæ testem habere voluit, & habuit. Memini, vir Clarissime, quum tristis illa lues, quâ & magnus iste vir, quem dixi, nobis ereptus est, hanc nostram urbem exerceret, tuque absens, & de tuo Colonio, id est, de corde tuo, de animo tuo sollicitus, Hagâ-comitis ad me literas dares (ad quem enim scripsisses potius, quum is nemini quam mihi charior esse vel possit vel debeat? utpote quem mihi natura fecerit

Avun-

D E D I C A T O R I A.

Avunculum, educatio præceptorem & patrem) memini, inquam, eundem illum fuisse atrum istum & funestum diem, quo magnus ille Erpenius è medio sublatuſ luctuoſiſſimâ mihi ad te literarum materiam ſuppeditaverit: in quibus lætum nihil, niſi quod præclaræ fidei & beatæ mortis teſtem me dicerent. Ab eo tempore luxit Academia, & qui Hebræa tractarent deſideravit. Tu primus prodis, qui per tuum Ariſtarchum de fonte Hebræo bibendum nobis præbeas: memor illius à magno Hillele dicti, במקום שאין אנשים, חסדל להיות איש, *In loco ubi non ſunt viri, fac te virum præbeas*. Vir ſane fuit Erpenius, non אדם ſed איש. Is defecit, tu ſuccedis, non in ipſius munus, ſed eruditionem. & quia me habere voluiſti pediſſequum, ad hæc incitaſti. habes ſectatorem, cui nihil quam à te diſcere, & tecum Orientis literas promoveri gratius. Et vel hoc nomine hunc meum laborem tibi acceptum fore ſpero ac confido. Te ſane patronum ſibi exoptavit maxime, ut qui, qua es eruditione, de hiſ literis
judi-

EPISTOLA DEDICATORIA.

judicare possis, & quo es candore, erratis
ignoscere velis, & qua es apud omnes exi-
stimatione ingenti, adversus malevolos &
invidos tueri queas. Vale, illustrissime vir,
utque diu Academiae, Ecclesiae ac nobis su-
perstes maneat, summis votis à Deo Opt.
Max. contendo: à te vero, ut, quod facis, me
amare pergas. Lugduni Batav. vigesimo
die Martii, cło lccxxvii.

PRÆFA-

P R Æ F A T I O

Ad

candidum LECTOREM.

E NEVOLE ac studiose Lector, libellus hic Syriacus, quem edimus, è Bibliotheca nostra publica petitus est, ubi inter multos alios præclaros libros, à Cl. Viro Josepho Scaligero Academia nostræ legatus, hæcenus latuit. libellus est in octavo, charta densa, tersa ac polita, quaque à pergamena parum distet, conscriptus manu eleganti ac vere Syriaca, sed ab hoc nostro charactero satis discrepanti. Maronitarum manus videtur, qua in scribendis epistolis utantur, ubi ceteriores, magisque compactas, & sæpe implexas sibi invicem literas adhibeant. Vocales additas non invenimus: nisi paucis in locis, ubi expressæ reperies. Versuum distinctiones libellus iste proprie habet nullas, ne nec capitum, nisi quæ à lectore quodam, nescio quo, nostris numeris adscripta fuerunt. Sententiarum tamen distinctiones habet varias, quarum quædam longiores, aliæ breviores periodos discernere videntur, quas nos hic non gravate omisimus, tum quia typographus in carebat, tum quia & nos certum earum usum non deprehendebamus. aliquando enim tota pagina habet nullam, interdum una multas, ac nonnumquam etiam sine ulla sententia distinctione solius elegantia

★★

tia

P R Æ F A T I O

*tia causa accumulatas. priores, quatuor punctis rubris, circulum nigrum ovali forma constantem, quadrangularem forma continentibus: posteriores, quatuor solummodo punctis, duobus rectis rubris, aliis transversis nigris, pinguntur. alia etiam aliter insigniuntur. reliquas autem incisorum ac membrorum periodi distinctiones quantum potuimus observavimus. Esse autem hanc Syriacam è Græco translationem, nullus dubito, & cuius phrasin conferenti, id facile liquebit. unde factum, ut quum Syri articulo emphatico careant, qui Græcorum articulo præpositivo *ὁ, ἡ, τὸ* respondeat, quem Hebraei per suum *הַ הַיְיָ* exprimunt felicissime, hic noster, potius quam ut emphasin articuli græci omiserit, pronomen tertiæ personæ *הוּ, הִיא, הֵם, הֵנָּה*, passim substituerit, quæ alioqui proprie valent *ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖναι*. in quo quidem noster hic libellus longe luxuriat magis, quam qui antehac è novo testamento editi fuerunt. Authorem versionis ignoramus; scriptoris vero nomen in calce libri reperimus, ubi se Cassarum nuncupat natum *ܐܠܝܐܝܬܐ ܕܩܝܫܐ ܕܥܣܪܐ*. tempus vero scriptiōis subtercet. De antiquitate huius versionis nihil statuerè ausim. Mirum sane, quum Novum Testamentum ab Ignatio Patriarcha Antiocheno per Moysen Meridinaum è Mesopotamia sacerdotem in Occidentem mitteretur, & in Syriam reportandum, imò in gratiam Syriacarum Ecclesiarum Vienna anno 1555 imprimeretur, Apocalypsin una cum secunda Epistola Petri,*

AD LECTOREM.

*Petri, secunda ac tertia Johannis, nec non Epistola Iudæ defuisse. fortasse, quod ut olim, ita & tum apud omnes Orientis Ecclesiæ istæ S S. Scripturarum partes communiter nondum receptæ essent. extitisse tamen certum est. Sic enim VVidmanstadius in editione Viennensi, in præfatione ad epistolas canonicas, quas ab ipso Vulgatas habemus: Reliquæ, inquit, S S S. Petri, Johannis, & Iudæ epistolæ, una cum Apocalypsi, etsi extent apud Syros, tamen in exemplaribus quæ sequuti sumus defuerunt. Et in epistola quæ toti operi subnectitur, ait, Mo- sen istum Meridinaum, qui cum una opera plurimum studique consumserat, & jam in Mesopotamiam denuo abierat, reversurum, ac reliquas S S S. Petri, Iohannis, & Iudæ epistolas una cum apocalypsi allaturum. allatæ fuerunt deinde, & nescio qua incuria aut invidia earum impressio orbi Christiano denegata fuerit hætenus. testatur Possevinus in apparatu, libros eos qui editioni Viennensi ac Regiæ Antverpiensi desunt, in codicibus Orientalium extare, & per Maronitas acceptos à Balthazare Etzelio Iesuita Latinos factos, quos etiam, excepta Apocalypsi, nobis videre contigit. Ex Apocalypsi autem verba quedam capituli septimi citata invenimus à Georgio Michaële Amira Edeniensi è monte Libano Maronitam, qui luculentam scripsit Grammaticam Syriacam, Romæ an. 1596. editam. In quo opere pag. 241. ostensus pronomina **أنا** & **أنت** fere semper esse patientia,*

P R A E F A T I O

tientia, id est accusari casus, citat haec verba ex
 cap. 7. **أَعْيَبَ أَقْهَلًا بِحَسَبِ هَذِهِ آيَةٍ**.
ذِكْرُ حَسَبِ وَاحِدٍ. quae in hoc libello vers. 14. prorsus
 eodem modo sese habent. suspicaberis fortasse lector, ab
 ipsis Maronitis, postquam Pontificiam religionem (quod
 teste Setho Calvisio factum anno 1182) amplexi fuerunt,
 hos demum libros factos esse Syriacos. quod certe de hac
 Apocalypsi statuendum minime censeo: quum & à Græcis,
 quæ Pontificii sequuntur, exemplaribus, & à vulgata
 versione latina, quam illi authenticam fecerunt, passim
 multum abeat. Iam vero, ad laborem nostrum quod at-
 timet, quem celandum minime censeo, textum Syriacum
 charactere faciliori, qui typographo notus esset, descripsi.
 eundem literis Hebraicis, additis vocalibus, (quod ante
 nos alii in libris fecerant Tremellius & Fabricius Bode-
 rianus) in gratiam tyronum expressi. versionem latinam,
 servata quantum potui phrasi Syra, addidi. atque ut hæc
 cum textu authentico conferri quam facillime possent,
 græcus quoque ut adesset curavi. Textum Syriacum fi-
 deliter descripsi, descriptum contuli, reliquis etiam men-
 dis quæ occurrebant, quæ tamen, ne lector alicubi offen-
 deret & haberet, huiusmodi signo † notavi, & in cha-
 ractere Hebræo ad idem signum, nisi fallor, emendavi.
 quod doctiorum iudicio libenter submitto, à quibus hic
 reprehendi neutiquam erubescam. Ubi verba quadam ad
 sensum

AD LECTOREM.

sensum perficiendum deessent, id hujusmodi signo, [] spatio aliquo vacuo relicto, indicavi, & in caractere Hebræo ex Græco supplevi. Non est autem dissimulandum, in ipsius autographi margine errata varia à lectore quodam nescio quo, sed alia manu, alio atramento emendata conspici: item, verba quedam in autographo occurrere redundantia aut bis scripta, quæ manifesto sensum vitarent, quæ nos è textu refecimus: quæ tamen singula, ne quid fraudis commisisse videamur, in animadversionibus nostris suis locis observabimus. Utinam vero alia quedam exemplaria cum quibus hoc nostrum conferre potuissemus, ad manum fuissent. errata exactius corrigere, ac defectus melius supplere potuissemus. quo auxilio quum destitueremur, præstitimus quod potuimus, & ut neque textui Syro quicquam derogaretur, neque circa rectum ejus sensum scrupulus relinqueretur, operam dedimus. Quem laborem etsi negocia muneris nostri fugerent, libenter tamen postulatu magni viri Danielis Heinsii suscepimus, opera pretium existimantes, si ad eos novi Testamenti libros quos Cl. Vir Albertus VVidmanstadius impressit primus, quique tanto cum applausu ab orbe Christiano excepti fuerunt, hæc etiam scripturæ pars, quæ hætenus defuit, labore nostro accederet. neque enim quicquam à munere nostro alienum nos facere arbitrabamur, si ea, quæ ipsi Servatori nostro ejusque discipulis vernacula fuit lingua, sacrarum literarum cognitionem

Digitized by Google

AD LECTOREM.

liarissimum est. & sexcenta alia quae hic adferri possent. Restat ut, quum supra Tremellii ac Fabricii Boderiani, qui ante nos libros Novi Testamenti vocalibus notarunt, mentionem fecerimus, causas in medium proferamus, cur ab ea quam illi secuti sunt punctandi ratione in multis discedamus. Visum illis magnis viris fuit, quum Syriaca literis ac vocalibus Hebraeis proferrent, leges quoque linguae Hebraeae in punctando multum sequi, praesertim quum & quae apud Danielem & Esdram sunt Chaldaica, & ipsa Thargumim easdem passim leges sequantur. quod nobis linguam non Hebraeam, aut Thargumicam, sed pure Syriacam tradentibus minus probatur. hinc est quod sub ך ם ץ in fine vocum post vocales longas more Hebraeorum adhibeant pathach futurum, ut in ך׃ passim. & in ך׃ Rom. 8. 5. quum Grammatici fateantur Syros id pathach non agnoscere, & libri Syri literas istas gutturales in fine omni vocali destitutas relinquunt. Ita in initio dictionum ante literas בוס׃ more Hebraeorum legunt ך ם, quod Syriace esset ם, nulla nixi Grammaticorum autoritate, & contra codicum fidem, qui hoc ם ut & omnes literas serviles vocali destituunt, hoc est per scheva efferunt, nisi sequens litera ipsa quoque vocali destituatur, sive per scheva sit efferenda, tum enim ך ut & aliae serviles pathach habent: ut ם׃ וְבִנְיָמִן & homines: ubi tamen ex lege Hebraeorum esset legendum וְבִנְיָמִן. solent etiam sub li-
teris

P R A E F A T I O

teris gutturalibus, ubi est Syri *vocali nudae*, *chateph* *pashach* & *chateph-segol* Hebraeorum more adhibere. non simplex tantum *schewa* adhibemus, quia Syri nullum brevissimarum vocalium discrimen agnoscunt. Et meminimus me ex *Clar. Kirr D. Erpenio* audire, habere se ex ore doctissimi cujusdam Maronita, nullis praeceptis Grammaticis, ac vix viva voce doceri posse, quem sonum *schewa* habeat apud Syros, praesertim sub gutturalibus, sub quibus soleat proxime praecedentis vocalis sonus continuari, siue ea sit *a*, siue *e*, siue *i*, siue *o*, siue *u*. Solet *Boderianus* nomen Dei scribere Hebraeorum more *יהוה*. ac *Georgina Amira* scribit *יהוה*, & recte, nam praemissis literis servilibus, non licet legere *יהוה*, *יהוה* sed legendum *יהוה*, *יהוה* ut *Joan. 10. 36.* & alibi passim videre est. Sic ex Chaldaismo desumserunt, quod *n* affixum tertiae personae *mascul. sing. num.* faciendū mappikatum, ut *עבדך* servus ejus. nos mappik id omittimus, quia Syri simpliciter scribunt *עבדך* sine puncto vel *in*, vel *infra*, vel *supra*. At in *feminini generis* affixo *n* Syrorum habet punctum supra se, *עבדך* quod quia proprie valet mappik Hebraeorum, nos hic mappik retinentes legimus *עבדך*. Majus autem est, quod nos *dagesch* tum *lene*, tum forte *omittimus*, quum illi utroque creberrime utantur. Causa est, quod quāvis Syri

AD LECTOREM.

Syri punctum quoddam habeant, quod nunc vocatur
 רוֹכֵךְ lenitas, nunc קִשְׁיָא durities, tamen
 illud קִשְׁיָא literam non geminat, ut dageſch forte apud He-
 braeos, ſed ſolummodo literis בּוֹרַכּוֹר ſuperimpoſitum affi-
 rationem ab illis tollit, וְ durius pronunciari vult; ut
 contra idem punctum infra eaſdem literas poſitum, וְ
 tum רוֹכֵךְ dictum, affirationem illis relinquit וְ mollius
 efferendas eſſe docet. adeo ut קִשְׁיָא nihil aliud ſit quam
 dageſch lene Hebraorum: וְ vero, Hebraorum raphe.
 ut Amira diſerte tradit Grammatica ſua pag. II. וְ ne
 quidem mentionem ullam facit puncti geminantis. Ita-
 que cenſendum non eſt, verba quæ apud Hebraeos ſecun-
 dam radicalem geminant in piel, idem facere in pael Sy-
 rorum: aut defectiva prima Nun, quum illud amittunt,
 compenſare amiſſionem per geminationem ſecunda, ut ſit
 apud Hebraeos. fateor quidem, ſi ſecunda radicalis ſit
 ex literis בּוֹרַכּוֹר, eam durius tum ſine affiratione pro-
 ferri, ſed geminari negabat doctiſſimus Erpenius, nega-
 mus וְ nos, freti potiſſimum hac ratione, quod omnes
 Grammatici, etiam ipſe Maſius, qui tamen קִשְׁיָא ge-
 minandi vim aliquando tribuit, fateantur וְ קִשְׁיָא
 tantum in literis בּוֹרַכּוֹר locum habere. ſecus ſane apud
 Hebraeos ſe habet dageſch forte. ſi ergo, exempli gratia in
 קָמַי præcepit, וְ וְ occidit, וְ וְ debent

 gemi-

P R A E F A T I O

geminari, quia sunt pael, quo quæso signo geminationem illam Syri designant, quum litera illa puncti וְּ capaces non sint? Hinc est quod Amira p. 30. quum verbum **לְבַל** polluit, quod pael est, latinis literis exprimit, scribat, etama, unico tantum m. Et p. 38. citans verba hæc ex Psal. 117. **לְבַלְבְּדוּ** laudate Dominum, latine scribit sciabahh Imorio. וְּ habet וְּ, ideo durius pronuntiat per b non per u, sed non geminat. quum itaque alia sit ratio & dagesch apud Hebræos, quam וְּ apud Syros, omittere illud potius visum fuit, quam ut nimium ad Hebraismum accedentes à Syriasmò recederemus. Monendus quoque es, lector, (quod apud Tremellium & Boderianum non invenies) literas quasdam in medio dictionis à me relinqui absque ulla vocali, etiam absque scheva. factum id, ut docerem, eas literas plane occultandas, & in pronuntiatione prætereundas. ut אִתְּהוּ tu legendum at. אִתְּהוּ uxor athto. אִתְּהוּ ecclesia ito. אִתְּהוּ novus bhatho. אִתְּהוּ dedit jaf. אִתְּהוּ urbs meditho. Sic in initio dictionis אִתְּהוּ alius bhrino. אִתְּהוּ postremus bhrojo. אִתְּהוּ homo noscho. sic in fine אִתְּהוּ à me meu. אִתְּהוּ mecum am. אִתְּהוּ ceciderunt nephah. sicut supra אִתְּהוּ Amira legit sciabahh, & similia ubi ante וְּ scheva posuimus, ut doceremus literas illas in pronuntiatione celandas: post scheva enim

AD LECTOREM.

enim pronuntiarī non possunt. quae omnia non tantum
Amira nos docuit, sed ipsi quoque Syroarum libri, ubi
 haec semper sine vocalibus scribuntur. Ubi tamen
 & diphthongescunt, pronuntiarī eas eam praecedenti
 vocali volumus, quamvis nullam eis motionem ad-
 damus. ut *אֵיכ* sicut *אֵיכ*. *מָנֹח* *mancho*. *מֹרֶס*.
מֹרֶס prima *kadmōto*. Interdum quoque adhibe-
 mus Hebraeorum *maccaph*. non quod ea virgula in
 usu sit apud Syros, sed quia melius exprimere non po-
 tuimus, quando duae voces pronuntiatione in unam
 coalescunt. ut *אֵמֶר-אֵנָה* legunt, *omarno*, & in *אֵנָה*
 plane occultato, & syllaba *אֵנָה* cum *אֵמֶר* coalescente. sic
אֵתְחַוֶּה-חַוָּה legunt *ithawwo*, occultantes *חַוָּה* ex *אֵתְחַוֶּה* & *חַוָּה*
 ex *אֵתְחַוֶּה* ac si scriberetur *אֵתְחַוֶּה*. nolim tamen putet quis-
 quam, parvi propterea faciendum aut Tremellium, aut
 Boderianum. putet id, qui precipuam eruditionis lau-
 dem in legendi ratione sitam arbitratur: quod nos qui-
 dem non existimamus, sed in prompta ac recta scripto-
 rum intelligentia, qua nos ab illis multis parasangis su-
 perari fatemur libenter, ut qui plures forte libros Syros
 legerint, quam nobis vel videre contigerit. nec ea
 mens nobis est, ut hic nostra punctatione doctis prae-
 scribamus quicquam. rudiores docemus & praemus. do-
 ctioribus autem si hic quaedam displicent, non id metuo,

*** 2

sed

P R Æ F A T I O

*sed ut moneant opto, quippe qui non tam ut alios erudiam
quam ut ipse ab eruditioribus discam hæc suscepi. Velle
enim hic & posse discere, eruditionis mihi aliquis gradus
videtur. Jam vale, lector humanissime, & labori-
bus nostris fructu, ex quibus si quid fructus capis, to-
tum illud Opt. Maximoque Deo acceptum referatur,
cujus unius gloriam hic spectamus, cuique laus & honor
debetur in sempiternum. Amen.*

الحمد لله

חלומה ונבואה חד במסכת אהרן בלשון
 בן אלהים בפלגיה בן אלהים
 האמנות ליה בן נחום
 סגור :

גלינה ודחא על יוחנן אנגליסטא מן אלהים
 בפסאסון גורחא ראשחדי לה מן
 בארץ קיסר :

H O C E S T ,

R E V E L A T I O

qua facta est super

I O H A N N E M E V A N G E L I S T A M

à Deo, in Pathamun insula, in quam eiectus fuit
 à Nerone Césare.

A

קפלאח א

מחלטה ב

לִינְאֵי יִשׁוּעַ

מְשִׁיחָא חו

יִתְבּ לֵד אֱלֹהֵא

לְמַחְוֵי לַעֲבָרָא דִּילָא

הֵנִיךְ דְּרוּק לְמַהֲוֵא

בְּעַגְלֵי יִשׁוּעַ כְּדִשְׁלַח

כִּיד מְלָאכָא דִּילָא

לַעֲבָרָא דִּילָא יִתְחַנֵּן

חו רֵאסְהוֹר לְמַלְתָּא

רֵאֱלֵהָ וְלִסְהוֹרֻתָּא

יִשׁוּעַ מְשִׁיחָא כְּלִהֵן

רְחוּמָא. ³ טוֹבְתָנָא

חו חו דְּקָרָא וְהֵנִיךְ

רְשָׁמֵן לְמֵלָא ר

רְנְבִיתָא הֲרָא וְנִטְרִין

יְהִיָּה וְיִשְׁעֵי מַחְבֵּיָא

וְיִשְׁעֵי חֵסֶן אֲרֵסֵן

לְמַסְבֵּה חֲתִיבָא וְיִחֵס

וְיִסֵּי וְיִזְכֵּי לְמַסְסֵן

חֲזִיבָא וְיִסֵּי חֵסֶן עֲלֵיב

חֵסֶן מְלָאכָא וְיִחֵסֵן חֲחִיבָא

וְיִחֵסֵן בְּיִסֵּי . וְיִסֵּי

וְיִחֵסֵן חֲחִיבָא וְיִחֵסֵן

מַחְסֵי וְיִסֵּי וְיִחֵסֵן

חֲחֵסֵן וְיִסֵּי . וְיִחֵסֵן

וְיִסֵּי וְיִסֵּי . וְיִסֵּי

וְיִסֵּי וְיִסֵּי . וְיִסֵּי

וְיִסֵּי וְיִסֵּי . וְיִסֵּי

וְיִסֵּי וְיִסֵּי . וְיִסֵּי

~~~~~

CAPVT I.

KEΦ. Α'.

¹ REVELATIO Iesu Christi, quam dedit ipsi Deus ad indicandum servis suis ea quae oportet fieri cito, & manifestavit, quū misit per angelum suum, servo suo Iohanni. ² Qui testatus est verbum Dei, & testimonium Iesu Christi, omnia quae vidit. ³ Beatus est qui legit, & illi qui audiūt verba prophetiae huius, & servant

¹ Α' ΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἰδούκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δοῦναι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δὲ γένοιται ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ ἐπὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι λέγει ὁ ἄγγελος τοῦ ἁγίου αὐτοῦ τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἰωάννη. ² Ὁς ἠμαρτύρησεν τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τι εἶδεν. ³ Μακάριος ὁ ἀναγιγνώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τὰς λέξεις τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ

אָנא יוֹהָנֶן בֶּן
 אֶחָדָה וְשֹׁחָפֶה
 יִלְכֶן בְּאֵלֶיכֶם
 וּבְסִיבֵרְתֵיכֶם רַב־יִשׁוּעַ
 מִשִּׁיחָא חַוִּית בְּנוֹרָחָא
 דְּמִתְקַרֵּינָא פִּשְׁמִסָּן
 מִסָּל מִלְחָא וְאַלְהָא
 וּמִסָּל מִתְרוּחָא רַב־יִשׁוּעַ
 מִשִּׁיחָא. ¹⁰ † הוּיָהּ
 בְּרוּחָא בְיוֹמָהּ מִ
 מֵאֲרֵינָא וְשִׁמְעָה מִן
 בְּמִתְרָא רִילִי קִלְיָה
 רַבָּא אֵיךְ שִׁיפּוּרָהּ
 וְאַמְרִי"הוּ מֵאֲרִיחָא
 אֲנִי כְחוֹב בְּכִתְבָהּ
 וְשִׁדְרָ לְחִלּוֹן שְׁבַע

~~~~~

9 Εἰ γὰρ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν,
 καὶ συγκαταριθμὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ
 βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ἐξηγομένου ἐν τῇ πίστει τῇ καλυμμένη Πατ-
 ρος. ¹⁰ Διότι λέγει τὸ Θεὸν καὶ διότι τὸ
 μαρτυρεῖται Ἰησοῦ Χριστοῦ. ¹⁰ Εἰ
 ἐξηγομένου ἐν Πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ
 ἢ ἡκούσα ὀπίσω μου φωνὴν μαγὰλῶν ὡς
 σάλπιγγος. ¹¹ Λεγούσης· Εἰ γὰρ εἰμι τὸ Α
 καὶ τὸ Ω, ὁ ἀκούων ἐὶς ἔρχεται· καὶ ὁ
 βλέπων ἑξέσται εἰς βιβλίον, καὶ πίμψον

9 Ego Iohannes, ille frater vester,
 & socius vester in afflictione & in
 tolerantia, quæ in Iesu Christo est,
 fui in insula quæ vocatur Patamun,
 propter verbum Dei, & propter tes-
 timonium IESU CHRISTI.
¹⁰ Fui in Spiritu, in die Domini-
 co, & audiui à tergo meo vocem
 magnam, tanquam tubam, quæ
 diceret. ¹¹ Hoc quod vides scibi
 be in libro, & mitte illis septem
 A 3 Eccle-

נפלה † לוח רגלוחי
 איך מיתא וסם עלי
 אידה דמיתא כו
 אסר לא תדחל אנא
 איחי חו קדמיא וח
 אחריא. ¹⁸ והו רחי
 ורחיח מיתא והא
 חיה איחי לעלמא
 ועלמא אמין † ואית
 לי קלימא דמותא
 דסיוול. ¹⁹ כחב
 חביל דו סא דחורח
 וחליק דאחיתוח וחליק
 דעחידן למחוא בתר
 חליק. ²⁰ לראוה
 ושבעא כוכביא

נפלה † חסלס קי חססה
 אמר מעל. סממל חכב אבס
 ומעמל חכב. לא? מבל.
 אלא אמל סס סממל ססס
 אמל. ¹⁸ ססס וממ ססס סמל
 ממל סס סממל אמל
 חתמל וחתמל אמל.
 † סמל חכב סממל
 סממל. ¹⁹ חסלס סממל
 סס סל? ממל: ססל
 ? אמל סס סל? חלבי?
 חסס סל? סל?
²⁰ חלאו וממל חסמל

cecidi ad pedes ejus, tanquam mortuus. & posuit super me manum suam dexteram, dicens: ne time, Ego sum ille primus & ille ultimus. ¹⁸ Et qui vivus sum & qui fui mortuus, & ecce vivus sum in secula seculorum. Amen. Et sunt mihi claves mortis & inferni. ¹⁹ Scribe igitur quod vidisti, & ea quæ sunt, & ea quæ futura sunt post hæc, ²⁰ Mysterium septem stellarum

ἵππευ ὡς τὰς πύλας αὐτῆ ὡς νεκρῶς
 καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ'
 ἐμὴν, λέγων μοι· Μὴ φοβῆ. ἔγω εἰμι
 ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. ¹⁸ Καὶ ὁ
 ζῶν, καὶ ὁ θάνατος νεκρῶς, καὶ ἵδου ὅτι
 εἰμι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀ-
 μέν. καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ
 τοῦ θανάτου. ¹⁹ Γράψον ὁ ἀδελφὲ, καὶ
 ὁ ἀκούσας, καὶ ὁ μέλλων γράσασθαι μετὰ τῶν
 τοῦ. ²⁰ Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων
 αὐτῶν.

שְׁמִי וְשֵׁם מַלְאָכָי וְשֵׁם
 מַלְאָכָי מְנַחֵם וְשֵׁם
 שְׁמִי מַלְאָכָי מְנַחֵם
 וְשֵׁם מַלְאָכָי מְנַחֵם
 וְשֵׁם מַלְאָכָי מְנַחֵם

הָנִן רְחִיבָה בְּיָמֶיךָ
 יְלִי וְשֵׁם מְנַחֵם
 וְשֵׁם מְנַחֵם הָנִן שְׁמִי
 כֹּכְבֵּי מַלְאָכָי
 וְשֵׁם מְנַחֵם אֵיחָדָה
 וְשֵׁם מְנַחֵם שְׁמִי
 שְׁמִי מְנַחֵם אֵיחָדָה.

מַלְאָכָי :

קְפִלְאוֹן ב

מַלְאָכָי וְשֵׁם מַלְאָכָי
 מַלְאָכָי . שְׁמִי אֶחָדָה
 אֶחָדָה . שְׁמִי מַלְאָכָי
 מַלְאָכָי מְנַחֵם וְשֵׁם
 מַלְאָכָי מְנַחֵם וְשֵׁם
 מַלְאָכָי מְנַחֵם

לְמַלְאָכָי וְשֵׁם
 דְּבִאֲפִסוֹס כְּחוֹב הָלִין
 אֶמֶר הוּא אֶחָדָה כָּל
 וְשֵׁם מְנַחֵם כֹּכְבֵּי
 בְּיָמֶיךָ יְלִי הוּא
 דְּמִלְחָה בְּמִעֲרָה
 וְשֵׁם מְנַחֵם שְׁמִי

~~~~~

ὅτι εἶδες ἐπὶ τῇ δεξιᾷ μου, & ἑπτὰ ἀν-
 γέλους ἔτι ἑπτὰ ἀστέρας, ἀγέ-
 λαι τῇ ἐκείνῃ ἐκκλησιᾷ εἰσὶν & αἱ ἐκεί-
 ναι λαμπραὶ ὡς εἶδες, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ εἰσὶν.

quas vidiſti in dexterâ meâ, & ſeptem
 candelabra aurea. Illæ ſeptem ſtellæ,
 angeli ſeptem Eccleſiarum ſunt, & illa
 candelabra ſeptem, ſeptem Eccleſiæ ſunt.

Κ Ε Φ. Β'.

CAPVT II.

Τὴν ἀγγελὸν τῆς Ἐφεſοῦς ἐκκλη-
 σίας ὡς ἔψαι. Τὰδε λέγει ὁ κεντῶν
 τὰς ἐπὶ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ
 ἀντιπαιστὴς ἐν μέσῳ τῶν ἐπὶ λαμπρῶν

Angelo Eccleſiæ quæ Ephēſi eſt ſcri-
 be. Hæc dicit ille tenens omnia, & illas
 ſeptem ſtellas in dextera ſua: qui ambulat
 in medio illorum ſeptem candelabrorū

B

aureo-

וְדוֹתָבָה. ² וְעַתָּה אֲנִי
לְעִבְרָא וּלְקִיָּה וּלְעִמְלָא
וּלְמִסְכִּינֵי וְנֹחַא וּלְקִיָּה
וּלְלֵא מִצָּה אֲנִי
לְמִטְעֵן לְבִישָׁא וְנִסִּיחַ
לְהִנָּן דְּאִסְרִין הֵנִין
לְחַזֵּן דְּשְׁלִיחָא א
אִיחִיחוֹן וְלֹא אִיחִיחוֹן
וְאִשְׁכַּחְתָּ אֲנִי דְגִלָּא.
וּמִסְכִּינֵי וְנֹחַא אִיחַ
לְךָ וְעֵתְנָת מִטְל שְׁמָא
דִּילִי וְלֹא לְאַחֵר. ⁴
[אֵלֹהֵי אִיחַ] לִי עֲלִיד
מִטְל [וְנֹחַא] דִּילְךָ
וְהוּא קִרְיָא דְשִׁבְקָא.
אֲדִיכֵר הַכִּיל מִן

וְנִסְכָּה. ² נְבִי אֲבָרָה
חֲקִיבָא וְכִסְרָא. סִכְכִּימָא
סִכְכִּימָא וְנִסְכָּה. וְכִסְרָא
מִכְּרָא אֵלֵּךְ חֲקִיבָא
סִכְכִּימָא חֲסִיכָא וְאִסְרִין
סִכְכִּימָא חֲסִיכָא וְכִסְרָא
סִכְכִּימָא. סִכְכִּימָא וְכִסְרָא
סִכְכִּימָא אֵלֵּךְ וְכִסְרָא
סִכְכִּימָא וְנִסְכָּה. אֲבָרָה
סִכְכִּימָא וְכִסְרָא. סִכְכִּימָא
סִכְכִּימָא וְכִסְרָא. סִכְכִּימָא
[חֲקִיבָא] חֲקִיבָא. סִכְכִּימָא
[וְכִסְרָא] וְכִסְרָא. סִכְכִּימָא
וְכִסְרָא. סִכְכִּימָא וְכִסְרָא
וְכִסְרָא. סִכְכִּימָא וְכִסְרָא

aureorum. ² Novi opera tua, & laborem & tolerantiam tuam, & quod non potes ferre malos. & tentasti eos, qui dicunt ipsi se Apostolos esse, & non sunt, & invenisti eos mendaces. ³ Et tolerantia est tibi, & tulisti propter nomen meum, & non fatigatus es. ⁴ Sed est mihi contrarium, propter charitatem tuam illam priorem quam deliquisti. ⁵ Recordare igitur,

τῶν χρυσῶν. ² Ὅλως τὰ ἔργα σου, & τὸν κόπον σου, & τὴν τὴν ἀπομνηστικὴν σου, καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν δυνατὸν βαστάσαι πάντας. καὶ ἐπείρασεν σου φθαρμένους αὐτοὺς ἀποστόλους, καὶ οὐκ ἔστιν καὶ δῖρος αὐτοὺς ψευδοίς. ³ Καὶ ἵστάμενος, καὶ ἀπομνηστικὴν σου, καὶ τὸν ὄνομα μου περιποιήσας, καὶ ὁ ἀπομνηστικὸς. ⁴ Ἀλλ' ἔχεις κατὰ σου, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν ἀπομνηστικὴν ἀφῆκας. ⁵ Μνημονεύεις οὖν

אבא בפקד: 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

אבא נפלה ואחזקת
ולעבדא קדמא עבד
ואן דין לא אתא אנא
לך עגל וסווע-אנא
סנחא וילך מן
דחזקה אן לא תחזק,
‘ אלא ודא אית לך
דסנא אנא לעבדא
דניקליס לואין דאף
אנא. 7 וו דאית
לה אדנא נשטע סנא
דחא אסר לעדחא
להו דנא אחל לה
לסאכל מן קנסא
דחיא וו דאיתחוי
בפדיוסר דאלחא

πῆτοι ἐκπέπληκται, καὶ πάλιν
πῆτοι ἐκπέπληκται· εἰς μὴν, ἕως οὗ
οὐ ταχὺ, καὶ κινήσει τὸν λαμπρὸν (ὡς ἂν
τὸ πῦρ αὐτῆς, ἐκπεπληκται). 6 Ἀλλὰ
τὸ πῦρ, ἐκπεπληκται τὸν λαμπρὸν
τὸν, ἐκπεπληκται. 7 Ὁ ἕως οὗ ἀκούσας
τὸ πῦρ λέγει τῆς ἐκπεπληκται· Τὸ
πῦρ λέγει αὐτῇ φωνῇ ἐκπεπληκται
τῆς, ἐκπεπληκται τὸν λαμπρὸν τὸν.

unde cecideris, & respice: & o-
pera prima fac. & si non, venio tibi
cito, & movebo candelabrum tuum e
loco suo, si non converteris etc. 6 Sed
hoc habes, quod oderis opera Nico-
litarum. quæ & ego. 7 Qui habet au-
res, audiat quid Spiritus dicat Ecce-
sij. Ei qui vincit dabo ei edendum
de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei

למחש הוא דין עתיד
 אכלקדצא למרמו
 מנכח בבית נשורחא
 איכנא דחחנסון ונהוא
 לכן אולצנא יומא
 עסרנא חו ממיסנא
 עדמא לסותא ואחל
 לך כלילא דחיא.¹¹ חו
 דאית לה אדנא נשסע
 סנא אמר רוחא
 לעדחא חו דוכא לא
 נחעול מן סוחא חו
 חנינא.¹² ולמלאכא
 הודעדחא דכפרנסום
 כחוב הליון אמר חו
 דאית לה ספא חו

~~~~~

παρῶν· ἰδὲ, μίαν βαλὼν ἐξ ὑμῶν ὁ
 διαβολὸς εἰς φυλακὴν, ἵνα παρεδῇ-
 τε ἡμερὰς ἑξῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις· γί-
 νησι πηδὲς ἄρχη θανάτου, καὶ δόσω σοι
 τὸν σταυρὸν τῆς ζωῆς.¹¹ Ὁ ἔχων ὅρα,
 ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
 κλησίαις· Ὁ νικῶν ἔμνη ἀδικηθῆναι ἐκ τοῦ
 θανάτου τοῦ δευτέρου.¹² Καὶ τὸ ἀγγέ-
 λον τῆς ἐκ Περγάμου ἐκκλησίας γράψαι·
 Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν

rus es. ecce enim futurum est ut
 Diabolus injiciat ex vobis in domum
 custodiæ, ut probemini: & erit
 vobis afflictio dies decem. Sis fide-
 lis usque ad mortem, & dabo tibi
 coronam vitæ.¹¹ Qui habet aures,
 audiat quid dicat Spiritus Ecclesijs.
 qui vincit, nihil perverſi patietur à
 morte illa secunda.¹² Et Angelo
 illi Ecclesiæ quæ Pergami est scribe.
 Hæc dicit ille qui habet gladium illum

B 3 acutum

אָנאָ לֵה בְּכָרָם
וְלַחֲלוּ וְגִירֵיו עִמָּה
בְּאֵלֶּצְנָא רְבָא אֵין לֵה
בְּחַחוּן מִן עֲבָדָה
דִּילָהּ . ²³ וְלִבְנִיָּא
דִּילָהּ אֶקְטוּל בְּמוֹתָא
וְנִדְעֵן כְּלַחֲיו עֲרֵתָא
דְּאֵנָּה אִיתִי הוּ דְּבִיעָא
כּוֹלִיתָא וְלִבְיֹחָא וְאֵתֵל
לְכוּן לְכָל חַד אֵין
עֲבָדָה דִּילְכוּן . ²⁴
לְכוּן דִּין אִמְרֵ-אֵנָּה
לְחֲלוּן דְּשִׁרְכָּהּ ד
רְבִתְאֻסִּירִם כְּלַחֲיו
הִנֵּן דִּלִּירָה לְחוּן מ
מִלְּפִנְתָּא חֲרָא חֲנוּן

אִבְּאֵל חַסְ חֲבֵהָ . חֲסֵהָ
וְעֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ
וְחֵהָ לֵה לֵה חֲסֵהָ
וְחֵהָ . ²³ חֲסֵהָ וְחֵהָ
אֵלֵהָ חֲסֵהָ . חֲסֵהָ
חֲסֵהָ חֲסֵהָ . וְחֵהָ חֲסֵהָ
וְחֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ .
וְחֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ
חֲסֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ
חֲסֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ
חֲסֵהָ חֲסֵהָ חֲסֵהָ

cio eam in ventrem , & eos qui mor-
chantur cum eâ , in afflictionem ma-
gnam si non refipiscunt ab operibus
ipsius. ²³ Et filios ejus occidam mor-
te.&cognoscent omnes Ecclesiaz, quod
ego sum ille qui scrutatur renes & cor-
da.&cabo vobis unicuique secundum
opera vestra. ²⁴ Vobis autem dico, illis
reliquis qui Thivatræ sunt, omnibus
illis qui non habent doctrinā hanc, illis

αὐτῶν εἰς κλίβανον, καὶ τοὺς μοιχαλίσ-
τας μετ' αὐτῆς, εἰς θλίψιν μεγάλην,
ἐὰν μὴ μετάνοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐ-
τῶν. ²³ Καὶ τοὶ τέκνα αὐτῆς λυπεύου-
ντο ἐν τῇ θανάτῳ, καὶ γινώσκονται πάντες αἱ
ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐρῶν ὑμῶν νεφρὺς
καὶ καρδίαν· καὶ δίδωμι ὑμῖν ἐκάστην κατὰ
τὰ ἔργα ὑμῶν. ²⁴ Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ
λοιποῖς τοῖς ἐξ Θυατείροις, ὅσοι οὐκ
ἔχουσιν τὴν διδασκαλίαν ταύτην, καὶ οἱ-

τινες

אָנשין דלע ידעו אַנקע וְלֹא בִּיחַד חֲפֵצָא
 עֲמִיקָהָ דְּמִשְׁנָא אִיךְ וְהִלְכָּא אִם דְּאִכְדֵּי . לֹא דְמָא
 דְּאִסְרֵן לֹא רִמָּא אָנָּה עֲלִיכֶן אַחֲרֵנָּה
 יוֹקֵרָה . ²⁵ בְּרִם הוּ דְּרֵאִית לְכֹן אַחֲרֵי
 עֲרֵמָא דְּאַחָא-אָנָּה . ²⁶ וְהוּ דִּזְכָּא וְהוּ
 דְּנִשְׁטֵר עֲרֵמָא לְשׁוּלָמָא לְעִבְרָא דִּילִי אַחֲלִי לֵה
 שׁוּלְטָנָא עַל עַמָּא . ²⁷ וְנִרְעָה יִנְהֹן
 בְּחוּטְרָה דְּפִרְזֻלָּה וְאִיךְ מֵאָנָּה דְּפִחְרָה
 נִשְׁחַקֹּן אִיךְ דְּאִף אָנָּה נִמְכַּח מִן אָבָּא

~~~~~

οἱς οὐκ ἔγνωσαν τὴν βῆσιν τῆ σατανᾶ,
 ὡς λέγουσιν· ὁ βαλὼν ἐφ' ἡμᾶς ἄλλο βα-
 ρύ· ²⁵ Πάλιν ὁ ἔρχεται, καὶ τήσονται
 ἄρχαι αὐτοῦ ἕως· ²⁶ Καὶ ὁ νικῶν, καὶ
 ὁ τηρῶν ἄρχαι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω
 αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἰσθίων· ²⁷ Καὶ
 ποιμανεῖ αὐτὰς ὡς ῥάβδος σιδηρεῖ· ὡς
 τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρίβονται,
 ὡς καὶ ἐγὼ εἴληφα τὸν πατέρα

hominibus qui non norunt profundi-
 tates Satanæ, sicut diximus, non injicio
 in vos aliud onus. ²⁵ Verum quod ha-
 betis tenere usque dum venio. ²⁶ Et
 ille qui vincit, & ille qui servat usque ad
 finem opera mea, dabo illi potestatem
 super populos. ²⁷ Et pascet eos vir-
 gâ ferreâ: & sicut vasa figuli commi-
 nentur. sicut etiam ego accepi à patre
 meo.

וּמִי. 28 וְהָיָה. 29 וְהָיָה לָהּ
לְכִידְבָּא חַי אֶפְרַיִם.
חַי וְרֵאיוֹ לֶחַם חַיִּים
נִשְׁמָע עֵינַי רִחֻם
אֶסֶר לְעִינָיו.

קפלאון ג

מחלוא ג :

וְלִסְלֵאכָה חַי
וְכַמְרִים כְּחַי חַיִּים
אֶסֶר חַי וְרֵאיוֹ לֶחַם
חַיִּים שְׂבַע רִחֻם
וְרֵאיוֹ חַיִּים שְׂבַע
כִּידְבָּא חַיִּים אֶפְרַיִם
לְעִינָיו חַיִּים רִחֻם
אֶסֶר חַיִּים רִחֻם
וְרֵאיוֹ חַיִּים רִחֻם.

~~~~~

mc. 28 Et dabo ei stellam illam ma-
tutinam. 29 Qui habet aures audiat
quid Spiritus dicat Ecclesijs.

C A P V T I I I.

1 Et Angelo illi qui est Sardibus
scribe. hæc dicit ille qui habet illos
septem Spiritus Dei, & illas septem
stellas. novi opera tua: quod nomen
habes quod vivas & mortuus es.

mc. 28 Καὶ δέσω αὐτῷ τὴν ἀστὴρ τὴν
ματutinά. 29 Ὁ ἔχων ὦτα, ἀκούτω τὸ
πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

K E Φ. Γ'.

1 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Σαρδείοις ἐ-
λάλησεν περὶ τούτων· Τὰς ἀστέρας ἔχων
ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ τὰς
ἐκκλησίας· ὁ ὢν ὡς νεκρὸς, οὗτος
τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ.
2 Γίνε

וְדוֹדִיד הוּא דִּפְתַּח וְלֹא-
 אִנֹּשׁ אֶחָד וְאֶחָד וְלֹא-
 אִנֹּשׁ פָּתַח. ⁸ יָדַע-
 אֲנִי לְעִבְרָא דִּילָךְ
 וְהָא יוֹחֵבֵת קְדִמְךָ
 חֲרָעָא פְתִיחָא הוּא
 וְלֹא-אִנֹּשׁ סָצָא
 לְמַאֲחִדָּה מְשִׁלְדִּקְלִיל
 אִיחָ לָךְ חִילָא וְנִשְׁתַּח
 לְמִלְחָא דִּילִי וְלֹא
 בְּפִרְתָּ בְּשָׂמָא דִּילִי.
⁹ הָא יוֹחֵב-אֲנִי מִן
 בְּנוֹשְׁתָּא דְּמִשְׁנָא מִן
 חֲנִנָּן דְּאִמְרִין חֲנִנָּן
 לְהוּן דִּיהוּדִיָּא א
 אִיחִיהוּן וְלֹא אִיחִיהוּן

~~~~~

τῷ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγει, καὶ ὁδεὶς κλείει·
 καὶ κλείει, καὶ ὁδεὶς ἀνοίγει· ⁸ Οἶδ' οὐ
 ταῖς ἔργα· ἰδὲ δίδωκεν συνέπαιον σου θύραν
 ἀνοιγμένην, καὶ ὁδεὶς δύναται κλεί-
 σαι αὐτήν· ὅτι μικρὸν ἔχεις δύναμιον,
 καὶ ἐτήρησάς με τὸ λόγον, καὶ εὖκ' ἡ-
 γήσω τὸ ὄνομαί μου. ⁹ Ἰδὲ, δίδωμι οὐκ
 εἰς σουσῆγον τῷ σατάνῃ τῶν λεγόντων
 ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ εὖκ' εἰσὶν,

Davidis, qui aperit, & nemo clau-
 dit, & claudit & nemo aperit. ⁸ No-
 vi opera tua: & ecce, dedi ante te
 portam apertam, quam nemo potest
 claudere: quia paululum habes po-
 testatis, & servasti verbum meum, &
 non abnegasti nomen meum. ⁹ Ec-
 ce do ex Synagoga Satanæ, ex ijs qui
 dicunt ipsi se Iudæos esse, sed non sunt,
 fed

כחוב חליץ אִמֶּר הוּא
אִמֵּן הוּא סְחָדָא הוּא
סְחִימָנָא הוּא שְׂרִירָא
הוּא רִישָׁא וּבְרִיחָא
וְאַלְחָא. " יַעֲ-
אֵנָּה לַעֲבֹדָה וְיִלְךָ
וְלֹא חֲסִימָא [וְלֹא
קְרִירָא אִיחִיד] † לִי
קְרִירָא הַיּוֹת אִו
חֲסִימָא. "16 הִכְנָא
רַפְשִׁירָא אִיחִיד וְלֹא
חֲסִימָא וְלֹא קְרִירָא
וְעִיחִיד-אֵנָּה אִיחִיד
מִן פּוֹמָא וְיִלְךָ. "17 סָטֵל
רֵאמֶר אֵנָּה וְעִיחִירָא
אִיחִי וְעִיחִירָא וְלֹא עַל

חֲלוֹם. † סִכְכֵּי אִפְדֵּי וְסֵם
אִכְכֵּי. † וְסֵם מַחְסֵינָא : וְסֵם
מַחְסֵינָא : וְסֵם עֵינָא. † וְסֵם
זִמְעָא וְכִנְיָא וְכִסְא. "15
אִבָּא לְחִקְיָא וּמְכָר וְלֹא
נִבְטֵימָא]

† כֵּה עֵינָא וְסֵמָא אֵם
נִבְטֵימָא. "16 סִכְכֵּי
וְכַעֲזָא אִמֶּר סֵלָא נִבְטֵימָא
סֵלָא עֵינָא. † וְכִלְמָא אִבָּא אִמְסֵר
מִכֵּי פִימָא וּמְכָר.
"17 מִלְּהָא וְאִפְדֵּי אִבָּא וְכִלְמָא
אִמֶּר סִכְכֵּי סֵלָא חֵל

scribe, hæc dicit ille Amen, ille testis, ille fidelis, ille verus, illud principium creaturæ Dei. 15 Novi opera tua, quod non calidus [*neque frigidus es*] utinam frigidus es, aut calidus. 16 Sic quia tepidus es, neque calidus, neque frigidus, evomiturus sum te ex ore meo. 17 Quia dicis tu, dives sum, & ditatus sum, & non super

γράφου. Τὰς λέγει ὁ Ἀγγέλῳ, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ. 15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ἢ τι ψυχρὸς εἶ, ἢ τι ζεστός· ὀφείλων ψυχρὸς εἶναι ἢ ζεστός. 16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ ἢ τι ψυχρὸς ἢ τι ζεστός, μέλλω σε ἐμέσθαι ἐκ τοῦ στόματός μου. 17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτησα, καὶ ἂν εὐδ-
νός

ה : חלפתה :

קפלאח ד

זאז וסלכע מנא . סול

לזאז פאמא חמא .

סמא סמא סמא : ופאמא

אמ סמא : ופאמא

חמא : סמא סמא : סמא

לסמא : סמא סמא סמא

וויזע חמא סמא : וסלכע .

מחמא סמא חמא .

סול חמא סמא סמא

סול חמא סמא . סמא

חמא סמא סמא . סמא

חמא : חמא : חמא

¹ כתר הלין חזיר

וחא חרעא פהחחא

בשמיא וקלא ברמיא

וה רשמחא און

שיפורא : וסמא

עמי נאמר ווא סק

לחרכא : ואחא לך

הני ודקון למחא

כתר הלין . ² מחא

חזיר כרוחא ווא

כורמא סים-חא

בשמיא ועל כורמא

יחב-חא . ³ ווא

יחב רמא לחחא

~~~~~

Κ Ε Φ . Δ'.

CAPVT IV.

¹ Μετὰ ταῦτα εἶδον, ὅτι ἰδὼν, ἦτορ ἡγε-
γμῆται ἐν τῇ ἐρανῶ, ὅτι ἡ φωνὴ ἡ ἀκούουσα μου ἦ-
ἤκουσα ὡς ἀλλοτρίαν λαλοῦσάν με· ἡ-
μῶ, λέγουσαν· Ἀνάβα εἰς, καὶ δεῖξέ μοι
ὅσα δεῖ γινώσκειν· ² Καὶ ὁ πνεῦμός μου
ἐν μένῳ ἐν ἀνέμῳ· ὅτι ἰδὼν, ἦτορ ἡγε-
γμῆται ἐν τῇ ἐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καθήμενος.
³ Καὶ ὁ καθήμενος ὡς ὁμοειδὲς

⁴ Post hæc vidi, & ecce porta aper-
ta in cælo, & vox prima quam audivī
eras tanquam tuba loquens mecum, &
dicebat. ascende huc, & ostendā tibi ea
quæ oportet fieri post hæc. ² Statim fui
in spiritu, & ecce thronus positus erat
in cælo, & super thronū sedebat *quædam*.
³ Et qui sedebat, similis erat aspectui

D 3 lapidis

וְכַאֲפֵּי רֵאשִׁית
וְדִמְדִּיּוֹן וּדְקֻשָּׁתָהּ
רַעֲנָנָה מִן הַדְּרוֹהִי
דְּכֹרְסִיא בְּהָ בְּרִמְיָהּ
לְחֻזָּה דְּאַזְמֵרְגָּרָה.
⁂ מִן הַדְּרוֹהִי וְהַדְּרִי
כְּדִרְסֻתָּהּ עֶסְרִין ו
וְאַרְבָּעָה וְעֲלִיּוֹת
דְּכֹרְסֻתָּהּ הָנוֹן ע
עֶסְרִין וְאַרְבָּעָה ק
קְשִׁישָׁה דִּיחֲכִין ד
דְּמַעֲטָפִין בְּלִבוֹשָׁה
חִדְרָה וְעַל רִישָׁה
דִּילְחָן כְּלִילָה ד
וְדִחְבָּה. ⁵ וּמִן
הַדְּרוֹהִים נִפְקִין בְּרִקָּה
וְכַאֲפֵּי רֵאשִׁית
וְדִמְדִּיּוֹן וּדְקֻשָּׁתָהּ
רַעֲנָנָה מִן הַדְּרוֹהִי
דְּכֹרְסִיא בְּהָ בְּרִמְיָהּ
לְחֻזָּה דְּאַזְמֵרְגָּרָה.
⁂ מִן הַדְּרוֹהִי וְהַדְּרִי
כְּדִרְסֻתָּהּ עֶסְרִין ו
וְאַרְבָּעָה וְעֲלִיּוֹת
דְּכֹרְסֻתָּהּ הָנוֹן ע
עֶסְרִין וְאַרְבָּעָה ק
קְשִׁישָׁה דִּיחֲכִין ד
דְּמַעֲטָפִין בְּלִבוֹשָׁה
חִדְרָה וְעַל רִישָׁה
דִּילְחָן כְּלִילָה ד
וְדִחְבָּה. ⁵ וּמִן
הַדְּרוֹהִים נִפְקִין בְּרִקָּה

~~~~~

lapidis Iaspidis, & Sardij, & arcus nubium, circumquaque thronum, in similitudine ad adspectum Smaragdorum. 4 Circumquaque thronum stant throni viginti & quatuor & super thronos illos viginti & quatuor seniores sedentes, amici vestibus albis: & super capita ipsorum coronæ aureæ. 5 Et à throno exeunt fulgura,

לִבְנֵי יָאֶסְפִּידִים וְכַאֲפֵּי רֵאשִׁית וְדִמְדִּיּוֹן וּדְקֻשָּׁתָהּ רַעֲנָנָה מִן הַדְּרוֹהִי דְּכֹרְסִיא בְּהָ בְּרִמְיָהּ לְחֻזָּה דְּאַזְמֵרְגָּרָה. ⁴ כַּאֲפֵּי רֵאשִׁית וְדִמְדִּיּוֹן וּדְקֻשָּׁתָהּ רַעֲנָנָה מִן הַדְּרוֹהִי דְּכֹרְסִיא בְּהָ בְּרִמְיָהּ לְחֻזָּה דְּאַזְמֵרְגָּרָה. ⁵ מִן הַדְּרוֹהִי וְהַדְּרִי כְּדִרְסֻתָּהּ עֶסְרִין וְאַרְבָּעָה וְעֲלִיּוֹת דְּכֹרְסֻתָּהּ הָנוֹן ע עֶסְרִין וְאַרְבָּעָה ק קְשִׁישָׁה דִּיחֲכִין ד דְּמַעֲטָפִין בְּלִבוֹשָׁה חִדְרָה וְעַל רִישָׁה דִּילְחָן כְּלִילָה ד וְדִחְבָּה. ⁵ וּמִן הַדְּרוֹהִים נִפְקִין בְּרִקָּה

וְהוּא רִאשׁוֹנֵי-הָיָה
וְהוּא רִאשׁוֹנֵי וְהוּא
רִאשׁוֹנֵי . וְאִמְחִי
רִנְתָּלָן הָלִין חִיּוֹתָא
הַשְׁכִּיחָתָא וְאִיקְרָא
וְקִיבֵל שִׁיבוּתָא לְהוּ
רִיחָב עַל תְּרִינוֹס לְהוּ
רְחִי לְעֵלְמָא דְעֵלְמִין .
נְפִלִין חֲנוּן עֶסְרִין ¹⁰
וְאַרְבַּעַת קְשִׁישָׁא
קָדָם הוּא רִיחָב עַל
תְּרִינוֹס וְהַסְגִּירָא לְהוּ
רְחִי לְעֵלְמָא דְעֵלְמִין
וְנִרְמָן כָּלִילָא הִילָחָן
קָדָם תְּרִינוֹס בְּרִי
אַסְתִּין .

~~~~~

καὶ ὁ αὐτὸς ὁ ἐρχόμενος . 9 Καὶ ὅταν
δόνουσι τὰ ζῷα δόξαν καὶ ἡ δόξα καὶ
ἀρχαὶ αὐτοῦ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου,
καὶ τὰ ζῷα αἰῶνας τῷ αἰῶνος .
¹⁰ Πρὸς ταῦτα οἱ ἕκαστος ἑπτά αἰῶνες ἡσυχασ-
σοῦντες ὡς ἦν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρό-
νου, καὶ ἀδοῦναι αὐτῷ τὰ ζῷα αἰῶνας τῶν
αἰῶνων ὅτι αἰῶνας, καὶ βλάσφημι τὸν
φῶνος, αὐτῶν ἀποκτανεῖ ὁ ῥῆς, λέγοντες

& qui est, & qui venit. 9. Et quando
dabunt illa animalia gloriam & ho-
norem, & acceptionem gratiae, ei qui
sedet super thronum, ei qui vivit in
secula seculorum, ¹⁰ Cadent illi vi-
ginti & quatuor seniores ante eum qui
sedet super thronum, & adorabunt
eum qui vivit in secula seculorum,
& projicient coronas suas ante thro-
num, & dicent:

E

¹¹ Dignus.

11 וְשֵׁנָה אִיחִיד
 פְּרִיָּה וְאַלְהָהּ דִּילָן
 חֹן קְדוּשָׁהּ לִפְסֵב
 חֲשִׁבוּתָהּ וְאִיקָרָהּ
 וְעִילָהּ 1 פְּטִל רֶאֱמָה
 בְּרִיָּה לְכָל יְבוּד דִּילָן
 אִיחִידוּתָהּ וְפְטִל צ
 צְבִינָךְ אִיחִידוּתָהּ
 וְאַתְּבִרִּי :

11 וְהֵא אֱלֹהֵי מַחְנֵה סִגְרָס
 וְכֵן וְסֵה מִיָּמָה לְמַחְסֵב
 לְעֵבֶה מֵאֵל סֵאֲמָה סֵנִימָה
 1 סִמְחָה וְאֵל כִּנְיָה לְחָלָה
 סִחֵב וְכִכֵּר אֱלֹהֵי מִסֵּס
 סִמְחָה וְכִכֵּר אֱלֹהֵי מִסֵּס
 סֵס סֵס סֵס אֱלֹהֵי מִסֵּס

קפלאך ה

מחצית ה :

1 חֲזוֹתָהּ עַל יְמִינָהּ
 דָּחוּ וְיָחַב עַל חֲרָתוֹס
 כְּחָבָה דְּכִיכֵסָן לָנוּ
 וְסָן בְּמַחְרָה בְּשִׁבְעָה
 בְּשִׁבְעָה שְׁבַעֵה .

1 סֵנִימָה לְחָלָה מִכְּרִיָּס וְסֵס וְאֵל
 לְחָלָה וְסֵסֵה : לְחָלָה וְכִכֵּר
 מִכֵּה לְחָלָה סֵסֵה לְחָלָה
 וְכִכֵּר לְחָלָה מִכֵּה

~~~~~

11 Dignus es Domine & Deus noster,
 ille Sanctus, accipere gloria & honorem
 & potentiam, quia tu creasti omnia, &
 per manum tuam sunt, & propter glo-
 riam tuam fuerunt, & creata sunt.

11 Αἶψα ὁ Κύριος λαβὲν τὴν δόξαν
 καὶ τὴν τιμὴν & τὴν δόξαν σου καὶ τὴν
 δύναμιν σου, ὅτι ὁ Θεὸς εἶ, καὶ διὰ
 τὴν ἰσχύ σου πάντα ἐγένετο, καὶ διὰ
 τὴν δόξαν σου.

C A P I T V.

K E Φ. E.

1 Et vidi in dextera ejus qui sedebat
 super thronum) librum scriptum intus
 & a tergo, & obsignatū sigillis septem.

1 Καὶ εἶδον ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ κα-
 θήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμ-
 μένον ἐνθεν καὶ ὀπίσθεν, καὶ σφραγι-
 σμένον σφραγίσιν ἑπτὰ.

2 Καὶ

[illegible]

2 Καὶ εἶδον ἀγγελοὺς ἰσχυροὺς κηρύσσοντας
φωνὴν μεγάλην· Τίς ἐστὶν ἀξίος ἀνοίξαι
τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐ-
τοῦ; 3 Καὶ ἔδωκεν ἡδυνάτω ἐν τῷ ὄρει-
σιν, ἐδὲν ἐπὶ τῇ γῆς, ἐδὲν ὑποκείμενον τῆς
γῆς, ἀνοίξαι τὸ βιβλίον, ἐδὲν βλέπουν
αὐτό. 4 Καὶ ἔγωγ ἔκλαιον πολλὰ· ὅτι
ἔδωκεν ἀξίος ἀνοίξαι τὸ βιβλίον καὶ ἀναγνώ-
σαι τὸ βιβλίον, ὅτι βλέπουν αὐτό. 5
Καὶ εἶς ἐκ τῶν πνευματικῶν λέγει μοι·

2 Et vidi Angelum fortem prædicantem voce magna : quis est dignus aperire librum , & solvere sigilla ejus ?
3 Et nemo poterat in cælo sursum , neque super terram , neque subter terram , aperire librum , neque videre eum . 4 Et flebam multum , propterea quod nemo inuentus esset dignus aperire librum neque videre eum . 5 Et unus ex illis senioribus dixit mihi ,

E 2

RC

סב, נבחס לבחב | וסנ
 | וכו סנע | וסנע, חסנ
 ס | וכו סנע | . נכס
 ס ססס | וסנ | . ס ס
 ססס ס ססס ססס |
 ס ססס | וסס | וסס
 ס ססס | . וסס
 | וסס | וסס | .
 ס ססס ססס ססס
 סס | ס ססס : וסס
 סס ססס ססס | :
 סססס סססס | וסס.
 ססס + | וססס סססס

וכד נסבה לכחבא
 חנין ארבע חיותא
 וחנין עסרין וארבעא
 קשישא נפלו קדמוהי
 ואמרנ כד אידן
 לכלה חר סנח
 קיתרנ ופילאס ד
 ודחבנ דסלון סן
 בססא חלון דאיתיהון
 עלותא דקדושא .
 ומשבחין חשבוחתא
 חותא כד אמרין
 דשונ איתוך למסב
 לכחבא ולספחח ל
 לחתמא דילח ססל
 דאחנכסת חכנר

~~~~~

8 Καὶ ὅτε ἔλαβη τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῷα καὶ οἱ ἑησθίους περὶ-
 βύτιοι ἵππιοι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἔχον-
 τες ἕκαστος κύβητος καὶ φιάλας χρυ-
 σῆς, γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ ἵσταν αἱ
 αἰσιν αὐτοῦ τῶν ἁγίων. 9 Καὶ ᾄδουσιν
 ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιον ἐστὶ λα-
 βῆναι τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφρα-
 γίδας αὐτοῦ, ὅπως φάγη, καὶ ἡγήσεται

8 Et quum accepisset librum, illa
 quatuor animalia, & illi viginti &
 quatuor seniores ceciderunt ante ag-
 num, habentes unusquisque ex il-
 lis citharam, & phialas aureas plenas
 suffituum, quæ sunt preces sancto-
 rum. 9 Et canunt canticum no-
 vum, dicentes: dignus es accipere
 librum, & aperire sigilla ejus, pro-
 pterea quod factus es, & emisti

E 3

nos

וְכִד פָּחַח לְשִׁבְעָה ' וְכִד פָּחַח לְשִׁבְעָה '
 הוּ חֲרִינָה שְׁמַעְתָּ הוּ חֲרִינָה שְׁמַעְתָּ
 לְחַיִּיתָה חֲרִינִיתָה לְחַיִּיתָה חֲרִינִיתָה
 דְּאִמְרָא תָּהּ. * וְנִפְק * דְּאִמְרָא תָּהּ. *
 אַחֲרָנָה מוֹסִיָּה מוֹסִיָּה
 מוֹסְקָא וְלִהוּ דִּיחַב מוֹסְקָא וְלִהוּ דִּיחַב
 עֲלוּהִי אַחֲרֵיב לִה עֲלוּהִי אַחֲרֵיב לִה
 לְמַסַּב שִׁינָא מִן אֶרְעָא לְמַסַּב שִׁינָא מִן אֶרְעָא
 וְאִיכְנָא לְחֹרְדָּא נִכְסוּן וְאִיכְנָא לְחֹרְדָּא נִכְסוּן
 וְאִחֲרֵיב לִה מִיפָּנָא וְאִחֲרֵיב לִה מִיפָּנָא
 רָבָא. ' וְכִד פָּחַח רָבָא. '
 לְשִׁבְעָה הוּ חֲרִינָה לְשִׁבְעָה הוּ חֲרִינָה
 שְׁמַעְתָּ לְחַיִּיתָה שְׁמַעְתָּ לְחַיִּיתָה
 חֲלִיתִיתָא דְּאִמְרָא תָּהּ חֲלִיתִיתָא דְּאִמְרָא תָּהּ
 וְחֻזִּי וְחֻזִּיתָה וְחֻזִּי וְחֻזִּיתָה
 מוֹסִיָּה אֹכְמָא וְחֻזִּי מוֹסִיָּה אֹכְמָא וְחֻזִּי

~~~~~

3 Καὶ ὅτε ἔκλυε τὴν δαυτίαν σφραγίδα, ἤκουσεν ὁ δαυτίαν ζῶν λόγον.
 Ἐρχετο καὶ βλέπει. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος
 ἵππος πυρρός· καὶ τὸ καθήμενος ἐπ' αὐ-
 τὸν εἶδεν αὐτὸν λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· καὶ εἶδεν
 αὐτὸν μέγαν· 5 Καὶ ὅτε
 ἔκλυε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσεν
 ὁ τρίτος ζῶν λόγον· Ἐρχετο καὶ βλέπει.
 Καὶ εἶδεν, καὶ ἰδὼν, ἵππον· μέλαν, καὶ

3 Et quum aperuisset sigillum illud
 secundum, audiui animal secundum
 dicens, veni. 4 Et exivit alius equus
 rufus, & ei qui sedebat super eum, da-
 tum est ei auferre pacem à terra, & ut
 se mutuo mactent. & datus est ei gla-
 dius magnus. 5 Et quum aperuisset
 sigillum illud tertium, audiui a-
 nimal tertium dicens: veni & vide.
 & vidi, & ecce equus niger, & ille
 qui

F

qui

רִיחַב עֲלוֹתָיו דֹּאֵר
 לֹחַ מִסְתַּחֵם בְּאִדְרָה
 חִלָּה . 6 וְשִׁמְעָה
 קֶלֶה בְּמַעֲתָהּ
 וְאַרְבַּעַת־חִיּוֹת חִיּוֹתָא
 דְּאִסְרֵי דְכּוֹנִיקוֹס
 דְּחִטָּא בְּדִנְיָא וְחִלָּה
 כּוֹנִיקוֹס דְּסִטְרָה
 בְּדִנְיָא וְלִמְשַׁחָה
 וְלִחֲסִרָה לֹא חֹתֵר .
 7 וְכִר פָּתַח לְטַבְעָה
 הִוּוּ דְּבִיעֵתָא שְׁמַעְתָּ
 לְהִי דְּכִיעֵתָא חִיּוֹתָא
 דְּאִסְרָה חָהּ וְחֹזִי .
 8 וְחִיּוֹת וְהָא סוֹסִיָּא
 יִדְקֵא וְהִוּוּ דִּיחַב

וְנִלְכַּח חֲכֹסֵי וְאִלֵּי
 מִי־הָא חֲבִיבָא וְיִכָּס .
 6 וְשִׁמְעָה מִלָּא חֲפִי־הָא
 וְאִזְחֵל־מִסֵּי מִתְּהָא וְאִפְתָּה .
 וְכַסְמִי־מִסֵּי וְתִלָּה חֲבִיבָא .
 7 וְחִלָּה חֲסִי־מִסֵּי וְשִׁמְעָה
 חֲבִיבָא . 8 וְלִמְשַׁחָה
 חֲכִי־מִסֵּי וְלִחֲסִרָה . 7 סִי
 חֲכִי־מִסֵּי חֲכִי־מִסֵּי
 וְחִי־מִסֵּי . 8 וְשִׁמְעָה חֲכִי־מִסֵּי
 וְחִי־מִסֵּי . 8 וְשִׁמְעָה חֲכִי־מִסֵּי
 וְחִי־מִסֵּי . 8 וְשִׁמְעָה חֲכִי־מִסֵּי

qui sedebat super eum habens state-
 ram in manu sua. 6 Et audivi vo-
 cem in medio quatuor illorum ani-
 malium dicentem, chœnix tritici de-
 nario, & tres chœnices hordei de-
 nario, & oleo ac vino ne noceas.
 7 Et quum aperuisset figillum illud
 quartum, audivi illud quartum ani-
 mal dicens, veni & vide. 8 Et vidi,
 & ecce equus viridis, & qui sedebat

ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτοῦ, ἔχων ζῦγλον ἐν
 τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν
 ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγεσαν·
 Χοῖνιξ αἴτε δλωαρίε, καὶ τρεῖς χοῖνι-
 κίεσ πελῶνις θριαλίε· καὶ τὸ ἐλασιν καὶ
 τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης. 7 Καὶ ὅτε ἤνοι-
 ξεν τὸ τετάρτον τῶν τεσσάρων, ἤκου-
 σαι φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγεσαν·
 Ἔρχε· καὶ βλέπε. 8 Καὶ εἶδον, καὶ
 ἰδοὺ ἵππον· χλωρὸς, καὶ ὁ καθήμενος
 ἐπ' αὐτοῦ

עליו שמה לה
 מותה ושיל נקפא
 בחרה ואחיהב לה
 שולטנה על ר
 רובעה וארעה ל
 למקטל בסופה
 ובכפנה ובמותא ובז
 חיה שנה וארעה.
 9 וכר פתח לטבעא
 הו חמישיה חזית
 לחזית מן מרכנה
 לנפשחא דהנח ר
 דנכסין מטל מלתא
 דאלחנה ומטל ס
 מהדוחא דאמרא ה
 ראיה חזרה לחזן .

~~~~~

ἐπαύει αὐτῶν ὁναμει αὐτῶν ὁ Θανῶν .
 καὶ ὁ Ἀδης ἀναλυσεν αὐτῶν καὶ ἐδύ-
 γη αὐτοῖς ἐξουσία δαπανησάμεν ἐπὶ τὸ π-
 τερῶν τῆ γῆς, ὡς βομφαίε καὶ ὡς λιμῶν καὶ
 ὡς θανάτου, καὶ ὡς τῶν θηρίων τῆς γῆς.
 9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὸ πέντην σφρα-
 γίδον, εἶδον ὑποκείμεναι ὑποστασθεῖν τοῖς
 ψυχαῖς τῶν ἐσθαρμύρων ἀλλ' ἢ λέγειν ὅ
 τοῦ, καὶ ἀλλ' τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον .

super eum, nomen illi mors, & infer-
 nus sequitur post eum. & data est ei
 potestas super quartam partem terræ,
 ad occidendū gladio, & fame, & mor-
 te, & ab animali dentis terræ. 9 Et quū
 aperuisset sigillam illud quintum, vi-
 di subter altare animas eorum, qui ma-
 ctati erant propter verbum Dei, & pro-
 pter testimonium Agni quod habebāt.

F 2

10 Et

10 וְקָעִין הָיוּ בְקֶלֶא
 רָבָא כִּד אֲמַרִין עֲדָמָא
 לְאַמְתִּי הוּא מְרִיא הוּא
 קְרִישָׁא הוּא שְׂרִירָא
 לֹא דָאן אֲנִי וְתַבַּע
 אֲנִי דִמָּא דִלִין מִן
 הָלִין דְעֲמִרִין עַל
 אֲרֵעָא. 11 וְאַחֲרֵיכֵת
 לְכַלְחֹד חֹד מִנְחֹן
 אֲסַטְלָא חִוּרָא
 וְאַחֲמַר לְחוּן אִיכְנָא
 דְנִתְחַנְיֹחַן חֹב וּבְנָא
 זְעִירָא עֲדָמָא ד
 דְמִשְׁמִלִין אֶפְכְּנוֹתְחוּן
 חֲנִין אַחֲזָדִילְהוּן הָלִין
 דְעִתִּידִין לְמַחְקִטְלוּ

10 סִפְחֵי סִסִּי חִמְלָא זְכָא
 חִי אִמְכֵּי . חִי מְדָא לְאַמְלָא וְסִי
 מְכִנָּא : וְסִי מְכִנָּא : וְסִי
 עִנְנָא : לֹא זָל אִנְדָּא וְזָל
 זְכָא וְזָכָא . מַחֵ סִי חִי
 וְחִי חִי חִי אִנְדָּא . 11
 וְזָל נִסְכָּא לְחִי חִי חִי
 חִי אִמְכֵּי חִי אִמְכֵּי
 וְזָל נִסְכָּא וְזָל חִי חִי חִי
 חִי חִי חִי חִי חִי חִי חִי
 חִי חִי חִי חִי חִי חִי חִי
 חִי חִי חִי חִי חִי חִי חִי
 חִי חִי חִי חִי חִי חִי חִי

~~~~~

10 Et clamabant voce magna, dicen-
 tes: usque quando *us* ille domine, ille
 sancte, ille vere, non judicas & ulci-
 sceris sanguinem nostrum, ab ijs qui
 habitant super terram? 11 Et data est
 unicuique ex illis stola alba: & di-
 ctum est illis, ut quiescerent adhuc
 tempus exiguum, usque dum com-
 plerentur etiam conservi eorum, illi
 fratres eorum, qui occidendi essent

10 Καὶ ἕκαστος φωνὴ μεγάλη, λί-
 γοντες· Ἐως ποῦτε ὁ διασώτης ὁ ἁ-
 γίος καὶ ὁ ἀληθινὸς ἐκρίνεις καὶ ἐκ-
 δικαίῃς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τοῦ κατ-
 οικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; 11 Καὶ ἐδό-
 θησαν ἑκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ ἐμή-
 ρη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἐν ῥῆ-
 νον μικρὸν, ἕως ἃ πληρώσωνται καὶ
 οἱ σκλάβοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ
 αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι

אֵיךְ רָאָה הַנֶּזֶן. ¹² אִם וְאֵל תִּסְמָךְ. ¹² וְחַיִּית בְּרִפְתַּח לְטַבְעָא
 חַו שְׁתִּיחִיא וְדַמָּה
 רְבָא הוּא וְשִׁמְשָׁה
 הוּא אוֹכְמָה אֵיךְ
 סָקָא דַּמְעָרָא וְסִמְרָא
 כִּלְה הוּא אֵיךְ דַּמָּה.
 וְכֹכְבָא דְשָׁמַיָא ¹³
 נָפְלוּ בְּאַרְעָא אֵיךְ
 חֲתָא דְשָׁרְיָא פִּקְעָא
 דִּילָה כִּד מִן רוּחָה
 רְבָתָא מִתְחַזִּיעָא. ¹⁴
 וְשָׁמַיָא אֶחָפְרָשׁוּ אֵיךְ
 כְּחָבָא מִתְכַּרְךְ וְכָל
 טוּרָא וְגִזְרָתָה מִן
 דִּוְכִיתָה דִּילָהּ א

~~~~~

ὡς καὶ αὐτοί. ¹² Καὶ εἶδον ὅτι ἦνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἑκτὴν, καὶ ἰδὲ σφραγὶς μέγας ἐγλύετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέγας ὡς σάκκος σείχην, καὶ ἡ σελήνη ἐγλύετο ὡς αἷμα. ¹³ Καὶ οἱ ἀστῆρες ἔβραυν ἔπιπτον εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλίμους αὐτῆς, ὡς ἀνέμος σφοδρῆς. ¹⁴ Καὶ ἔβραυν ἅπαντες οἱ βιβλίον ἐλισσόμενοι, καὶ πᾶν ὄρος καὶ ἡ σῆσις ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν

sicut etiam ipsi. ¹² Et vidi quum aperuisset sigillum illud sextum, & sanguis multus factus est, & sol factus est niger ut saccus pilorum, & luna tota facta est ut sanguis. ¹³ Et stellæ cœli ceciderunt in terram, sicut ficus quæ abjicit grossos suos, quando a vento magno commoveretur. ¹⁴ Et cœli separati sunt, sicut liber involvitur, & omnes montes & insulæ è locis suis

F 3 motæ

15 אַחֲחִיזֵעוּ. וּמַלְכָּא
 דְּאַרְעָא וּדְרֻבְכָּא
 וּרְשִׁנֵּי אֶלְפִיאוֹתֵיהֶרָא
 וְחִילָחֵנָא וְכָל עֲבָדָא
 וְכָר חֲאָרָא שְׂשִׁי
 הִנֵּן לָחוּץ בְּמַעְרָא
 וּבְשׁוּעָא דְטוֹרָא .
 16 וְאַסְרִין לְטוֹרָא
 וּלְשׁוּעָא פִּלּוּ עֲלִין
 וְשִׁשּׁוּ לִן מִן פְּרַעֲפֹא
 דְּחֻוּ דִּיחֵב עַל חֲרוֹנוֹס
 וּמִן רִתּוּהָ דְאַמְרָא .
 17 מֶטֶל דְּאַחֲרָא
 יוֹסֵא הוּ רִבָּא דְרִתּוּא
 דִּילָחוּץ וּמִנּוּ מִצָּא
 לְמַקָּם :

15 מַלְכָּא וְאַחֲחִיזֵעוּ .
 16 מַלְכָּא וְאַחֲחִיזֵעוּ .
 17 מַלְכָּא וְאַחֲחִיזֵעוּ .

~~~~~

motæ sunt. 15 Et reges terræ & mag-
 nates , & duces millenorum , & di-
 vites , & fortes , & omnis servus &
 liber , abdidit ipse se in speluncis ,
 & in petris montium , 16 Et dicunt
 montibus & petris , cadite super nos ,
 & abscondite nos a facie ejus qui se-
 det super thronum , & ab ira agni .
 17 Propterea quod venit dies ille
 magnus iræ eorum , & quis potest
 stare ?

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆ γῆς
 & οἱ μαγιστῶνες, καὶ οἱ πλῆστοι, & οἱ χηλίσαρ-
 χαι, καὶ οἱ δυνατοί, & πᾶς δούλος καὶ πᾶς
 ἐλεύθερος ἐκρύψαντο ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπη-
 λαὶ καὶ εἰς τὰς πέτρας τοῦ ὄρους . 16 Καὶ
 λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· Πέ-
 στετε ἐφ' ἡμῶν, καὶ κρύψατέ ἡμᾶς ἀπὸ
 προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ
 ἀπὸ τῆ ὀργῆς τοῦ θρόνου . 17 Ὅτι ἦλθεν ἡ
 ἡμέρα τῆς μωγῆς τῆς ὀργῆς αὐτῶν & τίς δύ-
 νηται ὑποῆναι ;

ΚΕΦ.

פּוֹלֵאן :

קפלאן :

וּבְחֵר הָלֹךְ חַיִּים¹ אַרְבַּע מֵלֶאכָה דְּקִיסִין עַל אֲרֵב גִּנִּיתָה דְּאֲרַעָא וְאַחֲדִין לְאֲרֵב רִיחָא דְּאֲרַעָא אִיכְנָא וְלֹא נִשְׁכַּר רִיחָא עַל אֲרַעָא וְלֹא עַל יַם וְלֹא עַל אֵילָנָא.² וְחַיִּים אֲחֵרָנָא מֵלֶאכָה וְסִלְקִין מִן מִדְּנָחָא דְּשִׁמְשָׁא דְּרֵאִיָּה לֵה טַבְעָא דְּאֵלֶּהָ חַיָּא וְקַעָא בְּקֵלָה

~~~~~

Κ Ε Φ. Ζ'.

CAPVT VII.

¹ Καὶ εἶδον ταῦτα τέσσαρας ἄγγελοι ἑστῆτας ἐπὶ ταῖς τέσσαρας γωνίαις τῆς γῆς, κρατοῦντες τὰς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ αἶνεμα ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. ² Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ τοῦ ὀρίαντος τοῦ ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα τοῦ ζῶντος· καὶ ἐκράυεν φωνῇ

¹ Et post hæc vidi quatuor Angelos stantes super quatuor angulos terræ, & tenentes quatuor ventos terræ, ut non flaret ventus super terram, neque super mare, neque super arbores. ² Et vidi alium Angelum, & ascendit ab ortu solis, habens sigillum Dei vivi. & clamavit voce magna,

וְזִבְלוֹן חֲרֵסָם אֶלְפִּיָּא . מִן שְׂרָבְתָּא
 דְּיוֹסֵף חֲרֵסָם אֶלְפִּיָּא . מִן שְׂרָבְתָּא דְּבִנְיָמִין
 חֲרֵסָם אֶלְפִּיָּא .
 כִּתֵּר הָלִין חוֹת וְהָא
 כְּנֶשֶׁא סְגִיָּא הוּ
 וְלִסְמִנִּיהָ לֹא-אֲנֵשׁ
 מִצֵּא-הוּא מִן כָּל
 עַמָּא וְעַמָּא וְשְׂרָבְתָּא
 וְלִשְׁנָא דְקוֹמִין קִדְּם
 חֲרוֹנוֹם וְקִדְמוֹהִי ד
 דֹּאמְרָא כֹּד סַעֲטָפִין
 אֶסְטִילָא חוֹרְתָא
 וְדִקְלָא בִּאִידִיָּה ד
 דִּילְהִין . ¹⁰ וְקַעֲזִין

~~~~~

Zebulon duodecim millia. ex tribu Io-
 seph duodecim millia. ex tribu Ben-
 jamin duodecim millia. ⁹ Post hæc
 vidi : & ecce turba multa , quam nu-
 merare nemo poterat , ex omni gen-
 te , & populis , & tribubus , & lin-
 guis , stantes ante thronum , & ante A-
 gnum , amicti vestibus albis , & palmæ
 in manibus eorum , ¹⁰ Et clamantes

Ζαβουλων , β' χιλιάδες ἱσφραγμαμένοι·
 ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ , β' χιλιάδες ἱσφρα-
 γισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμιν , β' χι-
 λιάδες ἱσφραγμαμένοι . ⁹ Μετὰ ταῦτα
 εἶδον , καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολλός , οὗ δὲ ἀριθμῆσαι
 αὐτοὶ ἔδυνάμην , ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ
 φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν , ἑστότες ἐνώ-
 πιοι ἔμπροσθεν καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου , καὶ
 βλημένοι στεφάνους λευκὰς· καὶ φοίνικας ἐν
 ταῖς χειρσὶν αὐτῶν· ¹⁰ Καὶ κροῖζοντες
 φωνῇ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
וְיִלְחָץ לְעַלְמָא דְעֵלְמָא
אֲמֵן. ¹³ וּפְנֵי חֹרֶסֶן
קִשְׁיָא דְשִׂמְיָא דְלִי וְהָיָה
וְנִסְתַּחֲפִין אֲנִי
וְנִינְן וְנִרְחַם סֵן דֵּס
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
אֲמֵן. ¹⁴ וְהָיָה
לִי כִּי יִשְׁמַע וְיִלְחָץ
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם

† וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
וְיִלְחָץ לְעַלְמָא דְעֵלְמָא.
¹³ וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם
וְנִרְחַם וְנִרְחַם וְנִרְחַם

& fortitudo Deo nostro in secula se-
culorum, amen. ¹³ Et respondit unus
ex senionibus, & dixit mihi. Hi qui
mihi sunt vestibus hisce albis, quoniam
sunt, & unde veniant? ¹⁴ Respondit
mihi. Domine mi, tu nescis. Et dixit mihi. Hi
sunt qui veniunt ex afflictione magna,
& lavant stolas suas & decabant stolas
in sanguine Agni. ¹⁵ Propterea sunt

† & ἰσχυρὸς πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἐς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. ἀμήν. ¹³ Καὶ ἀπεκρίθη εἰς
αὐτὸν ὅτι σπινθὴρ ἄγγελος μου· οὗτοι οἱ
ἐσθρὶ βεβαρμένοι ἐν ῥάβδῳ τοῦ λαοῦ,
τίμα αὐτὸν καὶ πῶς ἐλθόν· ¹⁴ Καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Κἀγὼ, αὐτὸς οὐκ οἶδα. Καὶ εἶπέν μοι·
οὗτοι εἰσιν οἱ ἡγρότεροι ἐν τῇ θλίψει
τῆς μεγάλης καὶ ἐπὶ τὸ πλύναι τὰς ῥάβδους αὐ-
τῶν ἐν αἵματι τοῦ θανάτου καὶ τοῦ
ἀγίου καὶ τοῦ νεκροῦ. ¹⁵ Διὰ τούτο εἰσιν
ἐνώπιον

מִן הַמִּיָּד וְלֹא יִשְׁמָר
 מִמֶּנִּי חַס אֲמַמְּךָ
 מִלֵּב חֲסִימָה וְכִסֵּי
 מִסֵּס וְנִמְכָּר. חֲלָא לְזִמְנֵי
 לִי חֲסִימָה. ¹⁶ לֹא
 בְּחִימָה מִלֵּב יִשְׁמָר
 בְּחִי חֲסִימָה מִמֶּנִּי
 חֲלָא חֲסִימָה. ¹⁷ חֲלָא וְאִמְרָה
 וְסִי וְחֲסִימָה וְלֹא יִשְׁמָר
 לִי חֲסִימָה מִסֵּס וְאִמְרָה
 חֲלָא חֲסִימָה וְכִסֵּי
 מִלֵּב חֲסִימָה חֲלָא וְכִסֵּי
 מִן חֲסִימָה.

קדם חרנוס ואלהא
 ומשמשן לה איסמא
 חללא בחיכלא דילה
 והו ביהב על חרנוס
 בנן על חרנוס. ¹⁶ לא
 נכפנן ולא נצהנן
 דאב ולא נפל עליהן
 שמשא ולא כל
 כיוסא. ¹⁷ חסל
 דאמרה חוה ד
 דבסעמח ודחיתוס
 נדעא אנן דחודא
 אנן על סעמח דמיה
 חוה ונלחא אלהא
 כל דסעמח מן
 עיניהן :

ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν
 αὐτῷ ἡμέρας & νυκτὸς ἐν τῷ ναοῦ αὐτοῦ·
 καὶ ὁ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ λέγει· ἰδοὺ
 αὐτοὺς. ¹⁶ Οὐ πείσονται ἑα, ὅτι ἡ
 ψεύς ἐστιν, ὅτι μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ
 ἥλιος, ὅτι πᾶν καὶ κρύος. ¹⁷ Ὅτι τὸ
 θρόνος τοῦ αὐτοῦ μένει ἐν τῷ θρόνῳ ποιμαντὸς αὐ-
 τῶν, καὶ ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐπὶ ζῶντας. καὶ λέγει
 ὁ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ λέγει· ἰδοὺ αὐτοὺς
 καὶ λέγει· ἰδοὺ αὐτοὺς.

ante thronum Dei, & serviunt ei die
 & nocte in templo ejus. & ille qui se-
 det super thronum proteget eos. ¹⁶
 Non escurient, & non fruent amplius,
 & non cadet super eos sol, neque ul-
 lus zifus. ¹⁷ Propterea quod Agnus
 est, qui in medio throni pascet eos,
 & ducet eos ad fontes aquarum vi-
 varum, & delebit Deus omnem lachry-
 mam ab oculis eorum.

וְחִזְקָהּ וְחִסְסִי מִתְּבִיא
 חַלּא מִכְּחַסָּא וְיִסְחָא . וְסֵה
 וּמִמֶּלֶךְ וְסֵה . * וְחִסְסִי
 חֲלִילָא וְחִסְסִי וְחִזְקָהּ
 וּמִתְּבִיא מִכְּחַסָּא וְחִסְסִי
 מִמֶּלֶךְ חֲסִין . * וְסֵה
 וְסֵה מִכְּחַסָּא חֲסִין מִכְּחַסָּא .
 וּמִכְּחַסָּא מִכְּחַסָּא וְסֵה
 וְסֵה מִכְּחַסָּא חֲסִין .
 * וְסֵה מִכְּחַסָּא חֲסִין :
 וְסֵה * וְסֵה מִכְּחַסָּא חֲסִין
 וְסֵה מִכְּחַסָּא חֲסִין

דְּבִצְלוּחָא וְכִלְהוּן
 קִרְיָשָׁא עַל מִדְּבַחָא
 וְדִהָבָא הוּא וְקִרְיָשָׁא
 חֲרוֹנוֹס . * סִלְקַת עֲטָרָא
 דְּכִסְמָא דְּבִצְלוּחָא
 וְקִרְיָשָׁא מִן אִידִידָה
 דְּמִלְאכָא קִרְיָשָׁא לְהָא .
 * וְנִסְבָּה הוּא מִלְאכָא
 לְפִירָמָא וּמִלִּיהוּ מִן
 נוֹרָא דְּמִדְּבַחָא וְאִרְמִי
 בְּאֶרְעָא וְהוּא רַעְמָא
 וְכִרְקָא וְקִלְא וְחֻעָא .
 * וְהָנוּן שְׁבַע
 מִלְאכָא הָנוּן דְּאִידִיד
 לְהוּן לְשִׁבְעָא שִׁיפּוֹרָא
 דְּשִׁיבּוֹ הָנוּן לְהוּן

ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ
 τῷ θυσιαστηρίῳ τῷ χρυσοῦ τὸ σέπτερον
 ἔστη . 4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυ-
 μαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων,
 ὡς ὅτε τὸ ἄλυσμα, σέπτερον τῷ Θεῷ .
 5 Καὶ εἰληφέν ὁ ἄγγελος τὸ λιβανητήριον,
 καὶ ἐβάμισε αὐτὸ ἐν τῷ πυρὶ τῷ θυσια-
 στηρίῳ, καὶ ἔβησαν ἕως τῆς γῆς καὶ ἐλά-
 λησαν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἔρασι καὶ
 σεισμός . 6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες
 τὰς ἐπτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς

ea quæ in precibus omnium sancto-
 rum sunt super altare aureum, quod
 ante thronum est. 4 Ascendit fumus
 suffituum precum sanctorum e manu
 Angeli ante Deum. 5 Et accepit ille
 Angelus thuribulum, & implevit il-
 lud ex igne altaris, & projecit in ter-
 ram, & facta sunt tonitrua, & ful-
 gura, & voces, & terra motus. 6 Et
 illi septem Angeli, qui habent septem
 tubas fuerunt ἡ, qui pararunt ipi se
 ut

חלחלה ושמשה
וחלחלה וספחה
וחלחלה וכרכבה
אנכא רנחשך חלחלה
וילחך וחשכו ויהסא
לא נחור חלחלה דילח
וללח בהברסמחא.
וחית ושמעה לנשרא
חר רפרח בסעעחא
ודנבא דסא איה לה
כר אמר בקלא רבאני
וי ללחך ועסרין על
ארעא סך קלא ושרתא
רשיפוחא ורנח
חלחלה סלאבא הנוח
נעמירין לסבירי

חלחלה ושמשה
וחלחלה וספחה
וחלחלה וכרכבה
אנכא רנחשך חלחלה
וילחך וחשכו ויהסא
לא נחור חלחלה דילח
וללח בהברסמחא.
וחית ושמעה לנשרא
חר רפרח בסעעחא
ודנבא דסא איה לה
כר אמר בקלא רבאני
וי ללחך ועסרין על
ארעא סך קלא ושרתא
רשיפוחא ורנח
חלחלה סלאבא הנוח
נעמירין לסבירי

tertia pars solis, & tertia pars lune, &
tertia pars stellarum, ut obscuraretur
tertia pars earum, & obscuraretur
sunt, [6] dies non luceret tertia parte
sui, & non eadem similitudine. 13 Et
vidi, & audiui aquilam unam volan-
tem in medio cauda, quae sanguinem
habet, dicentem ecce magna, & &
ijs qui habitant super terram à vocibus
reli quarum tubarum, illorum trinum
Angelorum qui clangent.

το τρίτον τῆς ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων ὡς σκοτεινὴ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἀμέ-
ση μὴ φαινητὴ τῷ τρίτῳ αὐτῶν, καὶ ἡ
τοῦ ἀγγέλου. 13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκου-
σα εἰς ἀγέλην πτερυγῶν ἐν μεσότητι
καυδῆς, λέγοντες φωνὴ μεγάλη· Οὐαὶ
τοῖς κατοικοῦσι τῆς γῆς, καὶ τοῖς
λαλοῦσι φωνῇ τῆς πάλαιας· ὅτι τῶν
ἀγγέλων τῶν μελλόντων ἐκλήθητε.

שולשנא איך דאזר
להזי לעקרנא על
ארעא. ⁴ ואתאמר
להזי וכל נחרת
לעמירא דארעא ולא
לכל יורקא אפלא
לכל אילנא אלא אז
לכנינשא חנון אילן
דליר להזי חתמא
דאלחא על בית עינא
דילחז. ⁵ ואתחנב
להזי איכנא וכל
נקטלות אנון אלא
דנשחנקת ירחא חמשא
וחשניקא דילחז איך
חשניקא דעקרנא :

עלכלהא אר ואלה חסמ
חמשתהא על אדמה .
+ ואלה חסמ חסמ ולא חסמ
חמשתהא ואלה חסמ
חמשתהא : אלה חסמ אלה
אלה חסמ חסמ חסמ חסמ
וחסמ חסמ חסמ חסמ
חסמ חסמ חסמ חסמ .
+ ואלה חסמ חסמ
חסמ חסמ חסמ חסמ .
אלה חסמ חסמ חסמ חסמ .
חסמ חסמ חסמ חסמ .
חסמ חסמ חסמ חסמ :

potestas, qualem habent scorpij super terram. 4 Et dictum est illis, ut non nocerent gramini terræ neque ulli viridi, neque ulli arbori, nisi solum hominibus illis qui non habent sigillum Dei super domicilium oculorum suorum. 5 Et datum est eis, ut non occidant eos, sed ut cruciantur menfes quinque. & cruciatus eorum, sicut cruciatus scorpij,

ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆ γῆς. 4 Καὶ ἐρρίθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χλωρὸν τῆς γῆς, ἔδωκε πᾶν χλωρὸν, ἔδωκε πᾶν θῦρον· ἢ μὴ τὸς ἀνθρώπους μόνους οἰκτοῦς ὅτι ἔχουσιν τὸ σφραγισμὸν τῷ Θεῷ ἐπὶ τῶν ματιῶν αὐτῶν. 5 Καὶ ἰδὼν αὐτοὺς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μελέας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν

אֶתְחִי וְחִמָּחָא לְאַנְשִׁי .
 וְבִיּוֹמָתָא הָהִן נִבְעֵחַ
 בְּנִינְשָׁא לְמִחָא
 וְלֵא נִשְׁכַּח בְּנִינְיָרִי
 וְנַחְרַגְרָגוֹן לְמִסַּח
 וְנַעֲרֻק מִחָא מִנְהוֹן .
 7 וְדוֹמִיָּה דְהָנוֹן
 קִסְצָא דְמִחַ אִיד
 † דְמִחָא דְרִכְשָׁא
 דְמִשְׁבִּיכַן לְקִרְבָּא וְעַל
 רִישָׁא דִילְחוֹן אִיד
 כְּלִילָא דְמִחָא
 דְדִהָבָא וּפְרָצוּפָא
 דִילְחוֹן אִיד פְּרָצוּפָא
 דְבְנִינְשָׁא . 8 וְאִיחַ
 חוּא לְהוֹן סַעְרָא אִיד

אִמְלֵא וְלִמְלֵא לֵא .
 סַחְמָא וְסַחְמָא וְסַחְמָא
 חֲתִימָא חֲתִימָא וְ
 נַעֲמִינִימָא וְנַעֲמִינִימָא
 חֲמִלָא . סַחְמָא וְסַחְמָא
 מַלְסָא . 7 וְסַחְמָא וְסַחְמָא
 חֲמִלָא . וְסַחְמָא
 וְסַחְמָא וְסַחְמָא .
 סַחְמָא וְסַחְמָא וְסַחְמָא
 חֲמִלָא וְסַחְמָא .
 סַחְמָא וְסַחְמָא : אִיד
 חֲמִלָא וְסַחְמָא .
 סַחְמָא וְסַחְמָא וְסַחְמָא

ἔταν πῆσι ἀνθρώποι. 6 Καὶ ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσι οἱ ἄνθρω-
 ποι τὴν θάλασσαν, καὶ ἂν εὕρωσιν αὐτήν·
 καὶ ἐπιθυμήσουσιν ὡς θανάτου, καὶ φεύ-
 γου ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν. 7 Καὶ τὰ
 ὁμοιώματα τῶν ἀποστόλων ὅμοια ἑκάστοις
 ἡτοιμασμένους ὡς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τοῖς
 κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στεφάνοι ὅμοιοι χρυ-
 σοῦ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς σελήνη
 καὶ ἄνθρωποι. 8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς

quum percusserit hominem. 6 Et in
 diebus illis quaerent homines mor-
 tem, & non invenient eam, & desi-
 derabunt mori, & fugiet mors ab il-
 lis. 7 Et similitudo illarum locusta-
 rum haec est, similes sunt secundum
 similitudinem equorum paratorum ad
 praelium, & super capita earum
 est tanquam corona similitudinis au-
 ri, & facies eorum sicut facies homi-
 num. 8 Et habebant capillum sicut

H 3 capil-

סָעֵרָא וְנִשְׂאָה וְשֵׁנָא
וְיִלְחֹזֶן אֵיךְ וְאִירִיחָא
אִתְיַחֲדִי הוּי. ⁹ וְאִתְ-
חֵזָא לִזְנוֹן שְׂדֵיכָא אֵיךְ
שְׂדֵיכָא דְפִרְחָלָא וְקָלָא
וְנִפְאֵר יִלְחֹזֶן אֵיךְ קָלָא
וְסִרְכְּבָתָא וְדִכְשָׁא
סְגִיָּא וְרִחֲטִין ל
לְקִרְבָּא. ¹⁰ וְאִית
לֵחֹן וְנִבְחָא וְדִמִּין
לְדַעֲקִרְבָּא וְעוֹקְסָא
וְכִרְוִנְבִיחָא וְיִלְחֹזֶן
אִית לֵחֹן שֶׁלִּשְׂנָא
לְמַחֲרוֹ לְכִנְיֻנְשָׁא
יִרְחָא חֲמִשָּׁא. ¹¹ וְאִית
לֵחֹן מֶלֶךְ עֲלֵיהוֹן

מַחֲרָא וְנִפְאֵר. סָעֵרָא וְמַחֲסֵי
אִתְרֵי וְאִתְרֵי אִתְמַסְמֵי וְסִי.
' סָעֵרָא וְסָעֵרָא חֲסֵי עֲתִמָּא;
אִתְרֵי עֲתִמָּא וְסִי. סָעֵרָא
וְנִפְאֵר וְמַחֲסֵי אִתְרֵי סָעֵרָא
וְסִי. וְנִפְאֵר וְנִפְאֵר + סָעֵרָא
וְנִפְאֵר חֲסֵי. ¹⁰ סָעֵרָא
חֲסֵי. וְנִפְאֵר וְנִפְאֵר
חֲסֵי. סָעֵרָא. סָעֵרָא.
סָעֵרָא וְנִפְאֵר וְמַחֲסֵי אִתְרֵי
חֲסֵי. סָעֵרָא חֲסֵי. וְנִפְאֵר
חֲסֵי. וְנִפְאֵר חֲסֵי. ¹¹ סָעֵרָא
סָעֵרָא חֲסֵי. סָעֵרָא חֲסֵי.

capillum mulierum, & dentes earum
sicut leonum erant. ⁹ Et habebant lori-
cas sicut loricas ferreas, & sonitus ala-
rum earum, sicut sonitus curruum equo-
rum multorum currentium ad praelium.
¹⁰ Et habent caudas similes scorpio-
num, & aculeos, & in caudis suis habent
potestatem nocendi hominibus menses
quinque. ¹¹ Et habent regem supra se,

ἡ γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς
λέοντων ἦσαν. ⁹ Καὶ εἶχον θώρακας ὡς
θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτε-
ρυγῶν αὐτῶν ὡς φωνὴ ὄχλου· ἡ πλῆθος
πολλῶν τετραγίντων ὡς πῦρ. ¹⁰ Καὶ
ἔχουσιν οὐροὺς ὅμοιους σκορπίοις, καὶ
κέντημα ἐν τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ αὐτῶν· καὶ ἡ
ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους
μήνας πέντε. ¹¹ Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν
βασι-

על נהרא רבא פרת .
 15 ואשחריו הנה
 ארכעא מלאכא הלין
 דמטיבין לשעתא
 וליוסא ולירחא ו
 ולשנתא איכנא
 דנקטלון לחולחא
 דבנינשא . 16 וסנינא
 דפלאח דפרשותא
 חרחין רבו רבון
 שמעח סנינא וילחח .
 17 וכר חזית להלין
 רכשא בחזא ולהנון
 דיהכין עליחח דאית
 שרינא נורניא ו
 ויוקנחיא וכבריתא .

ad fluvium magnum Euphratem . 15
 Et soluti sunt illi quatuor Angeli , qui
 parati sunt ad horam , & ad diem , &
 ad mensem , & ad annum , ut oc-
 cidant tertiam partem hominum . 16
 Et numerus militum equitatus , duo
 myriades myriadam : audiui nume-
 rum eorum . 17 Et quum vidi illos
 equos in visione , & eos qui sedebant
 super ipsos , vidi quod essent lorice
 igneæ , & hyacinthinæ , & sulphureæ .

ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφρα-
 τη . 15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄν-
 γелоι οἱ ἑτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ
 ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἔτος , ἵνα ἀπο-
 κτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων . 16
 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκείνων ἦ ἑκα-
 τὼν δύο μυριάδων μυριάδων καὶ ἔκα-
 σαι ἑξήκοντα αὐτῶν . 17 Καὶ ὅπως
 εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁρασίᾳ , καὶ
 τοὺς ἑκείνων ἐπ' αὐτῶν , ἵππους ἰσχυ-
 ρὰς πυρρὰς καὶ ὑακινθίους καὶ θειοὺς
 καὶ .

וְיִשְׁחָק וְרָכַשׁ סִמְסָמִים וְזָעַל אִם רָעַל
אֵיךְ רִישׁא דְאַרְיָתָא . וְאַרְמֵל . סִמְכֵּי חֲמֵל
וּמִן פִּימָא וְיִלְחָק וְנִפְקָא נִירָא וְחִנְנָא
וְכִבְרִיתָא . ¹⁷ וּמִן חֵלֶח מִחוּחָא אֲחֻקְשִׁלוּ
חִילָחָא וְכִנְיָשָׁא מִן נִירָא וּמִן חִנְנָא וּמִן
כִּבְרִיתָא חֵלֶיז דְנִפְקִין מִן פִּימָא וְיִלְחָק .
¹⁸ הוּ גִיד שׁוֹלְטָנְהוּן וְרָכַשׁ בְּפִימָא
וְיִלְחָק אִיתְחוּי וּכְדִיבִיתְהוּן אִיתְחוּי
חִנִּין גִּיד דִּיבִיתָא וְיִלְחָק דִּמִּין ¹⁹

~~~~~

καὶ κεφαλὰς τῶν ἵππων ὡς κεφα-
λαὶ λέοντων, καὶ ἐκ τῶν σμύκων αὐτῶν
ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θείον.

¹⁸ Ἰπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπειθήνησαν
τὰ πλείους τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς
καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τῶν ἐκ-
πορευομένων ἐκ τῶν σμύκων αὐτῶν.

¹⁹ Αἱ δὲ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῇ σμύκῃ
αὐτῶν ἴσται· αἱ δὲ ἔργα αὐτῶν ὁμοίαι

& capita equorum sicut capita leo-
num, & ex oribus eorum, exit ignis
& fumus & sulphur. ¹⁸ Et à tri-
bus plagis occisi sunt tertia pars ho-
minum, ab igne, & a fumo, & à
sulphure, quæ exeunt ex oribus eo-
rum. ⁹ Illa enim potestas equorum in
ore eorum est, & in caudis eorum est.
illæ enim caudæ eorum similes sunt

L.

Serpent-

† תַּכְסֵּם. וְאֵלֶּה חֲסֵי קִמָּה : † לַחֲוֹתָם רֹאשֵׁי
 חֲסֵי מִכְּסֵי. 20 סֶמְכָה
 וְחֲתִמָּה אֶתֶּם. וְלֹא אֶלְמֶלֶךְ
 חֲמִימָה אֶתֶּם. סֶלָ לֶחֶם
 מִן חֲקָה וְאֶתֶּם וְחֲסֵי
 אֶתֶּם וְלֹא מִיָּה חֲמָה :
 סֶלָ חֲמָה וְיִסְכָּה סֶלָ חֲמָה
 סֶלָ חֲמָה סֶלָ חֲמָה
 סֶלָ חֲמָה. סֶלָ חֲמָה
 סֶלָ חֲמָה סֶלָ חֲמָה
 חֲמָה. 21 סֶלָ לֶחֶם
 מִן חֲקָה וְחֲסֵי. סֶלָ
 מִן חֲמָה : סֶלָ

~~~~~

serpentibus, habentibus capita per
 quæ nocent. 20 Et reliqui homines
 qui non occisi fuerunt plagis illis, et-
 iam non conversi sunt ab operibus ma-
 nuum suarum, ut non adorarent dæ-
 mones, & idola aurea, & argentea, &
 ærea, & lapidea, & lignea, quæ neque
 videre possunt neque audire. 21 Et
 non conversi sunt ab homicidijs suis,
 neque ab incantationibus suis, neque

ὄφιοι, ἔχοντες κεφαλὰς ἐν αὐτοῖς ἀδ-
 κῆσι. 20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶ ἀνθρώπων οὐκ ἔ-
 ἀπεκρίθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς αὐτῶν,
 ἕτε μετανοήσαντες ὅτι ἔργον τῶ ἁγίου
 αὐτῶν, ἵνα μὴ ποιοῦσιν αὐτοῖς, καὶ δαμά-
 σκωσιν αὐτοὺς καὶ τὰ ἄλλα, ἃ ἔργον
 αὐτῶν, καὶ τὰ λίθινά, καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ἔ-
 βλεποντο ὀφθαλμοῖς, ἕτε ἀκούει, ἕτε ὁρᾷ
 τῶν. 21 Καὶ οὐ μετανοήσαντες ὅτι φόνον
 αὐτῶν, ἕτε ὅτι φαρμακείαν αὐτῶν, ἕτε
 κη

מן זמיתות וזה מן
 מן זמיתות וזה מן

: 2. 1950

קפלארץ

○ معنیہ امنیہ خلاف

דחזירא אתרנא

فَبَعَثَ اللَّهُ غُلَامًا وَفَصَلَّاهُ مَلَكًا:

מלאכה חילתנה

مذکورہ خط ۱۸۔۵۔۱۹

דנחת מן שמיא

وَحَفِيفًا : حَلَا وَفَعِلَ وَفَعْلًا

וַיַּעֲטֹף עֲנָנָא וּקְשָׁתָא

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

דעננא על דישנא

هوقلا وکس اب حقه

דילה ופר'צופא דילה

2. Δ is a triangle

אײַך שמשא ורגליה

حکومت و عدالت .

דילא איך עסן

فلاح ومصلح خلافتنا .

דוּרְמַח² וְאַחַת לָהּ

سوف و سر و فصل اول

באידיא בחבונא פתיחא

~~~~~

יחסי חולת דימוניזם

1. **THE**
 2. **THE**
 3. **THE**
 4. **THE**
 5. **THE**
 6. **THE**
 7. **THE**
 8. **THE**
 9. **THE**
 10. **THE**
 11. **THE**
 12. **THE**
 13. **THE**
 14. **THE**
 15. **THE**
 16. **THE**
 17. **THE**
 18. **THE**
 19. **THE**
 20. **THE**
 21. **THE**
 22. **THE**
 23. **THE**
 24. **THE**
 25. **THE**
 26. **THE**
 27. **THE**
 28. **THE**
 29. **THE**
 30. **THE**
 31. **THE**
 32. **THE**
 33. **THE**
 34. **THE**
 35. **THE**
 36. **THE**
 37. **THE**
 38. **THE**
 39. **THE**
 40. **THE**
 41. **THE**
 42. **THE**
 43. **THE**
 44. **THE**
 45. **THE**
 46. **THE**
 47. **THE**
 48. **THE**
 49. **THE**
 50. **THE**
 51. **THE**
 52. **THE**
 53. **THE**
 54. **THE**
 55. **THE**
 56. **THE**
 57. **THE**
 58. **THE**
 59. **THE**
 60. **THE**
 61. **THE**
 62. **THE**
 63. **THE**
 64. **THE**
 65. **THE**
 66. **THE**
 67. **THE**
 68. **THE**
 69. **THE**
 70. **THE**
 71. **THE**
 72. **THE**
 73. **THE**
 74. **THE**
 75. **THE**
 76. **THE**
 77. **THE**
 78. **THE**
 79. **THE**
 80. **THE**
 81. **THE**
 82. **THE**
 83. **THE**
 84. **THE**
 85. **THE**
 86. **THE**
 87. **THE**
 88. **THE**
 89. **THE**
 90. **THE**
 91. **THE**
 92. **THE**
 93. **THE**
 94. **THE**
 95. **THE**
 96. **THE**
 97. **THE**
 98. **THE**
 99. **THE**
 100. **THE**

ὅτι τῆς περιείας αὐτῶν, ὅτι ὅτι κλει-
μύτων αὐτῶν.

à scortatione sua , neque à furtis
suis.

Κ Ε Φ. Ι'.

СЛРҮТ X.

[illegible]

1 Et vidit alium Angelum fortem descendentem e caelo, amictum nube, & arcus nubis super caput ejus, & facies ejus sicut sol, & pedes ejus sicut columna ignis. **2** Et habet in manu libellum apertum, & posuit pedem suum dextrum super mare, sinistrum autem super

I 2

ter-

אָרעם .³ וקעם
בְּקֶלֶא רְבָא אֵיכְנָא
וְגַמְדֵּי אַרְיָא וְכֹר קֶעֶא
מִלְּלוּ הִלִּין שִׁבְעָם
רַעְמָא קֶלֶא וְיִלְהֹן .
⁴ וְכֹר מִלְּלוּ הִלִּין
שִׁבְעָא רַעְמָא עַחֲדִי-
הוּיִת לְמַכְחֵב וְשִׁמְעֵת
קֶלֶא מִן שָׁמַיָא רָאמֵר
חֲחוּם הִלִּין רִמְלִלוּ
הֲנוּן שִׁבְעָא רַעְמָא
וְלִהְלִין לֹא תִכְחֹב .
⁵ וְהוּ מֵלֶאכֶּא רְחוּיִת
כֹּד קֶאֱמַר עַל יָמָא וְעַל
אַרְעָא אַרְיִים אֵינֶדֶר
וְיִמְיִנָא לְשָׁמַיָא .

אִנְדָּא . יִמְכָּד חֲמֵלָא זְכָא אִמְכָּד
וְיִמְכָּד אִנְדָּא . סִבְ מִכָּד
מִכָּלֵה וְסִכֵּי מִכָּד וְחֲמֵלָא
קֶלֶא וְיִמְכָּסֵּי . סִבְ מִכָּלֵה
סִכֵּי מִכָּד וְחֲמֵלָא חֲבִיב
סִסִּי חֲמֵלָא חֲבִיב . סִבְ מִכָּד
מֵלֶאכֶּי מִכָּד וְאִנְדָּא מֵלֶאכֶּי
סִכֵּי מִכָּלֵה וְסִכֵּי
מִכָּד וְחֲמֵלָא . סִבְ מִכָּלֵה
לֹא חֲבִיב . סִסִּי מִכָּלֵה
וְיִמְכָּד מֵלֶאכֶּי חֲבִיב
סִכֵּי אִנְדָּא : אִנְדָּא אִבְס
וְיִמְכָּד חֲמֵלָא .

terram. 3 Et clamavit voce magna sicut mugit leo, & quum clamasset, locuta sunt illa septem tonitrua voces suas. 4 Et quum locuta essent illa septem tonitrua, scripturus fuisset. & audiui vocem e caelo, dicentem; obsigna hæc quæ locuta sunt illa septem tonitrua, & ea nescibe. 5 Et ille Angelus quem vidi stantem super mare & super terram, exaltavit manū suam dextram in cœlū,

תִּלְוָהּ . 3 Καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὡς αἶψα λέων μυθεῖται· ἔτι ἔκραξεν, ἐλάλησαν αὐτῷ ἐπὶ τῷ θρονῷ αὐτῶν φωναί. 4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αὐτῷ ἐπὶ τῷ θρονῷ αὐτῶν φωναί, ἔμελλον γράψαι· ἔκτισε φωνὴ ἐκ τοῦ ὕψους λέγουσάν μοι· Σφραγίστω αὐτὰς ἐλάλησαν αὐτῷ ἐπὶ τῷ θρονῷ, ἔμνησά μοι γράψαι. 5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐστῆναι ἐπὶ τοῦ θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἥρπεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰς τὸ ὕψος,

⁶ Καὶ

סב לכתבונא חו
 רפחית באידה ו
 רמלאכא חו וקאם
 על יסמא ועל ארעא
 וואולחלח מלאכא
 כד אמר-אנא לה
 למחל לי לכתבונא
 ואמר לי סב ואכלית
 ונמר לך כרסך אלא
 בפומא דילך נהוה
 חליא איך רבשא
 ונסכת לכתבונא
 מן אידה רמלאכא
 ואכלתה ואיתחיה
 ותא בפומא דילי איך
 רבשא חליא וכד

סב לכתבונא חו
 חאבית ומלאכא חו וקאם
 על יסמא ועל ארעא
 וואולחלח מלאכא
 כד אמר-אנא לה
 למחל לי לכתבונא
 ואמר לי סב ואכלית
 ונמר לך כרסך אלא
 בפומא דילך נהוה
 חליא איך רבשא
 ונסכת לכתבונא
 מן אידה רמלאכא
 ואכלתה ואיתחיה
 ותא בפומא דילי איך
 רבשא חליא וכד

accipe libellum illum apertum in ma-
 nu Angeli illius qui stat super mare, &
 super terram. 9 Et iui ad Angelum, di-
 cens ipsi, ut daret mihi libellum, & di-
 xit mihi, accipe, & ede eum, & amarum
 reddet tibi ventrem tuum, sed in ore
 tuo erit dulcis sicut mel. 10 Et accepi
 libellum e manu Angeli, & edi eum, &
 erat in ore meo sicut mel dulcis, & qui

λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ῥηθὲν ἐν τῇ
 χειρὶ τοῦ ἁγγέλου ἐστῆτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 9 Καὶ ἐπέλημι αὐτὸν λέγων· δός μοι τὸ βιβλαρί-
 διον. Καὶ λέγει μοι· λάβε ἔσθι καὶ φάγε αὐ-
 τὸ καὶ πικρὸν ἔσται ἐν τῇ κοιλίᾳ σου, ὡς ὅτι τὸ
 σῶμα σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. 10 Καὶ
 ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
 ἁγγέλου, καὶ ἐτίφαγον αὐτὸ καὶ ῥῆμα ὅτι
 τὸ σῶμα μου ὡς μέλι, γλυκὺ καὶ ὅτι ἔφα-

אכלח מרח כרסא
 דילי. ¹¹ ואמר לי זרק
 לך חוב ולמחנבוי על
 עממא ועל אסמחא
 ורישנא וסלכנא ס
 סניאנא ד

סלכנא ד

קפלאן יא

ואחריב לי קניא
 דרסא לחוסרנא ו
 וקאם-חוא סלאכא
 כד אמר קום ומשוו
 לחיכלא ואלהא
 ולמרבחא ולהליון ד
 דסגרון בה ² ולדרחא
 ולבר מן היכלא אפק

ואחריב לי קניא
 דרסא לחוסרנא ו
 וקאם-חוא סלאכא
 כד אמר קום ומשוו
 לחיכלא ואלהא
 ולמרבחא ולהליון ד
 דסגרון בה ² ולדרחא
 ולבר מן היכלא אפק

~~~~~

ἔφαρκεν αὐτόν, ἡτοιμασθήτω ἡ κοιλία μου.

¹¹ Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν ἀπεφ-
 ηύδαται ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ ἡγε-
 ταις πολλοῖς.

Κ Ε Θ. Ια.

¹ Καὶ ἔδωκε μοι κάλαμος ὡς ῥάβδος.
 καὶ ὁ ἄγγελος εἶπέν μοι· Ἐγείρω, καὶ μέ-
 τρησον τὸ ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ,
 καὶ τοὺς ἀσποκυνῶντας ἐν αὐτῷ. ² Καὶ
 τὸν αὐτοῦ τὸν ἔξωθεν τῷ ναῷ ἐκβαλε

ediflem eum, amarus fuit venter meus.

¹¹ Et dixit mihi: oportet te adhuc et-
 iam prophetare apud populos, & apud
 nationes & principes, & reges multos.

CAPVT XI.

¹ Et datus est mihi calamus simi-
 lis virgæ, & stabat Angelus, dicens,
 surge, & metire templum Dei, & al-
 tare, & eos qui adorant in eo. ² Et
 atrium quod extra templum est, eijce
 foras

מִן לִבְרָא חֲמִשָּׁנִים
 מִסֵּל רֵאחֵיהֶבֶת ל
 לַעֲמֵם וְלַמִּינִתָּה
 קְרִישָׁתָה נְדוּשָׁת
 וְרֵחָא אֲרֻבְעִין וְחָרִית
 וְאֵתֵל לְחָרִית סוֹדָא
 רִילִי וְנִחְנֹכֵת יוֹמָה
 אֶלְפָא וּמֵאֲחִין וְשִׁחִין
 כֹּר מִתְעַשְׁפִּין סָקָה
 וְהִנֵּן אֵימִתִּיחֵת חָרִין
 וְיִחָא וְחָרִין מִנְרָחָה
 חֲלִין וְקוֹדֵם מִרְחָה
 רֵאֲרֵעָא קִיסִין. וְאֵת
 אֲנָשׁ לְהוֹן צִבְיָה
 לִמְכֹּר נוֹרָא נִפְקָה
 מִן פּוֹמָה רִילִחֵת

מִן לִבְרָא חֲמִשָּׁנִים
 מִסֵּל רֵאחֵיהֶבֶת ל
 לַעֲמֵם וְלַמִּינִתָּה
 קְרִישָׁתָה נְדוּשָׁת
 וְרֵחָא אֲרֻבְעִין וְחָרִית
 וְאֵתֵל לְחָרִית סוֹדָא
 רִילִי וְנִחְנֹכֵת יוֹמָה
 אֶלְפָא וּמֵאֲחִין וְשִׁחִין
 כֹּר מִתְעַשְׁפִּין סָקָה
 וְהִנֵּן אֵימִתִּיחֵת חָרִין
 וְיִחָא וְחָרִין מִנְרָחָה
 חֲלִין וְקוֹדֵם מִרְחָה
 רֵאֲרֵעָא קִיסִין. וְאֵת
 אֲנָשׁ לְהוֹן צִבְיָה
 לִמְכֹּר נוֹרָא נִפְקָה
 מִן פּוֹמָה רִילִחֵת

foras, & ne metire illud : quia datum est gentibus, & civitatem sanctam conculcabunt menfes quadraginta & duos. ³ Et dabo duos testes meos, & prophetabunt dies mille & ducentos & sexaginta, amicti faccis. ⁴ Hi sunt quæ oleæ, & duo candelabra illa quæ ante domium terræ stant. ⁵ Et si quis eos velit lædere, ignis exit ex ore eorum,

ἔξω, καὶ μὴ αὐτὸν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὸν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῶνας ποσάροντες δύο. ³ Καὶ δώσω τοῖς δύο μαρτυροῦν με, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας δύο ἑξήκοντα καὶ δύο, περιβεβλημένοι σάκκους. ⁴ Οὗτοι εἰσιν αἱ δύο ἐλαίαι, καὶ δύο λυχνίαί αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς ἐκκλησίας. ⁵ Καὶ οἱ πρὸς αὐτὰς θήλη ἀδικήσουσι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ

וְאֵלָּא לְבַעַלְדָּבָא
 וְיִלְחֹק וְאֶזְ-אִנְשׁ
 לְהוּן עֲבֵדָא לְמִכְיו
 הִכְנָא זֶדֶק יִרְה
 לְמַחְקָטְלוֹ . ' הֵנֹן
 אִיתֵי לְהוּן שְׁלִטְנָא
 וְנִאֲחֻדִּין לְשִׁמְיָא
 אִיכְנָא וְלֹא מִטְרָא
 נִמְטֵר בְּיוֹמָחָא הֵנֹן
 וְשְׁלִטְנָא אִיתֵי לְהוּן
 עַל מִיָּא וְנִהַפְכוּן
 אֲנֹן לְדָמָא וְלְמַחְמָא
 לְאֲרַעָא בְּכָל מַחוּחָא
 כְּמָא זִכְנִין דְּאֵן נִצְבוּן .
 ' וְאִמְחִי וְנִשְׁלִמֹן
 מַחוּדִיתָא וְיִלְחֹק וְיִחִיֹּת

וְאֵלָּא לְבַעַלְדָּבָא
 וְיִלְחֹק וְאֶזְ-אִנְשׁ
 לְהוּן עֲבֵדָא לְמִכְיו
 הִכְנָא זֶדֶק יִרְה
 לְמַחְקָטְלוֹ . ' הֵנֹן
 אִיתֵי לְהוּן שְׁלִטְנָא
 וְנִאֲחֻדִּין לְשִׁמְיָא
 אִיכְנָא וְלֹא מִטְרָא
 נִמְטֵר בְּיוֹמָחָא הֵנֹן
 וְשְׁלִטְנָא אִיתֵי לְהוּן
 עַל מִיָּא וְנִהַפְכוּן
 אֲנֹן לְדָמָא וְלְמַחְמָא
 לְאֲרַעָא בְּכָל מַחוּחָא
 כְּמָא זִכְנִין דְּאֵן נִצְבוּן .
 ' וְאִמְחִי וְנִשְׁלִמֹן
 מַחוּדִיתָא וְיִלְחֹק וְיִחִיֹּת

~~~~~

καὶ κατασθί· τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν· καὶ οἱ
 υἱοὶ αὐτῶν θάλη ἀδικῶσαι, ἔτι δὲ αὐ-
 τὸν δαπαλασθῆναι. ⁶ Οὗτοι ἔχουσιν
 ἐξουσίαν κλείσαι τὸν ὕρανον, ὥστε μὴ βρέ-
 χη ὑετός ἐν ἡμέραις αὐτῶν· ὡς περὶ
 τῆς γῆς· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὕ-
 δατων, σπρίψαι αὐτὰ ἐν αἵματι, καὶ
 πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὡ-
 σείκεις ἰαὺ θάλασσης. ⁷ Καὶ ὅταν τι-
 λίσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θη-

& devorat inimicum eorum: & si quis
 eos velit lædere, sic oportet eum
 occidi. ⁶ Hi habent potestatem,
 ut claudant cælum, ut pluvia non
 pluatur in diebus illis, & potestatem
 habent super aquas, ut vertant eas in
 sanguinem, & ut percutiant terram
 omni plagâ, quocumque vicibus
 voluerint. ⁷ Et quando absolve-
 rint testimonium suum, tum animal

K dentis

שָׁנָא וְיִתְלַקְתָּ מִן
תַּחֲתָא תַּעֲבֹד עֲמֹחֹן
קִרְבָּא וְחִזְכָּא אֲנֹן.
וְשִׁלְדָא דִּילָחֹן
עַל שׁוּקָא פְּחִיזָא
דְּמִדְנַחָא וְיִרְבַּחָא
וְיִי אִידָא דְּמִסְחָרִיָּא
וְיִחְנַנְיָא סְדוּם
וְסַצְרִין אִיכָא דְּאָף
מְרִיא דִּילָחֹן אַצְטִלָב.
וְחִוּז מִן עַמְמָא
וְשִׁרְבְתָא וְאַסְחֹרָא
לְשִׁנְאָל שִׁלְדָא דִּילָחֹן
וְיִסְחָא חִלְחָא וּפְלִיגָא
וְלִשְׁלִדָא דִּילָחֹן לָא
נִשְׁבַּקוֹן לְמִסְחָרָא

מִן אֲחֵי וְשִׁלְדָא מִן אֲחֵי
לְחֵב חֲמִסָּה מִן אֲחֵי
וְלִזְבָּא אֲחֵי . . מִן אֲחֵי
וְכִסְסָּה חֲלָא מִן אֲחֵי
וְכִסְסָּה אֲחֵי וְכִסְסָּה : אֲחֵי אֲחֵי
וְכִסְסָּה מִן אֲחֵי מִן אֲחֵי
וְכִסְסָּה . אֲחֵי וְאֲחֵי מִן אֲחֵי
וְכִסְסָּה אֲחֵי לְחֵב . . מִן אֲחֵי
מִן חֲמִסָּה מִן אֲחֵי מִן אֲחֵי
וְכִסְסָּה חֲמִסָּה . . מִן אֲחֵי
מִן אֲחֵי מִן אֲחֵי מִן אֲחֵי
וְכִסְסָּה מִן אֲחֵי מִן אֲחֵי
וְכִסְסָּה מִן אֲחֵי מִן אֲחֵי

dentis quod ascendit ex abyfso, faciet cum illis prælum, & vincere eos. ⁸ Et cadavera eorum erant super vicum latum urbis illius magnæ, illius quæ vocatur spiritualiter Sodom & Egyptus, ubi etiam dominus illorum crucifixus est. ⁹ Et videbunt ex populis, & tribubus, & nationibus, & linguis cadavera eorum per dies tres & dimidium ejus, & cadavera eorum non fient poni

οὐκ ἐπὶ τὸ ἀναβῶσιν ἐν τῷ ἔβουσσῃ πεινῇ πύλας μὲν αὐτῶν, καὶ νικῇ αὐτὸς, & δαπανῶσιν αὐτὸς. ⁸ Καὶ τὰ πύλας αὐτῶν ἐπὶ τῷ πύλας πύλας τῷ μαρτυρίᾳ, ἥτις καλεῖται πύλας Σόδομ καὶ Αἴγυπτος, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἵσταται. ⁹ Καὶ βλέψουσιν ἐπὶ λαὸν καὶ φυλὴν & γλῶσσαν καὶ ἔθνος τὰ πύλας αὐτῶν ἡμῶν τρεῖς καὶ ἡμίσιον, καὶ τὰ πύλας αὐτῶν οὐκ ἀφῆσιν τι θάλασσαν
615

15 סוסו סלחא עכסא
 חב : סוסו קלא סקסא
 ואזנ : סוסו סקסא
 וקסא ומסא ומסא
 סוסו סקסא ומסא . סוסו
 סקסא וקסא . 16 סוסו
 סוסו סוסו סקסא :
 סוסו סוסו סוסו
 וקסא סוסו וקסא סוסו
 סוסו סוסו וקסא . סוסו
 סוסו סוסו סוסו . 17 סוסו
 סוסו סוסו סוסו

15 וְהוּ מְלֹאכָה
 שְׁבִיעִיתָ יָבֵב וְהוּ
 קָלָא וְרַעְמָא דְאַמְרִין
 חוּחַ מְלִכְחָא וְעֵלְמָא
 דְּמִרְיָא וִילֵן וְרַעְמִיחָא
 וִילֵה וְנִמְלֵךְ לְעֵלְמָא
 וְעֵלְמָא . 16 חֲנִנִן
 עֲסִרִין וְאַרְבַּעָה ק
 קְשִׁישָׁא הִלִּין דְּקִרְם
 חֲרִינִס וְאַלְהָא חֲנִין
 דִּיחִבִּין עַל כּוֹרְסוֹתָא
 וִילֵהוּן נִפְלוּ עַל
 פְּרָצוּתָא דִּילֵהוּן ו
 וְסִגְרוּ לְאַלְהָא .
 17 כֹּד אֲמִרִין מְחִינִין
 לֵךְ מִרְיָא אֱלֹהֵא

~~~~~

15 Καὶ ὁ ἑβδόμος ἄγγελος ἐβόησεν, καὶ
 ἔβησαν αἱ μεγάλαι οὐ τοῦ οὐρανοῦ, λέ-
 γουσαι· Ἐρχέσθαι βασιλεύειν ὁ χριστός,
 ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ,
 ὁ βασιλεύσας ἡς τὰς αἰῶνας ᾧ αἰῶνι.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτε-
 ροι οἱ ἐνώπιον τοῦ θείου καθήμενοι ἐπὶ τὰς
 θρόνους αὐτῶν, ἔκτισαν ἐπὶ τὰς πόσιν αὐ-
 τῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, 17 Αἰ-
 χμαίνοντες· Ἐὐχαριστοῦμεν σοι, κύριε ὁ θεός

15 Et ille Angelus septimus clauzit,
 & factæ sunt voces, & tonitrua, di-
 centia, factum est regnum æternum
 Domini nostri & Christi ejus, & re-
 gnabit in secula seculorum. 16 Et illi
 viginti & quatuor seniores, qui coram
 throno Dei sunt, qui sedent super thro-
 nos suos, ceciderunt super facies suas,
 & adorarunt Deum : 17 Dicentes,
 Gratias agimus tibi Domine Deus,

K ; . ille

וַיִּשְׁמַע אֶל-מִלְכָּם בְּחֶסֶד
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ

וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ

קַפְּלָאָה יֵב

מַלְכָּם מַד :

וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ

וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ
וְיִתְּנָהּ וְיִתְּנָהּ

~~~~~

καὶ ὡφθη ἡ κιβωτός τῃ ἀρχῇ αὐτοῦ
ἐν τῷ ναοῦ αὐτοῦ καὶ ἐβόησαν ἀνθρώποι
καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ μέλαινα
μεγάλη.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

¹ Καὶ ἐφάνη μέγας ὡφθη ἐν τῷ ἱερῷ
τοῦ ναοῦ βιβλίου τῆς ἡλίου, καὶ ἡ σελήνη
ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ ἀστέρων δώδεκα.

² Καὶ ὡς γὰρ ἔχουσιν, καὶ ἔδιδον.

& visa est arca foederis ejus in templo
ejus, & facta sunt fulgura, & tonitrua,
& voces, & terra motus, & grando
magna.

C A P V T XII.

¹ Et signum magnum visum est in
caelo, mulier amicta sole, & luna sub
pedibus ejus, & super caput ejus coro-
na stellarum duodecim. ² Et quum in
vētre haberet, clamabat & parturiebat,
&

וּמִשְׁחָנָקָא לְמַאֲלֵד.
 וְהַתְּחִייתָ אַחֲרָהּ,
 אַחַת בְּשֵׁמֶיא וְהִיא
 תְּנִינָא וְנוֹרָא רַבָּה
 דְּאִידָּהּ לִיהּ רוּשָׁהּ
 שְׁבַעָא וּקְרִנְתָּהּ עֶסֶר
 וְעַל רוּשָׁהּ וִילִיד
 שְׁבַעָא תַנְיָא.⁴ וְדִוְנְבָא
 וִילִיד גִּזָּא לְחֹלְתָהּ
 דְּכֹכְבֵּא דְשֵׁמֶיא וְאַרְמִי
 אֲנוּן בְּאַרְעָהּ וְחוּ
 תְּנִינָא קָאֵם חֻוָּא קָדָם
 וְהִיא אֲנַתְתָּהּ הִיא דְּעִתִּידָא
 לְמַאֲלֵד אִיכְנָא דְאַמְתִּי
 דְּחַאֲלֵד נֶאֱכָלִיוֹהִי לִ
 לְבָרָא וִילִידָהּ.⁵ וְיִלְדָהּ

וּמִשְׁחָנָקָא לְמַאֲלֵד.
 וְהַתְּחִייתָ אַחֲרָהּ,
 אַחַת בְּשֵׁמֶיא וְהִיא
 תְּנִינָא וְנוֹרָא רַבָּה
 דְּאִידָּהּ לִיהּ רוּשָׁהּ
 שְׁבַעָא וּקְרִנְתָּהּ עֶסֶר
 וְעַל רוּשָׁהּ וִילִיד
 שְׁבַעָא תַנְיָא.⁴ וְדִוְנְבָא
 וִילִיד גִּזָּא לְחֹלְתָהּ
 דְּכֹכְבֵּא דְשֵׁמֶיא וְאַרְמִי
 אֲנוּן בְּאַרְעָהּ וְחוּ
 תְּנִינָא קָאֵם חֻוָּא קָדָם
 וְהִיא אֲנַתְתָּהּ הִיא דְּעִתִּידָא
 לְמַאֲלֵד אִיכְנָא דְאַמְתִּי
 דְּחַאֲלֵד נֶאֱכָלִיוֹהִי לִ
 לְבָרָא וִילִידָהּ.⁵ וְיִלְדָהּ

& cruciabatur ad pariendum. ³ Et
 visum est aliud signum in cælo, & ec-
 ce, draco ignitus magnus, habens ca-
 pita septem, & cornua decem, & super
 capita sua septem diademata. ⁴ Et cau-
 da ejus trahit tertiam partem stella-
 rum cæli, & projecit eas in terram. &
 ille draco stabat ante illam mulierem,
 quæ paritura erat, ut quando peperit
 devoraret filium ejus. ⁵ Et peperit

καὶ βασανιζομένη τέκεν. ³ Καὶ ἄφ' ἧς
 αἶψα σημεῖον ἐν τῇ ἔραυνῃ, καὶ ἰδὼν δρα-
 κὸν μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἐπὶ
 καὶ κίρην διὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
 αὐτοῦ ὀφειδύματα ἐπὶ. ⁴ Καὶ ἡ ἔρψ
 αὐτῆς σὺν τῇ τρίτῃ τέρτιον τῶν ἑσ-
 τέρων, καὶ ἔβαλεν αὐτὴς εἰς τὴν γῆν. ἡ δ'
 δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς ὅ-
 τι μὴ μὴ τέκεν, ἵνα ὅταν τέκεν, τὸ τέ-
 κνον αὐτῆς καταφάγῃ. ⁵ Καὶ ἔτεκεν
 ἡ.

פֿורקנא וְחִילָהּ
 וּמִלְכוּתָהּ וְאַלְהֵיהּ
 דִּילָן וְשׁוֹלְטָנָהּ דִּ
 וְמִשְׁיָחָהּ דִּילָהּ
 מִטְּלָהּ דְּאַחְחֵרִי הֵן
 מְקַטְרִנָּהּ דְּאַחֵיהּ
 דִּילָן הֵן דְּמִקְטֵרֵיהּ
 הֵן לְהֵן קְרִים אֱלֹהֵיהּ
 דִּילָן אִיסְמָא וְלִילָהּ
 11 וְהֵן זְכָאֵיהּ מִטְּלָהּ
 דְּמֵה דְּאַמְרָא וְמִטְּלָהּ
 מִלְּהֵיהּ דְּמִחֻדְוֵיהּ
 דִּילָהּ וְלֵהּ אַחְבֵּר
 לְנַפְשָׁהּ וְלִילָהּ עֵדָמָה
 לְמִשְׁחָהּ 12 מִטְּלָהּ
 וְדֵהּ אַחְבָּסְמֵהּ שְׁמִיָּהּ

~~~~~

ἡ σωτηρία καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ βασι-
 λεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χρισ-
 τοῦ αὐτοῦ. ὅτι κατεβλήθη ὁ κατηγοροῦ-
 τὴν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγοροῦν αὐ-
 τῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡρώδης καὶ
 Ἡρώδης. 11 Καὶ αὐτοὶ εὐχετόντο αὐ-
 τῷ Διῷ τῷ ἀγαθῷ τῷ ἁγίῳ, καὶ Διῷ τῷ
 λόγῳ τῷ μαρτυρίᾳ αὐτῶν καὶ οὐκ ἠγά-
 πησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἕως θανά-
 τος. 12 Διὸ τῷτο ἀψφραδίζεσθαι οἱ ἕρασσοι

salus, & potentia, & regnum Dei
 nostri, & potestas Christi eius, pro-
 pterea quod projectus est ille accu-
 sator fratrum nostrorum, qui accusa-
 bat eos coram Deo nostro die & no-
 cte. 11 Et ipsi vicerunt eum, propter
 sanguinem Agni, & propter verbum
 testimonij ipsorum, & non dilexe-
 runt animam suam usque ad mor-
 tem. 12 Propterea hilares estote coeli.

L 2. &

וְחָנוּן וְבָרוּךְ שְׂרֵיטוֹ
 לְאַרְעָא וְלִימָא מְסֻלָּ
 וְנַחֲמִימִינָא לְוַחֲכִין
 דְּאִיתֵּי לֵדָּ חֲמִתָּא
 רִבְתָּא כְּדִידַע וְקִלְקִיל
 זִבְנָא אֵיתֵי לֵהּ. " וְכִד
 חֲזָא הִו חֲנִינָא
 דְּאַחֲחֵרְמִי עַל אֲרֵטָא
 רִדְף לְאַנְחָתָא דְּחִי
 אִידָּא רִילִדְחָ לְבְרָא.
 " וְאַחֲיָיְכוּ לְאַנְחָתָא
 חָנוּן חֲדִין גִּפְּא וְנִשְׁרָא
 הִו רִבָּא אִיכְנָא
 דְּחִפְרָח לְמִדְּבָרָא
 לְדִרְכָּתָא דִּילָּה אִיכָּא
 דְּמַחֲחֵר מִגְּאֻחִין עֵדָּא

סוֹסֵנִי וְחִסְסֵי מִינֵי . ס
 לִאֲחָא סִכְמִינָא מִכְּלָא וְנִשְׁמֵל
 מִכְּמִכְּלָא חֶסֶל כֶּסֶף . וְאִבֵּל
 חֶסֶף מִכְּלָא זִכְלָא . כֶּסֶף בִּינִי
 וְמִכְּלָא וְכִינָא אִבֵּל חֶסֶף .
 " סִכְּמִי בִּינָא וְסֵס לִנְיָא
 וְלִלְלָא זִמְכֵּי חֶלָּא אִפְחָא . וְזִינֵי
 לִלְלָא וְסֵס אִמָּא וְמִכְּלָא חֶסֶף .
 " סִלְלִיסְכֵּס לִלְלָא וְסֵס
 לִקֵּי חֶלָּא וְנִשְׁמֵל וְסֵס זִכְלָא .
 אִכְּלָא וְלִכְּלָא חֶסֶף חֶסֶף
 חֶסֶף חֶסֶף וְכִסְּסֵי אִכְּלָא
 וְמִכְּלָא וְנִשְׁמֵל לִמְכֵּי . חֶלָּא

& qui in ijs habitant. v. x. terræ, & mari,
 propterea quod descendit impostor ad
 vos, habens irā magnā, quum noverit
 paululū temporis sibi esse. ¹³ Et quum
 vidisset ille draco, quod projectus esset
 super terram, persequutus est mulie-
 rem illam, quæ peperit filium. ¹⁴ Et
 datæ sunt mulieri illæ duæ alæ aquilæ
 illius magnæ, ut avolaret in desertū, in
 locum suum, ubi alatur ibi per tempus,

καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνῶντες. Ὁ δὲ τοῖς
 κατεκῆστο τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι
 κατίβη ἐν ἡμῶν ὡς ἡμεῖς ἔχον
 θυμὸν μίγαν, ἐδίδως ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.
¹³ Καὶ ὅτι οἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς
 τὴν γῆν, ἐδίωκε τὴν γυναῖκα ἧς ἐτε-
 κεν τὸν ἄρρενα. ¹⁴ Καὶ ἐδόθησαν τῇ
 γυναικὶ δύο πτέρυγες τῷ αἰτῷ τῷ με-
 γάλῳ, ἵνα πετήται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν
 τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται καὶ καιρὸν
 ἔχει

סִתְּבָא סְכִימָא דְחַיָּא :
מִכֵּי פִיזִיכָא דְסִמָּא :
סִימְכָא וְסִימְכָא מִכֵּי
הִסְמָא . חֲסָא וְאִלָּא
מִכָּא אִמְרִינָא . אִמְרִינָא
חֲסָא מִכֵּי דִסְוָא בְּחֵי .
סִימְכָא וְאִלָּא :
סִימְכָא אִלָּא חֲסָא
וְכִסֵּי . סִימְכָא וְסִימְכָא
חֲסָא אִלָּא . סִימְכָא
חֲסָא חֲסָא וְכִסֵּי
וְכִסֵּי . סִימְכָא וְכִסֵּי
חֲסָא וְכִסֵּי .

וְסִתְּבָא וְפִלְגִיחַ עֲדָנָא
סִי פִרְצִיפָא דְחִיָּא .
וְאִרְסִי חִי חִיָּא
סִי פִוְסָא בְּסִיחַ
אִנְחָא מִיָּא אִיךְ
נִחָא אִיךְ דִּילָּא ש
שְׁקִילָּא סִי נִחָא
נִעְבֹר . יְעִידִי
אִרְעָא לֹאִנְחָא
וְפִתְחָא אִרְעָא פִוְסָא
דִּילָּא . יְעִידִי חִי חִיָּא
עַל אִנְחָא וְאִלָּא
לְמַעְבֹר קִרְכָּא עִם
חִלִּין וְשִׁרְכָּא דִּירְעָא
דִּילָּא חִלִּין דְנִטְרִין
לְפִוְקִדְנוֹי דִּאלְחָא

ἡ γῆ, ἔκτισεν ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ θάλασσα. 15 Καὶ ἔβη ἐκ τοῦ στόματος
αὐτῆς ὡς ποταμὸς ὕδατος, καὶ ὡς
ἡ γῆ, ἔκτισεν ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ θάλασσα. 16 Καὶ ἔβη ἐκ τοῦ
στόματος αὐτῆς, ὡς ποταμὸς ὕδατος,
καὶ ὡς ἡ γῆ, ἔκτισεν ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ θάλασσα. 17 Καὶ ἔβη ἐκ τοῦ
στόματος αὐτῆς, ὡς ποταμὸς ὕδατος,
καὶ ὡς ἡ γῆ, ἔκτισεν ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ θάλασσα.

& tempora, & dimidium temporis à
facie serpentis. 15 Et projecit il-
le serpens ex ore post mulierem a-
quas tanquam fluvium, ut eam abla-
tam à fluvio faceret. 16 Et adjuvit
terra mulierem, & aperuit terra os
suum: 17 Et iratus est ille draco con-
tra mulierem, & abiit, ad faciendum
prælium cum ijs qui residuum seminis
ejus sunt, qui servant mandata Dei.
L 3 &

† כחלוק חלוק ועמרו
 על ארעא הנח ולא
 כחוב שמא דילהח
 בכחבא דחיא דאמרא
 הו נכיסא מן תרמיתח
 דעלמא. ⁹ אן-אנש
 איתלח אדנא נשמע.
¹⁰ אן בשביא מובל
 בשביא אזל אן-אנש
 בספא קטל זרק
 לה דבסיפא נחקטל
 חרכא איתיה מ
 מסיכרנחא ויהיסנחא
 דקרישא. ¹¹ וחזית
 אחרנא חיות שנה
 דסלק מן ארעא

† כחלוק חלוק ועמרו
 על ארעא הנח ולא
 כחוב שמא דילהח
 בכחבא דחיא דאמרא
 הו נכיסא מן תרמיתח
 דעלמא. ⁹ אן-אנש
 איתלח אדנא נשמע.
¹⁰ אן בשביא מובל
 בשביא אזל אן-אנש
 בספא קטל זרק
 לה דבסיפא נחקטל
 חרכא איתיה מ
 מסיכרנחא ויהיסנחא
 דקרישא. ¹¹ וחזית
 אחרנא חיות שנה
 דסלק מן ארעא

~~~~~

πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν
 ἂν γέγραπται τὸ ἐντομὸν ἐν τῇ βίβλῃ
 τῆς ζωῆς τῷ ὄντι ἐσθλαγμένον ἐστὶν κα-
 ταβολῆς ἔσθλα. ⁹ Εἰ τις ἔχει ὦτα, ἀκου-
 σάτω. ¹⁰ Εἰ τις αἰχμαλωτιστὴν συν-
 ἄγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· οἱ πε-
 ςὸ μαχαίρας ἀποκτενοῦνται, δὲ αὐτοὶ ἐν
 μαχαίρᾳ ἀποκτενοῦνται. ὧν ἐστὶν ἡ
 ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῷ ἁγίῳ. ¹¹ Καὶ
 εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖναι ἐκ τῆς

omnes qui habitant super terram, quo-
 rum non est scriptum nomen in libro
 vitæ agni illiusmactati à jactis funda-
 mentis mundi. ⁹ Si quis habet au-
 res, audiat. ¹⁰ Si quis in captivita-
 tem abducit, in captivitatem abit:
 si quis gladio occidit, oportet eum
 gladio occidi. hic est tolerantia & fi-
 des sanctorum. ¹¹ Et vidi aliud
 animal dentis ascendens ex terra,

M

&

ואיח־חוא־לח קרנא
 חרחין דרסין לראמרא
 וממלל־הוּא איד
 חנינא. ¹² ושלטנא
 בלה רחו חיות שגא
 הו קרמא עבר־הוא
 קדמוהי ועבר־הוא
 לארעא ולהנח דבה
 עמרינ איכנארנסגור
 להו חיות שגא קרמא
 דהו דאחחלסר מ
 מחותא דמוחא ודלה.
¹³ ועבר אחוחא
 דורכתא איכנא דאף
 נורא נעבר למחרת
 מן שמיא על ארעא

ואיח חוא לח קרנא
 חרחין דרסין לראמרא
 וממלל־הוּא איד
 חנינא. ¹² ושלטנא
 בלה רחו חיות שגא
 הו קרמא עבר־הוא
 קדמוהי ועבר־הוא
 לארעא ולהנח דבה
 עמרינ איכנארנסגור
 להו חיות שגא קרמא
 דהו דאחחלסר מ
 מחותא דמוחא ודלה.
¹³ ועבר אחוחא
 דורכתא איכנא דאף
 נורא נעבר למחרת
 מן שמיא על ארעא

~~~~~

& habebat cornua duo similia agni, & loquebatur sicut draco. ¹² Et potestatem omnem illius animalis dentis prioris faciebat ante illud, & faciebat terram & eos qui in ea habitant, ut adorarent illud animal dentis prius, cuius sanata erat plaga lethalis. ¹³ Et facit signa magna, ut etiam ignem faciat descendere e coelo super terram

והיה אֵשׁ וְכִסְיוֹ דְּלוֹ מִמַּיִם דְּחַיִּים וְהָיָה
 יְלָלִי וְכִסְיוֹ דְּלוֹ מִמַּיִם דְּחַיִּים. ¹² Καὶ τὴν ἐν-
 οῖαν τῷ ἀσπίδι τοῦ ζώου πᾶσι τοῖς
 οὐρανῶν αὐτῷ, καὶ ποιῇ τὴν γῆν καὶ
 τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνη-
 σαι τὸ ζώον τὸ ἀσπίδι, ὃ ἐθεραπεύ-
 θη ἢ πληγὴ θανάτου αὐτοῦ. ¹³ Καὶ
 ποιῇ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ
 καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν,
 οὐρανοῦ.

וְלִסְכֵּנָה וְלִבְנֵי
חֹרָא וְלִעֲבָדָא אִיכְנָה
וְנִחְדָב לְחֹן וְרִשְׁמָה
עַל אִירָיָה וְלִחֹן
רִמְיָה אוּ עַל בֵּית
עֵינָא וְלִחֹן.¹⁷ אִיכְנָה
וְלֹא-אִנְשׁ נִחְמָצָה
נֹכַח וְנֹכַח אֱלֹהִים הוּ
רִאשִׁית לֹחַ וְרִשְׁמָה
רִשְׁמָה וְחַוֵּי חִיּוֹת
שָׂנֵא אוּ מְכִינָא וְרִשְׁמָה
וְלִירָה.¹⁸ וְרִכְנָה
חֲכֵמָה אִיתִיהָ הוּ
רִאשִׁית לֹחַ וְחֹנָא וְנִחְשָׁה
לְמִנְיָנָא וְחַוֵּי חִיּוֹת
שָׂנֵא מְכִינָה גִיד

וְלִסְכֵּנָה . וְלִבְנֵי
וְלִחֹן אִיכְנָה . וְלִחֹן
וְלִחֹן וְלִחֹן אִיכְנָה .
וְלִחֹן וְלִחֹן . אִיכְנָה
וְלִחֹן אִיכְנָה . וְלִחֹן
וְלִחֹן . וְלִחֹן וְלִחֹן
וְלִחֹן . וְלִחֹן וְלִחֹן
וְלִחֹן . וְלִחֹן וְלִחֹן
וְלִחֹן . וְלִחֹן וְלִחֹן
וְלִחֹן . וְלִחֹן וְלִחֹן

& pauperes, & liberos, & servos, ut
detur illis character super manus ipso-
rum dextrarum, aut super domicilium oculo-
rum ipsorum. ¹⁷ Vt nemo possit emere,
& vendere, nisi qui habet caracte-
rem nominis illius animatis dentis, aut
numeri nominis ejus. ¹⁸ Hic sapien-
tia est: qui habet mentē, computet nu-
merum illius animatis dentis. numerus

καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλεύθερους καὶ
τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα
ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ
αὐτῶν. ¹⁷ Καὶ ὅτι ὁ μὴ ὢν
δουλωμένος ἀγορεύσει ἢ πωλήσει, εἰ μὴ ὁ
ἔχῃ τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θ-
εοῦ, ἢ τὸν αριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
¹⁸ Ὡς δὲ ἡ σοφία ἐστὶν, ὁ ἔχων τὴν νοῦν, ψη-
φισάτω τὸν αριθμὸν τοῦ θ-
εοῦ.

נְשָׂא לֹא אֶחָדָם
 בְּחֵלָה גִּיר אִיתְּיָהּ
 הִנֵּן אִיתְּיָהּ הָלִין
 דִּנְקֻפוּהִי לְאַמְרָה
 לְאַיְכָה דָּאן אֶחָד
 הִנֵּן כֵּן יִשׁוּעַ אֲזֻדְבֵּנו
 מִן בְּנִינְשָׁא רִישִׁיחָא
 לְאַלְהָא וְלְאַמְרָה .
 וּבְפִימָה דִּילָחֵן
 לֹא † אֶשְׁחַכְתִּי
 דִּנְגֻלְתָּא דְלֹא מוֹמָא
 גִּיר אִיתְּיָהּ . † וְחֵזִית
 אַחֲרָנָא מִלֵּאכָא כִּד
 פִּרַח בְּשִׁמְיָא דְבִרְמָא
 אִיתִּי לִיה אֲוִנְגֻלִּית
 דִּלְעֵלָם לְמַסְכְּרו

נְשָׂא לֹא אֶחָדָם
 בְּחֵלָה גִּיר אִיתְּיָהּ
 הִנֵּן אִיתְּיָהּ הָלִין
 דִּנְקֻפוּהִי לְאַמְרָה
 לְאַיְכָה דָּאן אֶחָד
 הִנֵּן כֵּן יִשׁוּעַ אֲזֻדְבֵּנו
 מִן בְּנִינְשָׁא רִישִׁיחָא
 לְאַלְהָא וְלְאַמְרָה .
 וּבְפִימָה דִּילָחֵן
 לֹא † אֶשְׁחַכְתִּי
 דִּנְגֻלְתָּא דְלֹא מוֹמָא
 גִּיר אִיתְּיָהּ . † וְחֵזִית
 אַחֲרָנָא מִלֵּאכָא כִּד
 פִּרַח בְּשִׁמְיָא דְבִרְמָא
 אִיתִּי לִיה אֲוִנְגֻלִּית
 דִּלְעֵלָם לְמַסְכְּרו

γυναικῶν οὐκ ἐμυλῶθησαν· παρθένοι
 γάρ εἰσι· ἅτοι εἰσι οἱ ἀγγελῶντες τῇ
 δυνάμει ἐν αὐτῇ ἀπάγῃ. ἅτοι ἡρσασαν
 ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἀπαρχὴ τῇ Θεῷ καὶ τῇ
 δυνάμει. † Καὶ ἐν τῇ σιμῇ αὐτῶν ἔχ
 ἀρίστη δόξα· ἅμα μὲν γάρ εἰσι ἐσώ-
 ται ὅτι ἦσαν τῷ Θεῷ. † Καὶ εἶδον ἄλ-
 λους ἄγγελους πτωμένους ἐν μεσσημαρίᾳ,
 ἔχοντες δὲ ἀγγέλους αἰώνιους, δὲ ἀγγελοῦ

mulieribus non polluerunt se: virgines
 enim sunt. illi sunt ij qui secuti sunt
 Agnum quocunque ierit. illi à Iesu em-
 pti sunt ex hominibus primitiæ Deo &
 Agno. † Et in ore eorum non inven-
 tum est mendacium: sine maculis enim
 sunt. † Et vidi alium Angelū volantem
 in cælo, cum sanguine habentē Euan-
 gelium æternum, ad evangelizandum
 ijs

חֲסִנֵּי וְחִסְתֵּי כָל אֶרֶץ.
 מִלֵּךְ כָּל אֱמֻלָּה וְעַבְדָּהּ
 מִלֵּבָב סִמְכָהּ . וְאַתָּה
 כֹּמֵל זָכָה . כִּי בְּשֵׁם הַאֵל
 מִסְחֶה חֵסֶם לְעַבְדֵּי מֵלֶךְ
 מִלֵּךְ וְלֵלֵךְ מִלֵּךְ וְיִבְרָא
 וְיִסְגֹּדוּ לָהּ וְיִסְגֹּדוּ
 לְשִׁמְיָהּ וְלֵאֲרָעָהּ
 וְלֵימָא וְלִמְעִינָא דִּמְיָא
 וְאַחֲרָנָא מִלֵּאכָא
 תְּרִינָא נִקְףּ לָהּ כִּי
 אָמַר נִפְלֹת נִפְלֹת
 בָּבֶל הִי רִבְחָא הִי
 דִּסֵּן חֲסִרָא וְחִסְתָּהּ

~~~~~

ijs qui habitant super terram, & apud
 omnem nationem, & tribum, & lin-
 guam & gentem. 7 Dicentem voce
 magna, servite Deo, & date illi glo-
 riam, quia venit hora iudicij eius, &
 adorete eum qui fecit cælum, & ter-
 ram, & mare, & fontes aquarum. 8
 Et alius Angelus secundus secutus est
 eum, dicens: Cecidit, cecidit Babel illa
 magna, quæ ex vino excandescit

τῶς καθικύπτει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν
 ἔθνος καὶ φυλὴ καὶ γλῶσσας, & λαόν·
 7 Λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθη-
 τε τὸ Θεόν, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι
 ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ κρίματος αὐτοῦ· καὶ πο-
 τεύσασθε τὸν ποιητὴν τὸν ἑρμηνεὺν καὶ
 τὴν γῆν καὶ τὰς ἑλκασσας καὶ τὰς ὑδά-
 τας. 8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθη-
 σεν, λέγων· Ἐπίσπετε Βαβυλὼν ἡ πό-
 λιν ἡ μεγάλη, ὅτι ἐν τῷ οἴκῳ τῷ θυμῷ
 τῆς

וְנִזְנֶה אֵלָיו וְיִלְחָא אֶשְׁקִיָּה
 לְכֻלְהוֹן עִמָּה .
 וְאַחֲרָנָה מִלֹּאכָה
 וְלִיתָא נִקְף לְהוֹן כֹּד
 אִסְר בְּקֵלָא רִנָּה
 אִזְ-אִנֵּשׁ סִנְד לְהוֹ
 חִיחִי שָׁנָא וְלִצְלָמָה
 דִּילָה וְנִסְב רֹשְׁמָה
 דִּילָה עַל בֵּית עֵינוֹהִי
 אִזְ עַל אִידָא דִּילָה .
 אָף הוּא נִשְׁחָה
 מִן חֲמָרָה דְחִמְחָה
 וְאִלְתָּה הוּא דְמוֹת
 אֶקְרִטוֹן בְּכַפָּה
 דְרִנְזָא דִּילָה וְנִשְׁחָנֵק
 בְּנוֹדָא וּבְכִרְתָּא קֹדֶם

~~~~~

τῆς περιήρας αὐτῆς πῶς πῶς αὐτῶν ἴδῃ.
 9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠγγέλισεν
 αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἰ τις
 τῶ θηρίων προσκυνοῖ καὶ τὸν εἰκόνα αὐ-
 τῆ, καὶ λαμβάνῃ χάραγμα ἐπὶ τῆς με-
 τῆς αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῆς χεiros αὐτοῦ,
 10 Καὶ αὐτὸς πίπτει ὡς οἶνος τῷ θυ-
 μῷ τῷ Θεῷ, τῷ κικρεσμένῳ ἀκροῦς
 ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ βα-
 τμιθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον

scortationis suae potandum dedit o-
 manibus gentibus. 9 Et alius Ange-
 lus tertius secutus est eos, dicens voce
 magna; si quis adoraverit illud ani-
 mal dentis, & imaginem ejus, & ac-
 cipit characterem ejus super domici-
 lium oculorum suorum, aut super ma-
 num suam. 10 Etiam ille bibit ex
 vino excandescenz Dei, quod mix-
 tum est merum in poculo irae ejus, &
 cruciabitur in igne & sulphure coram

N

Ange-

מלאכה קדושה
 וקדש תרונם.¹¹
 וחננה דחשניקה
 דילהז לעלמה ד
 דעלמא נסק חל
 איהז לחז ניוח
 איסמא ולליא לחליז
 דסגדיו לחז חיות
 שנה ולעלמא דילה.
 הרבא מסיכרנותא¹²
 דקדושה אחיה חנוז
 דנשריו לפוקדניה
 דאלהא ולהימנותא
 דישוע.¹³ ושמע
 קלא מן שמיא דאמר
 כחוב טובחנא אנוז
 מלאכה קדושה .
 וקדש תרונם .¹¹
 וחננה דחשניקה
 דילהז לעלמה
 דעלמא נסק חל
 איהז לחז ניוח
 איסמא ולליא
 לחליז דסגדיו
 לחז חיות שנה
 ולעלמא דילה .
 הרבא מסיכרנותא
 דקדושה אחיה
 חנוז דנשריו
 לפוקדניה דאלהא
 ולהימנותא
 דישוע .¹³
 ושמע קלא מן
 שמיא דאמר
 כחוב טובחנא
 אנוז

Angelis sanctis , & coram throno.

¹¹ Et fumus cruciatus eorum in secula seculorum ascendit , & non est ipsis quies die ac nocte , ijs qui adorant illud animal dentis & imaginem ejus. ¹² Hic tolerantia sanctorum est , qui servant praecepta Dei , & fidem Iesu. ¹³ Et audiui vocem e caelo , dicentem : scribe , Beati sunt

ἱ ἄγγελοι ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. ¹¹ Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βλαστάνουσιν αὐτῶν ἀνθρώπων εἰς αἰῶνας αἰῶνων καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὶς οἱ προσκυνῶντες τὸ ἑρμῆον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ , καὶ οἱ περ λαμβανόμενοι τὸ χάρισμα τοῦ ἐντολῆς αὐτοῦ.

¹² Ὡς δὲ παραγγέλλει ὁ ἄγγελος ἐντολῆς τοῦ ὁδοῦ τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ , καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ. ¹³ Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ , λέγουσας μοι , γράψον· Μακάριοι οἱ ποιοῦντες

מִיָּתָם וְכֹחַ אֵין
 מִיָּתָם מִן הַשָּׂא אֵין
 אִמֶּר רֹחַא אֵיכְנָא
 רִנְחִינִיחִין מִן עֲמִילָא
 רִלְחִין הִנֵּךְ גִּיד עֲבִירָא
 רִלְחִין נִקְפִּין עֲמִיחִין.
 14 וְחִיּוֹת וְחַא עֲנָנָא
 חִוּרְחָא וְעַל עֲנָנָא
 יֹחֵב וְדִמָּא לְכִרְדָּה
 דְּאִנְשָׁא דְּאִיתִּיחַ עַל
 רִישָׁא רִלְחַ וְכִלִּילָא
 דְּדִרְהָבָא וְכֹאדִּירָא רִלְחַ
 מִנֵּל חִרְיִפְחָא .
 15 וְאַחֲרָנָא מִלְּאכָא
 נִפֵּק מִן הִיכְלָא כְּדִ
 קָעָא בְּקִלָּא רִבָּא

מִיָּתָם וְכֹחַ אֵין
 מִיָּתָם מִן הַשָּׂא אֵין
 אִמֶּר רֹחַא אֵיכְנָא
 רִנְחִינִיחִין מִן עֲמִילָא
 רִלְחִין הִנֵּךְ גִּיד עֲבִירָא
 רִלְחִין נִקְפִּין עֲמִיחִין.
 14 וְחִיּוֹת וְחַא עֲנָנָא
 חִוּרְחָא וְעַל עֲנָנָא
 יֹחֵב וְדִמָּא לְכִרְדָּה
 דְּאִנְשָׁא דְּאִיתִּיחַ עַל
 רִישָׁא רִלְחַ וְכִלִּילָא
 דְּדִרְהָבָא וְכֹאדִּירָא רִלְחַ
 מִנֵּל חִרְיִפְחָא .
 15 וְאַחֲרָנָא מִלְּאכָא
 נִפֵּק מִן הִיכְלָא כְּדִ
 קָעָא בְּקִלָּא רִבָּא

νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ ἐλπί-
 Ναι, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται
 ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν· καὶ ἵνα ἐργα αὐτῶν ἀνα-
 λαβῇ μετ' αὐτῶν. 14 Καὶ εἶδον, & ἰδὼν νε-
 φέλα λευκήν, & ἐπὶ τῇ νεφέλῃ καθήμενος
 ὄμιλος υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
 αὐτοῦ στεφανὸν χρυσοῦν, & ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
 ῥόμβιον ἰξύ. 15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
 ἤλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, κρῖνον ἐν μεγάλῃ φωνῇ

mortui, qui in Deo moriuntur ab hinc
 etiam, diei Spiritus, ut requiescant à
 laboribus suis: ipsa enim opera eorum
 sequuntur eos. 14 Et vidi, & ecce nu-
 bes alba, & super nubem fedit simi-
 lis filio hominis, habens super caput
 suum coronam auream, & in manu sed
 falcem acutam. 15 Et alius Angelus
 exivit è templo, clamans voce magna

N 2.

ad

קפלאח יה

פלאח יה

וחיות אחרתא
 אחא בשמיא דבחא
 וחמיהתא מלאכא
 שבקא דאיר להון
 סחוחא שבע הלין
 אחריחא מטל דבחון
 אשחלמא חסחא
 דאלהא.² וחיות
 איך זמא דזוגותא
 † וחליטא בנודא
 ולהנא דוכו מן דו
 חיות שנא ומן צלמא
 דילא ומן סנינא
 רשמא דילא כו
 קיסין על יסא ד

ו חיות אחרתא
 אחא בשמיא דבחא
 וחמיהתא מלאכא
 שבקא דאיר להון
 סחוחא שבע הלין
 אחריחא מטל דבחון
 אשחלמא חסחא
 דאלהא.² וחיות
 איך זמא דזוגותא
 † וחליטא בנודא
 ולהנא דוכו מן דו
 חיות שנא ומן צלמא
 דילא ומן סנינא
 רשמא דילא כו
 קיסין על יסא ד

~~~~~

CAPVT XV.

ΚΕΦ. ΙΕ.

¹ Et vidi aliud signum in caelo magnum & admirabile, Angelos septem, habentes plagas septem illas ultimas, propterea quod in illis consummata est excaecatio Dei.² Et vidi tanquam mare vitreum mixtum igni, & eos qui victoriam reportarunt ab illo animali dentis, & ab imagine ejus, & a numero nominis ejus, stantes super mare

¹ Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἑπτὰ ἄγγελοι ἐπαύριον ἑπτὰ πληγὰς ἐπὶ ταῖς ἐσχάταις, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.
² Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν γλαφυρὰν μιγμένην πυρὶ καὶ τοὺς νικῶντας ἐν τῷ θηρὶ καὶ ἐν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ καρφύμῳ αὐτοῦ, καὶ τὸ δρῦμά τῃ ὀνόματι αὐτοῦ, ἵσταντες ἐπὶ τῇ θάλασσῃ τῇ

וְנוֹבִיחָא וְאִית לְהוּן
 וְקִיחָא וְהוּי רֵאלְהָא.
 וְשִׁכְחִין תְּשִׁכְחָא
 רְמוּשָׁא הוּ עֵבְרָה
 רֵאלְהָא וְתִשְׁבֹּתָא
 וְאַמְרָה כּוּר אִמְרִין
 וְרוּבָה וְחִמְיָה
 אִיתִיהוּן עֵבְרָא וִילָךְ
 מְרִיא אֱלֹהָא הוּא אֶחָד
 כָּל כְּאִנְתָּא וְשִׁדְרִיחָא
 אִוְרִחָא וִילָךְ מִלְכָּא
 רְעֵלְמָא. * מְנוּלָּא
 בְּרִחַל לָךְ מְרִיא
 וְנִשְׁבַּח לְשִׁמָּא וִילָךְ
 מְטָל רֵאנֶת-הוּ ב
 בְּלַחֲוִידִךְ תִּסְיָא אִיתִידִךְ

~~~~~

τὴν ὑαλίνην, ἔχουσιν κιθάραι τοῦ Θεοῦ.
 3 Καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωσέως δούλου
 τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀγνίου, λέγοντες·
 Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύ-
 ριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δικαιοσύνη καὶ ἀ-
 ληθινὰ ἀνέβη σε, ὁ βασιλεὺς ὁ ἀγίος.
 4 Τίς ὃ μὴ φοβηθή σε, Κύριε, καὶ δό-
 ξασθαι πρὸ ὑποπόδω σου; ὅτι μόνος ὁ ἅγιος·

vitreum, & habent citharas Dei. 3 Et
 canunt canticum Moysi, illius servi
 Dei, & canticum Agni, dicentes, ma-
 gna & mirabilia sunt opera tua, Domi-
 ne Deus omnipotēs: iustæ & veræ sunt
 viæ tuæ rex seculorum. 4 Quis non ti-
 mebit te Domine, & glorificabit nomē
 tuū? propterea quod tu solus sanctus es
 &

חֲפִילָאִין וְיֵלֶח בִּימָא
 וְהוּא דִּמָּא אִיד דִּמָּתָא
 וְכָל נַפְשָׁא דְחַיָּיָה
 מִתִּיחַ חֲלִין דְּבִימָא .
 * וְהוּ חֲלִיתָא מִלֵּאכָא
 אִשְׁר לְפִילָאִין וְיֵלֶח
 בְּנִהרְתָּא וּבְמַעֲיָנָה
 דְּמִיָּא וְהוּ דִּמָּא .
 * וְשִׁמְעָה לְמִלֵּאכָא
 דְּמִיָּא דְּאִמֵּר זִרְקָא
 אִיתִידָּהּ הוּ דְּאִתְּחֹתִי
 וְהוּ דְּאִתְּחֹתִי הוּא
 וְחַסְיָא מִסָּל דְּהִלִּין
 דְּנִתָּ . * מִסָּל דְּדִמָּא
 דְּקִרְיָשָׁא וְדִנְבִיָּה
 אִשְׁרֵיהּ וְדִמָּא לְחֹתִין וְחִבְתָּ

חֲפִילָאִין וְיֵלֶח בִּימָא
 וְהוּא דִּמָּא אִיד דִּמָּתָא
 וְכָל נַפְשָׁא דְחַיָּיָה
 מִתִּיחַ חֲלִין דְּבִימָא .
 * וְהוּ חֲלִיתָא מִלֵּאכָא
 אִשְׁר לְפִילָאִין וְיֵלֶח
 בְּנִהרְתָּא וּבְמַעֲיָנָה
 דְּמִיָּא וְהוּ דִּמָּא .
 * וְשִׁמְעָה לְמִלֵּאכָא
 דְּמִיָּא דְּאִמֵּר זִרְקָא
 אִיתִידָּהּ הוּ דְּאִתְּחֹתִי
 וְהוּ דְּאִתְּחֹתִי הוּא
 וְחַסְיָא מִסָּל דְּהִלִּין
 דְּנִתָּ . * מִסָּל דְּדִמָּא
 דְּקִרְיָשָׁא וְדִנְבִיָּה
 אִשְׁרֵיהּ וְדִמָּא לְחֹתִין וְחִבְתָּ

~~~~~

τῶν φιάλων αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν,
 καὶ ἐβλήθη αἷμα εἰς τὰς θάλασσας
 καὶ ἡ θάλασσα ἀπέθανεν· καὶ τῇ θάλασσῃ·
 * Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐβίβηκε τὴν
 φιάλην αὐτοῦ εἰς τὰς ποταμούς· καὶ εἰς
 τοὺς ποταμούς τῶν ὕδατων· καὶ ἐβλήθη αἷ-
 μα· * Καὶ ἤκουον τῶν ἁγγέλων τῶν ὀ-
 ντων λέγοντες· Δίκαιον, ἔρχου,
 ὦ, ὦ, καὶ ὁ κύριος, καὶ ὁ ὢσιος, ἐπὶ τῶν
 ποταμῶν· * Ὁ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ
 φέροι ἐβίβηκε· καὶ αἷμα αὐτοῦ εἰς τὰς

phialam suam in mare, & factus est san-
 guis sicut mortui, & omnis anima vi-
 ventium, mortua sunt quæ in mari e-
 rant. * Et ille tertius Angelus effudit
 phialam suam in fluviis, & in fontes
 aquarum, & factæ sunt sanguis. * Et au-
 divi Angelum aquarum dicentem, justus es
 ille qui est, & qui erat, & sanctus, pro-
 pterea quod hæc judicasti. * Propterea
 quod sanguinē sanctorum & prophetarum
 effuderunt, & sanguinē ipsis dedisti

למִשְׁחָם וְשָׁרָם אֶת
אֶתְרוֹן. ⁷ וְשִׁמְעָה
לְמִזְבֵּחַ זָאֵד אֵין
סִרְסָה אֶלֶּמָה זֶה אֶחָד
כִּלְשִׁירָא הוֹזְזִיקָא
רִנָּה וְיֵלֵךְ. ⁸ וְזֶה
אֶרְבֵּעִים אֶסֶד ל
לְמִלְחָן וְיֵלֵךְ עַל
שִׁמְשָׁה וְאֶחָד לָהּ
לְמַחְסֵי לְבִנְיָשָׁה
בְּנוֹרָא. ⁹ וְאֶחָדִים
זִנּוֹן בְּנִקְשָׁה וְזֶמֶר
רִבָּה וְזֶמֶר בְּנִקְשָׁה
לְשִׁמָּה וְעֹלָהּ זֶה
וְזֶה לֹחַ שְׁלִשְׁתָּא
עַל מַחְזֵה חֵלֶן

[illegible]

~~~~~

bibendum, quia digni sunt. 7 Et audi-
vi claris dictas, etiam domine Deus
omnipotens, verum est & iustum judi-
cium tuum. 8 Et ille quartus effudit
phialam suam super solem, & datum
est ei urere hominesigne. 9 Et afflu-
runt homines aestu magno, & convi-
rijs affecerunt homines nomen Dei,
qui habet potestatem super plagas illas,

πατήρ· αἱ δὲ αἰ γὰρ ἐστὶν· 7 ἔκαστος τῶν ἀποστόλων
 ἐν τῷ ᾧ ἔστιν ἐκείνῳ λέγει· Ναὶ Κύριε·
 ὁ Θεὸς ὁ πατὴρ σου, ἀλλ' ἐν σοὶ καὶ ἡ
 χάρις αἰς πάντας· 8 Καὶ ὁ τιμωρὸς
 ἀνέλειπεν· ἔδειξεν τὸν Φιλόκλον αὐτῷ ἐπὶ τῷ
 ἔθλει· καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ κατανύσσεται τὸς
 ἀδελφούς· 9 Καὶ ὁ κύριος ἐκείνῳ
 αὐτοῦ ἀνέστη καὶ ἐκείνῳ αἶψα, καὶ ἔβλεπε
 εὐφραντοὺς τὸ ἔθνος σου· Θεὸς τὸ ἔθνος
 ἔδειξεν ἐπὶ τῷ ἀνέλειπεν· 10

וְלֹא אֶתְּחַסְּדוּ לְשׁוֹר
 לֹחַ תִּשְׁבַּחְתוּהָ. ¹⁰
 וְהוּא הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר
 לִפְלִיאֵן הַמַּלְאָכִים עָלֶיהָ
 וְהַדְּבָרִים וְהוּא חַיִּים
 שְׂכָא מְהֵרָה מְלֻכּוֹתָא
 וְלִילֵית חֲשׁוֹכִים וְ
 מְלֻכּוֹתֵיהוּ לִשְׂכָא
 וְלִחְזֵק מִן כְּאֵבָה.
¹¹ וְנִפְרָא לְאֵלֵיהָ
 וְשִׁמְיָא מִן כְּאֵבָה
 וְלִחְזֵק וְסֵן שְׂמֻחָא
 וְלִחְזֵק וְלֹא אֶתְחַדֵּם
 עֲבִיד וְלִחְזֵק. ¹² וְהוּ
 שְׂמֻחָא אֲשֶׁר לִפְלִיאֵן
 וְלִילֵעַל נִהְרָא חֲדָרָא

~~~~~

καὶ ἡ μετανοήσαντος δέναι αὐτῆς δίκαιον. ¹⁰
 Καὶ ὁ πῆμψις ὁ ἄγγελος ἐξῆλθε πάλιν
 αὐτῆς ἐπὶ τὸ θρόνον τῆς βασιλείας
 αὐτῆς ἐπορεύθη καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς
 ἐπορεύθη καὶ ἡ γλῶσσας αὐτῆς ἐπὶ τὸ
 πῆμψι. ¹¹ Καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς ἐπὶ τὸ
 πῆμψι ἐπὶ τὸ πῆμψι αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὸ
 πῆμψι αὐτῆς καὶ ἡ μετανοήσαντος ἐπὶ τὸ
 πῆμψι. ¹² Καὶ ὁ ἄγγελος ἐξῆλθε πάλιν
 φιάλῃ αὐτῆς ἐπὶ τὸ πῆμψι τοῦ μεγάλου

& non respuerunt, urdarent ipsi glo-
 riam. ¹⁰ Et ille qui effudit phia-
 lam suam super thronum illius animalis
 dentium, & factum est regnum ejus ob-
 tenebratum, & manebant linguas suas
 ex dolore. ¹¹ Et convitijs affecerunt
 Deum eorum ex dolore suo, & ex ulce-
 ribus suis, & non respuerunt ab operi-
 bus suis. ¹² Et ille sextus effudit phia-
 lam suam super flavium illum magnum

O 3 Euphra-

חַתְּמָהּ . סֵפֶר חַתְּמָהּ
חַתְּמָהּ לְאֶחָד מֵעַמֵּי
וְכָדָן . מַלְאָכָה וְכָדָן אֱלֹהִים
מַלְאָכָה וְכָדָן בְּיָמֵינוּ .

מַלְאָכָה דַּ :

וְכָדָן מִן עַמֵּי חַתְּמָהּ
מַלְאָכָה . סֵפֶר חַתְּמָהּ
מַלְאָכָה . סֵפֶר חַתְּמָהּ
וְכָדָן . אֱלֹהִים חַתְּמָהּ
וְכָדָן וְכָדָן וְכָדָן : וְכָדָן
וְכָדָן חַתְּמָהּ [חַתְּמָהּ]
חַתְּמָהּ וְכָדָן חַתְּמָהּ

בְּיָמֵינוּ וְכָדָן חַתְּמָהּ
בְּיָמֵינוּ לְאֶחָד מֵעַמֵּי
סֵפֶר חַתְּמָהּ וְכָדָן חַתְּמָהּ
וְכָדָן חַתְּמָהּ חַתְּמָהּ
סֵפֶר חַתְּמָהּ חַתְּמָהּ

קְפִלְתָּן יו

וְכָדָן חַתְּמָהּ חַתְּמָהּ
שְׂבָעָה מֵאֲכָא חַתְּמָהּ
רִאשִׁית לְחֵן שְׂבָעָה
פִּלְאִים וְכָדָן עַמֵּי
כָּדָן חַתְּמָהּ חַתְּמָהּ
לְךָ לְדַעָה וְכָדָן חַתְּמָהּ
רִבְחָה חַתְּמָהּ חַתְּמָהּ
[מִיָּאָה] מִיָּאָה
עַם חַתְּמָהּ מִלְכָּה

~~~~~

τὸν ἐκζητῶν· καὶ ἐβλαυνόμενον οἱ
ἀνθρώποι τῇ ἰδίᾳ οὐκ εἴς τινος ἀπο-
λῆς· ἔτι μεγάλη ἐστὶ ἡ πηγή αὐτῆς
ἐφ' ἧς.

K E O. 17.

1 Καὶ ἦλθεν ἓξ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἁγ-
γέλων τῶν ἐκστάντων ἐπ' ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, καὶ
ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Δεῖ-
ξαι σοὶ τὸ κρῖνον τῆς πόλεως τῆς μεγάλης.
τῆς καθ' ἣν μέγας ἐστὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν πολ-
λῶν. 2 Μαθ' ἡς ἐπὶ πόλιν αὐτῆς οἱ βασιλεῖς

homines, & convitijs affecerunt illi
homines Deum ex plaga grandinis.
propterea quod magna erat plaga il-
lius valde.

CAPVT XVII.

1 Et venit unus ex illis septem An-
gelis, qui habent septem phialas, & lo-
cutus est mecum, dicens: veni, osten-
dam tibi iudicium illius meretricis
magnæ, quæ fedit super aquas mul-
tas. 2 Cum qua scortati sunt reges,

P

terra.

וְאַרְעָא וְיָוִן הָיוּ
וְעַסְרִין בְּאַרְעָא סָן
חֲסֵרָא דְזִינוּחָא דְרִילָה
וְאוּבְלָנִי לְמִדְבָּרָא
כְּרוּחָא וְחוּזִית לְאַנְתֵּחָא
כְּדִי יִחְבֵּא עַל חִיּוֹת
שָׁנָא סוּמְקָא דְמִלָּה
שְׁמֵהּ דְּזִנוּחָא דְרִילָה
לִי רִישָׁא שִׁבְעָה
וְקִרְנָא עֶסֶר . * וְהִיא
אֲנִחָא אֵיתִיּוֹת הָיוּ
וְעֵסְמוֹתָא אֲרִיִּים
וְחוּזִיִּים וְסִרְיָנִים
בְּרִיבָנִים וּמְכַאֲפָנִים
סִיקִרְתָּא וּמִרְיָתָא
דְּאֵיתִלָּהּ כֶּסֶף דְּנִחָא

וְאַחַד : וְזֶסְמוֹתָא חֲמִשָּׁה
בְּאַחַד בֶּהּ שִׁבְעָה : וְאַחַד
בִּכְסֵּה : וְאַחַד חֲמִשָּׁה :
בְּזֶסְמוֹתָא אֲרִיִּים :
בְּאַחַד חֲמִשָּׁה עַל שִׁבְעָה
וְאַחַד עֲקֵסָא וְיֶהּ דְּפִי : וְאַחַד
חֲסֵה דְּפִי עַבְדָּא : סִבְעָה
חֲמִשָּׁה : * סִסְטָא אֲרִיִּים
סִסְטָא : וְאַחַד אֲרִיִּים
סִסְטָא : וְאַחַד : סִסְטָא :
בְּחִסְתָּא חֲמִשָּׁה : וְאַחַד
סִסְטָא : וְאַחַד : וְאַחַד
חֲסֵה עַבְדָּא : וְאַחַד

~~~~~

perire, & inebriati sunt qui habitant
in terra e vino scortationis ejus. 3 Et
abduxit me in desertum in spiritu, &
vidi mulierem sedentem super animal
dentis rubrum, plenum nominibus
convitij, habens capita septem, &
cornua decem. 4 Et illa mulier erat
amicta purpurâ & cocco, & inau-
rata auro, & lapidibus pretiosis, &
margaritis, habens calicem aureum

אֵתָּה גִּבְרָה, וְהִיא מְשִׁיבָה עַל טַבְּעִינָה
פֹּרְטִיָּה אֵתָּה הַיּוֹמָה אֵתָּה תִּלְוָה.
3 Καὶ ἄπλωσέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι
καὶ εἶδον γυναῖκα καθήμεν ἐπὶ
θηρίον κόκκινον, γέμου ὀνομασμάτων
πορνείας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέ-
ρα δέκα. 4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ αὕτη
βλημένη πορφύρα καὶ κάρμιν, καὶ κα-
τεστυμένη χρυσῷ καὶ λίθων τιμίων καὶ
μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσὸν ποτήριον
ἐν

מִיָּדָה שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְהָא וְלֹא אִתְּחִי
 זְקִיב. חֲרִיבָא וְחִנָּא
 לֹא דִאִתְּחִי לֹא חֲכִמָּתָא
 הָלִין שְׂבַעָא וְיִשְׁמָא
 שְׂבַעָא סִידָא אִתְּחִי
 אִיכָא דְהִי אִתְּחִי
 יִחְנָא עֲלֵיהֶן.
 וְסִלְכָא שְׂבַעָא
 אִתְּחִי דְנָתַן חֲמִשָּׁא
 נִפְלוּ הִוּוּ וְהִי אִתְּחִי
 וְהִי אִתְּחִי לֹא עֲדִיבָא
 אִתְּחִי וְסִי דִאִתְּחִי
 קִלִּיל וְזִק לֹא
 לִמְכַח. וְחִיָּת שָׁנָא
 הִוּוּ דִאִתְּחִי חֲמִשָּׁא וְלֹא

חִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְהָא וְלֹא אִתְּחִי
 זְקִיב. חֲרִיבָא וְחִנָּא
 לֹא דִאִתְּחִי לֹא חֲכִמָּתָא
 הָלִין שְׂבַעָא וְיִשְׁמָא
 שְׂבַעָא סִידָא אִתְּחִי
 אִיכָא דְהִי אִתְּחִי
 יִחְנָא עֲלֵיהֶן.
 וְסִלְכָא שְׂבַעָא
 אִתְּחִי דְנָתַן חֲמִשָּׁא
 נִפְלוּ הִוּוּ וְהִי אִתְּחִי
 וְהִי אִתְּחִי לֹא עֲדִיבָא
 אִתְּחִי וְסִי דִאִתְּחִי
 קִלִּיל וְזִק לֹא
 לִמְכַח. וְחִיָּת שָׁנָא
 הִוּוּ דִאִתְּחִי חֲמִשָּׁא וְלֹא

כְּסִיבָא וְחִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-

וְחִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְחִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְחִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְחִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְחִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְחִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְחִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-
 וְחִיָּת שָׁנָא וְאִתְּחִי-

animal dentis, quod erat, & non est,
 & ap. pinquavit. 9 Hic mens ei
 qui habet sapientiam. illa septem ca-
 pita, septem montes sunt, ubi illa
 mulier sedet super eos. 10 Et re-
 ges septem sunt. quinque occide-
 runt: unus est, alius enim adhuc ve-
 nit, & quando venerit, paululum

oportet ipsum manere. 11 Et animal dentis, quod erat, & non

P 3

est,

בְּכִרְכֹּן זֶה אֶמְרָא
 בְּכִכָּא אַתָּה מַסְלִימְרָא
 דְּמִרְדּוּתָא אִישְׁתַּחֲוֵי
 וְסִלְכָא דְּחִלְכָא וְחִלְכָּא
 וְעִסָּה קִרְיָא וְנִבְרָא
 וְסִדְרִינָא וְאֶמְרָא
 לִי מִנָּה וְחִלְכָּא וְחִלְכָּא
 אִיכְבַּד וְחִי וְסִדְרָא
 וְיִחְבָּא עִסְמָא וְנִבְרָא
 אִישְׁתַּחֲוֵי וְאֶמְרָא
 וְלִשְׁכָּא וְעִסְמָא קִרְיָא
 חִלְכָּא וְחִלְכָּא וְחִי
 שְׁכָא חֲנֹן נִסְנֹן לִי
 וְנִיחָא וְחִרְיָא וְ
 נִעְבְּרִינָה וְעִרְפִּילִיחָא
 וְכִסְרָא וְלִיָּה נִאֲכִלָּת

בְּכִרְכֹּן זֶה אֶמְרָא
 בְּכִכָּא אַתָּה מַסְלִימְרָא
 דְּמִרְדּוּתָא אִישְׁתַּחֲוֵי
 וְסִלְכָא דְּחִלְכָא וְחִלְכָּא
 וְעִסָּה קִרְיָא וְנִבְרָא
 וְסִדְרִינָא וְאֶמְרָא
 לִי מִנָּה וְחִלְכָּא וְחִלְכָּא
 אִיכְבַּד וְחִי וְסִדְרָא
 וְיִחְבָּא עִסְמָא וְנִבְרָא
 אִישְׁתַּחֲוֵי וְאֶמְרָא
 וְלִשְׁכָּא וְעִסְמָא קִרְיָא
 חִלְכָּא וְחִלְכָּא וְחִי
 שְׁכָא חֲנֹן נִסְנֹן לִי
 וְנִיחָא וְחִרְיָא וְ
 נִעְבְּרִינָה וְעִרְפִּילִיחָא
 וְכִסְרָא וְלִיָּה נִאֲכִלָּת

πρὸς τοὺς ἀν-
 τὶς, ἐπὶ Κιβωτοῦ κυρίου ἐπὶ καὶ βασι-
 λείας βασιλείων καὶ οἱ μισοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ
 ἐκκλησία καὶ πιστοί. 15 Καὶ λέγει μοι,
 τί ὕδατος αἶδις, ἢ ἡ πόσις καὶ ἡ πόσις
 λαοὶ καὶ ἡ γλῶσσος, ἢ ἡ ὄψις καὶ ἡ γλῶσσος αἶ-
 δις. 16 Καὶ τὸ δῖον κλέος αἶδις ἐπὶ
 τὸ μυστήριον τοῦ μυστήριου. καὶ ἡ πόσις
 καὶ ἡ γλῶσσος καὶ ἡ πόσις καὶ ἡ γλῶσσος
 καὶ ἡ πόσις καὶ ἡ γλῶσσος καὶ ἡ πόσις
 καὶ ἡ γλῶσσος καὶ ἡ πόσις καὶ ἡ γλῶσσος

præliabuntur, & ille Agnus vincet
 eos, propterea quod dominus domi-
 norum est, & rex Regum, & qui cum
 ipso sunt, vocati sunt & electi, & fide-
 les. 15 Et dixit mihi, aquæ quas vi-
 disti, ubi illa meretrix est sedens, gen-
 tes; & turbæ sunt, & nationes, & lin-
 guæ. 16 Et decem cornua quæ vidisti, &
 illud animal dentis, illi odio habebunt
 istam meretricem, & desertam facient
 eam, & nudam, & carnē ejus comedent,
 &

וְלֹא יִנְקְרוּ בְּתִירָה.
 17 אֱלֹהִים גִּדּוֹ יִהְיֶה
 מִלְּבָחָם וְיִלְחָצוּ
 לִמְעַבְדּוֹ עַדְיָמָה
 וְיִלְחָצוּ וְיִמְעַבְדּוּ
 אֲנֵכָה וְלִמְלָכָה
 מִלְּמַחְמָה וְלִלְחָם לְחַיֵּי
 חַיֵּי עַד עַדְיָמָה
 וְיִשְׁתַּחֲוֶיֶה שְׁלֹשָׁה
 דְּאֵלֵהָ. 18 וְאֵלֵהָ
 וְיִדְחֶנָּה אֵת
 מִדְּנָהָ וְיִדְחֶנָּה
 הִיא דֹּאֵת לָהּ מִלְּכֻתָּהָ
 עַל מִלְּכֻתָּהָ.

וְלֹא יִנְקְרוּ בְּתִירָה.
 17 אֱלֹהִים גִּדּוֹ יִהְיֶה
 מִלְּבָחָם וְיִלְחָצוּ
 לִמְעַבְדּוֹ עַדְיָמָה
 וְיִלְחָצוּ וְיִמְעַבְדּוּ
 אֲנֵכָה וְלִמְלָכָה
 מִלְּמַחְמָה וְלִלְחָם לְחַיֵּי
 חַיֵּי עַד עַדְיָמָה
 וְיִשְׁתַּחֲוֶיֶה שְׁלֹשָׁה
 דְּאֵלֵהָ. 18 וְאֵלֵהָ
 וְיִדְחֶנָּה אֵת
 מִדְּנָהָ וְיִדְחֶנָּה
 הִיא דֹּאֵת לָהּ מִלְּכֻתָּהָ
 עַל מִלְּכֻתָּהָ.

& eam uscent igne. 17 Deus enim de-
 dit in corda eorum, ut facerent volun-
 tatem suam, & facerent unam volun-
 tatem, & darent regnum suum isti a-
 nimali decatis, usque dum complebun-
 tur verba hæc Dei. 18 Et mulier illa
 quam vidiſti, eſt urbs illa magna, quæ
 habet regnum super reges terræ.

ἐν αὐτῇ καὶ καθύπερθε αὐτῆς. 17 ὁ
 θεὸς ἵδμεν ἐν τοῖς καρδίαις αὐτῶν
 ποιῆσαι τὴν ἐν ἑαυτοῖς θέλησιν αὐτῶν
 καὶ εἶναι τὴν βασιλείαν
 αὐτῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. 18 καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδον
 ἐστὶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἡγουμένη βασιλείαν
 ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

פלאח מן

פלאח מן

בית חלון חזית
אחרת מלאכת נחת
מן שמיא דאית לה
שולשנא רבא וארעא
נהרת מן השבחה
דילה. וקעה
בקלא חילחנה כד
אמר נפלה נפלה
בכל הי רכחא ותוח
מערחה ודיניה ו
ונטורחה וכל ארחה
טמאחה ונטורחה
דכל פרחתא טמאחה
וסניאחה ונטורחה
דכל חיות שנה

בית חלון חזית
אחרת מלאכת נחת
מן שמיא דאית לה
שולשנא רבא וארעא
נהרת מן השבחה
דילה. וקעה
בקלא חילחנה כד
אמר נפלה נפלה
בכל הי רכחא ותוח
מערחה ודיניה ו
ונטורחה וכל ארחה
טמאחה ונטורחה
דכל פרחתא טמאחה
וסניאחה ונטורחה
דכל חיות שנה

~~~~~

ΚΕΦ. ΙΗ.

CAPUT XVIII.

1 Καὶ ἔτι παρὼς εἶδον ἄγγελον κα-
ταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἑνυσίαν
μεγάλην. καὶ ἡ γὰρ ἐπὶ τῆς οὐ-
λῆς αὐτοῦ. 2 Καὶ ἔκραζεν ἐκ ἧτης,
φωνὴ μεγάλη, λέγων· Ἐπύθη ἡ πόλις
Βαβυλὼν, ἡ μεγάλη, ἡ ἐβλῆθη πηλοῦ-
σθαι δαμμῶσι, καὶ συντρίβηται πάντες
οἱ ποταμοὶ τῆς ἀκαθαρσίας, καὶ συντρίβηται
καὶ ἡ πόλις ἀκαθάρτου καὶ μεμνημένη

1 Post hæc vidi alium Angelum
descendentem e caelo, habentem po-
testatem magnam, & terra splenduit à
gloria ejus. 2 Et clamavit voce forti, di-
cens, cecidit, cecidit Babel illa ma-
gna, & facta est spelunca dæmonum,
& custodia omnis spiritus immundi, &
custodia omnis avis immundæ & exo-
fæ, & custodia omnis animalis dentis

Q immun-

עֲדָמָה לְשִׁמְיָה ו
 וְאֶחָדָם אֱלֹהִים ל
 לְעֹלָם דִּילָה .
 פֹּרְעוּתָה אֵיךְ דָּאָהִי
 פֹּרְעִית וְעוֹפֹ לָהּ
 עֲמָפָה אֵיךְ עֲבָדָה
 דִּילָה בְּכִסָּא חוֹדְסָמָה
 סוֹזְנֵי לָהּ עֲמָפָה .
 7 כְּמָא רִשְׁפָּר לָהּ
 לְסַצְטָרִיו כִּלָּה וְנָנָה
 חֲבוּ לָהּ חוֹבְלָה
 וְאֵבְלָה סָטֵל דְּכִלְכָּה
 אָמְרָא דִּיחֲכָא-אָנָּה
 מִלְכָּחָא וְאַרְמָלָחָא לָא
 אִיתִי וְאֵבְלָה לָא אֲחוּזָה
 8 סָטֵל חֲרָא בְּחוּד יוֹמָה

חֲמָלָה חֲמָלָה . 210
 לְכַסְלָה חֲחָלָה וְכַסְלָה .
 פֹּרְעוּתָה אֵיךְ דָּאָהִי
 פֹּרְעִית וְעוֹפֹ לָהּ
 עֲמָפָה אֵיךְ עֲבָדָה
 דִּילָה בְּכִסָּא חוֹדְסָמָה
 סוֹזְנֵי לָהּ עֲמָפָה .
 7 כְּמָא רִשְׁפָּר לָהּ
 לְסַצְטָרִיו כִּלָּה וְנָנָה
 חֲבוּ לָהּ חוֹבְלָה
 וְאֵבְלָה סָטֵל דְּכִלְכָּה
 אָמְרָא דִּיחֲכָא-אָנָּה
 מִלְכָּחָא וְאַרְמָלָחָא לָא
 אִיתִי וְאֵבְלָה לָא אֲחוּזָה
 8 סָטֵל חֲרָא בְּחוּד יוֹמָה

~~~~~

ὡς ἔστιν ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔσμεν ὡς οὗτοι. 6 Ἀλλὰ πάλιν αὐτῇ ὡς ἔστιν ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔσμεν ὡς οὗτοι. 7 Ὅσον ἡμεῖς οὐκ ἔσμεν ὡς οὗτοι, καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔσμεν ὡς οὗτοι. 8 Διὸ τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἴδω.

usque ad cœlum, & recordatus est Deus iniquitatum ejus. 6 Reddite ei, sicut etiam illa reddidit, & duplicate ei duplum secundum opera ejus, in calice quem miscuit miscete ei duplum. 7 Quantum placuit ipsi lascivire, tantum date ei cruciatum & luctum, propterea quod in corde suo dicit, sedeo regina, & vidua non sum, & luctum non videbo. 8 Propter hoc in uno die

Q 1 veniant.

בַּלְתֵּי סֶלֶב מִשְׁמַל וּמִיָּמִין.
 מִיָּמִין מִיָּמִין מִיָּמִין מִיָּמִין.
 לֵאמֹר . מִיָּמִין וּמִיָּמִין
 וְסֵם מִיָּמִין לֵאמֹר וְסֵם וְסֵם .
 מִיָּמִין מִיָּמִין מִיָּמִין מִיָּמִין
 מִיָּמִין מִיָּמִין מִיָּמִין מִיָּמִין
 וְאֵלֶּיךָ . וְסֵם וְסֵם וְסֵם
 וְאֵלֶּיךָ : וְסֵם וְסֵם
 לֵאמֹר וְסֵם וְסֵם .
 מִיָּמִין מִיָּמִין מִיָּמִין
 וְסֵם וְסֵם וְסֵם .
 מִיָּמִין . מִיָּמִין מִיָּמִין
 מִיָּמִין מִיָּמִין מִיָּמִין

~~~~~

venient ha plagæ ejus, mors, & luctus,
 & fames, & igne ardebit, propterea
 quod fortis est Dominus Deus, qui
 judicavit eam. 9 Et flebunt, & luge-
 bunt, & plangent super eâ reges terræ,
 qui cum eâ scortati sunt & lascivie-
 runt, quando videbunt fumū incendiij
 ejus, 10 E longinquo stantes propter
 metum cruciatus ejus, dicentes, va,
 va, civitas illa magna, Babel civitas illa

ἥτις οἱ ἀρχαὶ αὐτῆς, θάνατος &
 πένθος καὶ λιμὸς καὶ πυρὶ κατακαυθή-
 σεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἐπέσχετο
 αὐτήν. 9 Καὶ κλαύσουσιν αὐτὴν ἡ κα-
 τὰ ψαλμὸν ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ'
 αὐτῆς πορνεύσαντες & ἐρτυδύσαντες, ὅταν
 βλέπωσι τὸ καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς.
 10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότις διὰ τὸ φόβον
 τῆς βασιλείας αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ,
 ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν; ἡ πόλις
 ἡ ἰσχυρὰ.

וקינומון ואומומון
 ובסממנה נדמורון
 וליבאנח וחמרנה
 ומשחנה וסמירה
 וחטאובעירא וערבא
 ודכשא וסרכבתנה
 ופגרה ונפשחנה
 ורננינשא.¹⁴ ואבכא
 ורנחא ונפשארילכי
 איל מנכי וכליהק
 הלין שמיניחנה ו
 ונעיוחחא אברין מנכי
 ולח חכ נשכחון
 אנין תגרא דהלית.¹⁵
 הנון דעחרו מנהא
 רוחקא נקומון מפל

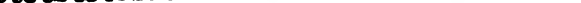
וקינומון ואומומון
 ובסממנה נדמורון
 וליבאנח וחמרנה
 ומשחנה וסמירה
 וחטאובעירא וערבא
 ודכשא וסרכבתנה
 ופגרה ונפשחנה
 ורננינשא.¹⁴ ואבכא
 ורנחא ונפשארילכי
 איל מנכי וכליהק
 הלין שמיניחנה ו
 ונעיוחחא אברין מנכי
 ולח חכ נשכחון
 אנין תגרא דהלית.¹⁵
 הנון דעחרו מנהא
 רוחקא נקומון מפל

¹³ Et cinnamomi, & umumi, & suffituum, & unguenti, & thuris, & vini, & olei, & similitz, & tritici, & jumentorum, & ovium, & equorum, & curruum, & corporum & animarum hominum. ¹⁴ Et fructus desiderij animarum tuarum abijt a te, & omnia illa pinguia & splendida perierunt a te, & non amplius inveniant ea mercatores illarum rerum. ¹⁵ Qui ditati sunt ex ea, e longinqua stabunt, propter

¹³ Καὶ κιννάμουρον, καὶ θυμιάματα, & μύρον, καὶ λίβανον, & οἶνον, καὶ ἔλαιον, & σιμιθῆλαιον, καὶ σῖτον, & κλήνην, καὶ ὠστράκων, καὶ ἵππων, & μέδων καὶ σωμαμάτων, καὶ ψυχῶν ἀνθρώπων. ¹⁴ Καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς (ἡ ἀπῆλθεν ἀπὸ τοῦ σὺ, καὶ παύσατο τὰ λυπηρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθον ἀπὸ τοῦ σὺ, καὶ ὠστῆται ἡ μὴ ἀίρεσις αὐτῶν. ¹⁵ Οἱ ἡμέτεροι τῶν τινῶν οἱ πλεονεκτήσαντες ἀπὸ αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἵστανται, διὰ

τῶν

וְחִלְחַל וְשִׁנְקָה
 וְיָלַח וְנִכְכּוּ ו
 וְנִחְמְלוּ. ¹⁶ כִּד
 אֶמְרִין וְיִמְרִינָה
 הִי רִבְחָא הִי דִּסְעֻסְפָּא
 וְכִתְּנָה וְדִאֲדִנְיָה
 וְחִזְחִירִיתָא וְסִדְחִיבָא
 בְּרִיבְנָה וּבְכֹאֲפָה
 מִיקִּרְחָא וּמִרְגִּינִיתָא
 פִּטְל רִבְחָא שְׁעִתָּא
 חֲרִב עֹתִירָה הִי
 וְדֹאֵךְ הֵנָּה. ¹⁷ וְכֹל
 קִיבְרִנְשָׁה וְכֹל הִי
 וְלִדְוִכְחָא טָאֵף וְנוֹטָא
 וְכֹל רִבִּימָא פִּלְחִין
 מִן רִיחְקָה קָמוּ .

τὴν φάσιν ὁ βασιλευμενὺς αὐτῆς, κλειού-
ντις καὶ πυθόντις· ¹⁶ Καὶ λίγηντι·
Οὐαί, αἶψά, ἡ πόλις, ἡ μεγάλη, ἡ τειρο-
βλημένη βούσπαι· καὶ περφυρὸν καὶ κίκε-
νοι, καὶ κεχρυσωμένοι χρυσοὶ καὶ λίθων
πμῆς καὶ μαρμαρίστεις· ὅτι μισηθὲν ἠν-
μῶν· οὐ τοῦτο ὠκλήσας· ¹⁷ Καὶ πᾶς
κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῷ πάλῳ οὐ
ὁμιλῶν, ἐκείνῃ, καὶ ὅσοι τὴν γέλασ-
σιν ἐγχαίρουσι, ὅσοι μακροῦν ἔχουσιν,

timorem cruciatus ejus, & flebunt, & lugebunt. ¹⁶ Dicentes, *vz, vz, civitas illa magna, quæ amicta erat byssino, & purpureo, & coccineo, & inaurata auro, & lapidibus prætiosis, & margaritis, propterea quod in una hora vastata sunt divitiæ illætanta.* ¹⁷ Et omnis gubernator, & omnis qui ad locum natat, & nautæ, & omnes qui in mari negotiantur, è longinquo steterunt.

18 Et

וקעו כר חיה
 לחננא ויקננא וילת
 כר אסדון וכן דהי
 ודמס למרענא וי
 רבנא. ¹⁹ וארמ
 עפרא על רעשוח
 וקעו כר בכין ו
 ואבילין ואמרין וי
 וי פרינחא וי רבנא
 וי דבה עחרו כלחח
 ונחן דאית לחח אלפא
 בימא מן סוקדוחא
 וילה מסל ונחורא
 שעתא חרברו. ²⁰
 אחרבסו עליה שמיא
 ומלאכה ושלוחא

סססס. סר סרססס
 וסססס. סר אססס.
 ססס ססס וסססס
 וסס וססס. " סססס
 סססס ססססססס. ססס
 סרססס. סססס
 סססס. ססססססס
 וסס וסס. וססס ססס
 סססססס. סססססס
 וססס. סססס וסססס
 סססס. " ססססססס
 סססס. ססססססס

~~~~~

¹⁸ Et clamabant videntes fumum in-
 cendijs ejus, dioceses, quæ est similis
 urbi isti magnæ. ¹⁹ Et iniecerunt pul-
 verem super capita sua, & clamabant,
 fientes, & lugentes, & dicentes, vix, vix,
 civitas illa magna, in qua ditati sunt o-
 mnes qui habent naves in mari ex pre-
 nobitate ejus, prospice quod in una
 hora vastata est. ²⁰ Et filias est ois su-
 per ea scrib. & Angeli, & Apostoli,

¹⁸ Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὴν καπνὸν
 τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες. Τίς
 ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; ¹⁹ Καὶ
 ἔβαλον χυλὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,
 καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πένθοντες, λε-
 γοντες. Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
 ἐν ἣ ἡ πόλις ἦν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα
 ἐν τῇ θαλάσῃ ἐν τῇ πεινῇ αὐ-
 τῆς, ἐπὶ μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. ²⁰ Εὐφραί-
 νει ἐπ' αὐτὴν ἡμεῖς, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ βιβλίου
 καὶ

ہفت روزہ: مدظلہ و ان کے

وَمَا يَكْفُرُ مَا

21. معجلا مع محلا محلا.

امروزه و بعد از فتحه : ۵۰۰۰۰۰۰۰

حفظہ افغانی

حصار ۲۲ و ملا . حصا

مجلسه اوله و حله اوله

22. 201 . 201 .

وَمَلَأُوا بِرَحْمَتِهِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَنْ فِيهِنَّ

مؤرخة مؤلفه : لا

بسم الله الرحمن الرحيم

ಅಮಲಿ ಮತ್ತು ಅಮಲಿ

لا يبعد عن حد ٥٠٢ .

תְּבִינָה סֵטל וְדָאן

אלהא דיקא דילכא

מלכא דאמא אדא

הזו לחיא רבתי

וְאַתְּמִי בִּיטָא כֹּה אָמַר

הַכֵּנָה בְּהַאֲפָא ת

ה'י רבמא ולא

22. תַּשְׁחִיכָה חוּב .

וְקָלָה דְּקִיּוּרָהּ

וְדַם וְדִמְיוֹ וְדִמְיוֹ וְדִמְיוֹ

בכי תוב וכל אומנא

דְּכַל אֲמָנוּתָא לָא

נִשְׁחַכְּהָ בְּכִי תוֹב .

propterea quod iudicat
n. vestrum ab câ. 21 Ex

olam magnam, & pro
litens : sic cum imperu

καὶ οὐ συνεφύηται, ὅσα ἔκλεινον ὁ Θεὸς πο-
 κρεῖναι ἡμᾶς ἐξ αὐτῆς. ²¹ Καὶ ἦσαν
 οἱς ἀνέβλεψεν ἰσχυροὶ λίθων αἰς μύλων μα-
 γνήων, καὶ βραχίονες αἰς πύλιναις κα-
 λύμῃ· ποταποὶ ὀρεμάμενοι βλαστήσαντες
 Βαβυλῶν ἡ μεσσηνία πόλις, καὶ ἡ μὲν
 ἀνέβλεψεν ἦν. ²² Καὶ φωνὴ κηρυγμάτων
 καὶ μεσσηνῶν καὶ αὐλητῶν, ἔσπελλαν
 ἡ μὲν ἀνέβλεψεν οὐ σὺ ἔπ' καὶ πᾶς τεχνί-
 τας πόλεως τέχνης ἡ μὲν ἀνέβλεψεν οὐ σὺ ἔπ'
 ἔσπελλαν μύλων ἡ μὲν ἀνέβλεψεν οὐ σὺ ἔπ'.

& Prophetæ, propterea quod judicet
Deus judicium vestrum ab eâ. 2.1 Ex
sustulit unus Angelus lapidem, tan-
quam illam molam magnam, & pro-
jecit in mare, dicens: sic cum imperio
projicietur Babel civitas illa magna,
& non inveniatur amplius. 2.2. Et
vox citharodorum, & musicorum,
& tibicinium, & tubarum non audietur
in te amplius: & ullus artifex ullius ar-
tificii non inveniatur in te amplius.

R²³ Et

' מִמֶּנּוּ אִם מֵאֵלָּה וּבְחֵלָא
 מִיָּמָא . סֵאֵר מֵאֵלָּה וּמִיָּמָא
 מִיָּמָא . סֵאֵר מֵאֵלָּה וּמִיָּמָא
 מִיָּמָא . וְאִמְרֵי הַסֵּס .
 מִיָּמָא וְאִמְרֵי מִיָּמָא אִסְרָא
 וּמִיָּמָא אִסְרָא אִסְרָא .
 סֵאֵר . אִסְרָא אִסְרָא אִסְרָא
 חֵס : מִיָּמָא וְאִמְרֵי מִיָּמָא
 וְאִסְרָא אִסְרָא . סֵאֵר מִיָּמָא
 אִסְרָא אִסְרָא . סֵאֵר מִיָּמָא
 חֵס אִמְרֵי מִיָּמָא וְאִסְרָא
 אִסְרָא אִסְרָא . סֵאֵר מִיָּמָא
 וְאִסְרָא אִסְרָא . סֵאֵר מִיָּמָא

' וְשִׁמְעָה אִיךָ קִלְא
 וְכִנְשָׁא סִנְיָאָא וְאִיךָ
 קִלְא רִמְיָא סִנְיָאָא וְאִיךָ
 קִלְא רִמְיָא חִלְחָנָא
 רִמְיָא חִלְחָנָא סִנְיָאָא
 רִמְיָא חִלְחָנָא אִלְחָא
 רִמְיָא חִלְחָנָא אִלְחָא
 נְחָרָא וְנָרָא וְנָרָא
 חֲשִׁבֹנְחָא לֵה סִנְיָאָא
 דִּאֲחָת מִשְׁחֹחָא דִּהוּ
 אִסְרָא וְאִנְחָתָא דִּלְחָא
 טִיכָה חִלְחָא . וְאִמְרֵי
 לֵה אִיכְנָא דִּחֲחֵטָא
 דְּכֹרְעָא נְצִיחָא וְדִכְיָא
 חֹגִיר דְּכֹרְעָא וְדִכְיָא
 דְּקִדִּישָׁא אִיתְהוּי .

~~~~~

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῶν,
 καὶ ὡς φωνὴν ὑδατῶν πολλῶν, καὶ ὡς
 φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγούσων Ἀλ-
 ληλῦία· ὅτι βασιλεύσει Κύριος ὁ
 Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. 7 Χαίρομεν καὶ
 ἀγαλλιάμεθα, καὶ δοῦμεν τῇ δόξῃ αὐ-
 τῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος· ὁ ἄγιος, καὶ ἡ
 γυνὴ αὐτοῦ ἐπύμνωσι ἰαυτῶν. 8 Καὶ
 ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβληθῇ βύσσινον
 καθαρόν καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον,
 τὸ διημέμμετόν ἐστι τῆς ἀγίας.

6 Et audiivi tanquam vocē turbæ mul-
 tz, & tanquam vocē aquarum mul-
 tarum, & tanquam vocē tōnitrūum
 fortium, dicentium, halleluia: propterea
 quod regnavit Dominus Deus noster,
 ille omnipotens. 7 Gaudeamus, & ex-
 ultemus; & demus gloriā ei: propterea
 quod venerunt nuptiæ illius Agni, &
 uxor ejus paravit se. 8 Et datū est ei, ut
 amiciatur byssino splendido & mundo.
 illud enim byssinū justitiæ sanctorū est.

R 3

2 Et

חלחלתימא מסל ר
 רבתימא שעתא מתא
 ויקאדילכי. " והנרא
 ראיתינחאבלן קליה
 מסל ושענא דילחן
 לא אנש וכן. " ולא
 חזי שעתא חתמא
 חתמא חתמא
 סיקרחא ודמרגניחא
 וברצא חתמא
 ודסריה וחחורחא
 וכל קינא וברקאמא
 וכל מאנא גרמפלא
 וכל מאנא דקיססא
 וחר מיקרא חתמא
 ודמדולא ודשישא.

~~~~~

ἡ ἰσχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ ἀλ-
 λος αὐτοῦ. ¹¹ Καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς
 κλαίοντες καὶ πονοῦντες ἐπ' αὐτῇ, ὅτι ἴδον
 τὸ μὲν αὐτῶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκείνη.
¹² Γέμει γὰρ χρυσὸς καὶ ὄψους καὶ λίθου τι-
 μίου, καὶ μαργαρίτου, καὶ βότρυς, καὶ πορ-
 φύρας, καὶ σμαγδαλῶν, καὶ ὁμαλίου καὶ πᾶν
 ξύλον ᾧ ἴσται, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφαντίν-
 ον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμωμένου,
 καὶ χαλκῶ, καὶ σιδήρῳ, καὶ μαρμάρῳ,

fortis, propterea quod in una hora
 venit iudicium tuum. ¹¹ Et mercato-
 res terra lugebunt super eā, propterea
 quod onus ipsorum nemo emit. ¹² Ne-
 que amplius onus auri & argenti, & la-
 pidum pretiosorum, & margaritarū, &
 byssi, & purpura, & ferici, & cocci, & o-
 mnis ligni aroniativi, & omnis vasis of-
 fis elephantis, & omnis vasis ligni valde
 pretiosi, & aris, & ferri, & marmoris.

Q3

Et

וקנימון ואומון
 וכסמנה נדמור
 וליבאנח וחסנה
 ומשנה ומסנה
 ונשאוכל וסרס
 ונדשא וסרסנה
 ופנה ונשנה
 וננישא. ¹⁴ ואכבא
 דהחא ונפשא וילכי
 איל מנכי וכלהק
 הלין שמינחה ו
 ונעחא אברין מנכי
 ולח חכ נשכח
 אנן תגרא דחלין. ¹⁵
 הנן דעמדו מנה קא
 רוחקא מקומן מפל

וקנימון ואומון
 וכסמנה נדמור
 וליבאנח וחסנה
 ומשנה ומסנה
 ונשאוכל וסרס
 ונדשא וסרסנה
 ופנה ונשנה
 וננישא. ¹⁴ ואכבא
 דהחא ונפשא וילכי
 איל מנכי וכלהק
 הלין שמינחה ו
 ונעחא אברין מנכי
 ולח חכ נשכח
 אנן תגרא דחלין. ¹⁵
 הנן דעמדו מנה קא
 רוחקא מקומן מפל

~~~~~

¹³ Et cinnamomi, & umumi, & suffituum, & unguenti, & thuris, & vini, & olei, & similit, & tritici, & jumentorum, & ovium, & equorum, & curruum, & corporum & animarum hominum. ¹⁴ Et fructus desiderij animarum suarum abijt a te, & omnia illa pinguia: & splendida perierunt a te, & non amplius invenient ea mercatores illarum rerum. ¹⁵ Qui ditari sunt ex ea, e longinqua stabunt, propter

¹³ Καὶ κιννάμουρον, καὶ θυμιάματα, & μύρον, καὶ λίβανον, & οἶνον, καὶ ἔλαιον, & σιμιθῆλαι, καὶ σῖτον, & κλέμη, καὶ στίβαντα, καὶ ἵππων, & μέδων καὶ σιμηνοῦν, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. ¹⁴ Καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς (ὅτι ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ παύσατο τὸ λαμπρὸν καὶ τὸ λαμπρὸν ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ σπλῆνδα οὐ μὴ εὐρήσῃς αὐτήν. ¹⁵ Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ παλιαιοὶ ἀπὸ αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἵστανται, διὰ

וְחִלָּה וְשׁוֹנֵקָה וְחִלָּה וְנִכְכּוֹן וְנִחְחֵלֶלֶךְ .¹⁶ כִּד אֲמַרְיוֹ הִי מְדִינָהּ הִי רִבְחָהּ הִי דִמְעָטָהּ רִבְחָהּ וְדִאֲרִינָה וְדִחְחִרְיָהּ וְדִמְדִּינָה בְּדִרְבָּהּ וְבִכְאִפָּהּ מִיִּקְרָחָהּ וְסִרְגָּנִיָּהּ מִטֵּל רִבְחָהּ שְׁעָתָה חֲרִב עוֹתָרָהּ הִי וְדִאֲדִי הָנָא .¹⁷ וְכָל קוֹבִרְנָטָהּ וְכָל הִי וְלִדְרִיכָהּ טָאָף וְנוֹטָה וְכָל רִבִּימָה פִּלְחִין מִן רִיחְקָהּ קָמוּ .

וְחִלָּה וְשׁוֹנֵקָה וְחִלָּה וְנִכְכּוֹן וְנִחְחֵלֶלֶךְ .¹⁶ כִּד אֲמַרְיוֹ הִי מְדִינָהּ הִי רִבְחָהּ הִי דִמְעָטָהּ רִבְחָהּ וְדִאֲרִינָה וְדִחְחִרְיָהּ וְדִמְדִּינָה בְּדִרְבָּהּ וְבִכְאִפָּהּ מִיִּקְרָחָהּ וְסִרְגָּנִיָּהּ מִטֵּל רִבְחָהּ שְׁעָתָה חֲרִב עוֹתָרָהּ הִי וְדִאֲדִי הָנָא .¹⁷ וְכָל קוֹבִרְנָטָהּ וְכָל הִי וְלִדְרִיכָהּ טָאָף וְנוֹטָה וְכָל רִבִּימָה פִּלְחִין מִן רִיחְקָהּ קָמוּ .

τὸν φόβον τῆς βασιλευσῆς αὐτῆς, κλαίον-
τες καὶ πνιθῆντες·¹⁶ Καὶ λέγοντες·
Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περι-
βλημένη βύσσινον καὶ πορφύρῃ καὶ κρυσ-
σοῖς, καὶ περικτυμένη ἐν χρυσῷ & λίθις
τιμίαις καὶ μαργαρίταις· ὅτι μίσηται ἡ ἡ-
μένη ὁ πόντος ὁ ἁλῆς.¹⁷ Καὶ πᾶς
κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἱπὶ πλοίου ὁ
ὄμιλος, ἐν αὐτῇ, καὶ ὅσοι τινὲς ἐν ἁλῇ
ἐμπορεύονται, ὅσοι μακρόθεν ἕστησαν,

timorem cruciatus ejus, & flebunt, &
lugebunt.¹⁶ Dicentes, vx, vx, civitas
illa magna, quæ amicta erat byssino, &
purpureo, & coccineo, & inaurata au-
ro, & lapidibus pretiosis, & margaritis,
propterea quod in una hora vastata
sunt divitiæ illæ tantæ.¹⁷ Et omnis
gubernator, & omnis qui ad locum
natat, & nautæ, & omnes qui in mari
negociantur, & longinquò steterunt

¹⁸ Et

3 וַיִּדְרֹתִין אֲסֵרוֹ
 דִּלְלוּיָהּ וַחֲנָנָהּ
 וַיִּלֶּה סֶלֶק הָיָה
 לַעֲלֹמָה וְעֲלֹמָה .
 4 וַנִּפְּלוּ חִילָה ק'
 קִשְׁיֵשָׁה עֶסְרִין ו'
 וְאַרְבַּעַת וַחֲמִישִׁים אַרְבַּע
 חִיָּהּ וַסִּגְדוּ לַאלֹהִים
 הוּא יִתֵּב עַל חֲרוֹנוֹם
 כִּי אֲסֵרִין אֲסִין
 דִּלְלוּיָהּ . וְקִלָּה
 נִפְקַד מִן חֲרוֹנוֹת דְּאִסְרֵי
 שִׁכְחוּ לַאלֹהִים דִּילָן
 כִּלְחֹק עֲבָדָה דִּילָהּ
 וַחֲנוּ דִּחֲלִין לָהּ
 עֲוֹנָהּ וְיִרְבָּה .
 3 וַיִּדְרֹתִין אֲסֵרוֹ
 דִּלְלוּיָהּ וַחֲנָנָהּ
 וַיִּלֶּה סֶלֶק הָיָה
 לַעֲלֹמָה וְעֲלֹמָה .
 4 וַנִּפְּלוּ חִילָה ק'
 קִשְׁיֵשָׁה עֶסְרִין ו'
 וְאַרְבַּעַת וַחֲמִישִׁים אַרְבַּע
 חִיָּהּ וַסִּגְדוּ לַאלֹהִים
 הוּא יִתֵּב עַל חֲרוֹנוֹם
 כִּי אֲסֵרִין אֲסִין
 דִּלְלוּיָהּ . וְקִלָּה
 נִפְקַד מִן חֲרוֹנוֹת דְּאִסְרֵי
 שִׁכְחוּ לַאלֹהִים דִּילָן
 כִּלְחֹק עֲבָדָה דִּילָהּ
 וַחֲנוּ דִּחֲלִין לָהּ
 עֲוֹנָהּ וְיִרְבָּה .

~~~~~

3 Et secundò dixerunt, halleluia. &
 fumus ejus ascendebar in secula secu-
 lorum. 4 Et ceciderunt illi seniores vi-
 ginti & quatuor, & illa quatuor anima-
 lia, & adorarunt Deum, qui sedet su-
 per thronum, dicentes, amen, halleluia.
 5 Et vox exivit e throno, dicens, lau-
 date Deum nostrum, omnes servi ejus,
 & ij qui timent eum, parvi & magni.

3 Καὶ ὁ δεύτερος εἶρηκεν· Ἀλληλούια.
 Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τὰς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. 4 Καὶ ἵπασιν οἱ πρε-
 σβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ
 τέσσαρα ζῷα, καὶ προσκυνοῦν τὸ Θεὸν
 τὸν καθημένον ἐπὶ θρόνου, λέγοντες· Ἀ-
 ληλούια· Ἀλληλούια. 5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ
 θρόνου ἐγένετο, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν
 ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, & οἱ φο-
 βούμενοι αὐτοῦ & οἱ μισοῦντες αὐτόν.
 6 Καὶ

וְשָׁמַעְתָּ אֶת קוֹלָא
 רִבְנָשָׁא סִנְיָאָא וְאֶת
 קוֹלָא רְמִיָּא סִנְיָאָא וְאֶת
 קוֹלָא דִּרְעֵמָא חִילָחָא
 דְּאֶמְרִין חִילָחָא מִשְׁלַ
 דְּאֶמְלִךְ מְרִיָּא אֱלֹהָא
 דִּילָן חֵן אַחֲדִי כֹל
 נִחְרָא וְנִחְרָא וְנִחְל
 חֲשִׁבוּחָא לֹה מִסְלַ
 דְּאֶחָת מִשְׁחָחָא דְּהוּ
 אֶמְרָא וְאֶנְחָחָא דִּילָן
 שִׁיבָה חִילָה. וְאֶתִּיחֵב
 לֹה אִיכְנָא דִּרְחֻשְׁתָּךְ
 דְּכִרְצָא נְצִיחָא דִּכְרִיָּא
 דְּוִנֵּר דְּכִרְצָא דִּקְרָא
 דְּקִרְשָׁא אִיתְחִי.

וְשָׁמַעְתָּ אֶת קוֹלָא
 רִבְנָשָׁא סִנְיָאָא וְאֶת
 קוֹלָא רְמִיָּא סִנְיָאָא וְאֶת
 קוֹלָא דִּרְעֵמָא חִילָחָא
 דְּאֶמְרִין חִילָחָא מִשְׁלַ
 דְּאֶמְלִךְ מְרִיָּא אֱלֹהָא
 דִּילָן חֵן אַחֲדִי כֹל
 נִחְרָא וְנִחְרָא וְנִחְל
 חֲשִׁבוּחָא לֹה מִסְלַ
 דְּאֶחָת מִשְׁחָחָא דְּהוּ
 אֶמְרָא וְאֶנְחָחָא דִּילָן
 שִׁיבָה חִילָה. וְאֶתִּיחֵב
 לֹה אִיכְנָא דִּרְחֻשְׁתָּךְ
 דְּכִרְצָא נְצִיחָא דִּכְרִיָּא
 דְּוִנֵּר דְּכִרְצָא דִּקְרָא
 דְּקִרְשָׁא אִיתְחִי.

~~~~~

6 Καὶ ἤκουσε ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λαλοῦντων. Ἀλλ' ἡ γλῶσσα ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος. ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. 7 Χαίρομεν καὶ ἡ γαλαλιμαίτις, καὶ δὲ ἄλλοι τῶν δούλων αὐτοῦ. ὅτι ἤλθεν ὁ γάμος. ὁ Θεός, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοιμάσθησαν ἑαυτῶν. 8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβληθῇ βύσσινον χρυσοῦν καὶ λαμπρὸν. τὸ γὰρ βύσσινον, τὸ δικαιοσύνης ἐστὶν ἔργον.

6 Et audivi tanquam vocē turbæ mul-
 tarum, & tanquam vocem aquarum mul-
 tarum, & tanquam vocem tonitruium
 fortium, dicentium, halleluia: propterea
 quod regnavit Dominus Deus noster,
 ille omnipotens. 7 Gaudeamus, & ex-
 ultemus; & demus gloriā ei: propterea
 quod venerunt nuptiæ illius Agni, &
 uxore ejus paravit. 8 Et datū est ei, ut
 amiciatur byssino splendido & mundo.
 illud enim byssinū justitiæ sanctorū est.

R 3

2 Et

וַאֲמַר לִי כְחוּב
 שִׁבְחָנָא אֲנִן הָלִין
 דְּלִחְשִׁמְיָהּ דְּ
 דְּמִשְׁחֹתָהּ דְּאִמְרָה
 קְרִין וַאֲמַר לִי חֲלִין
 מְלֵא דִילִי שְׁרִירָתָהּ
 דְּאַלְהָהּ אִיתִיחוּן .
 וְנִמְלִחַת קִדְּם רְגֵלָהּ
 דִּילָהּ לְמַסְגֵּר לָהּ
 וַאֲמַר לִי חֲוִי לָהּ
 כְּנָתָהּ דִּילָךְ אִיתִי
 וְרֵאחָהּ דִּילָךְ הִנֵּן
 רֵאחִי לְחֵן סְחֹרֹתָא
 דִּישׁוּעַ לְאַלְתָּא מְגִדֹּו
 הִי גִיר סְחֹרֹתָא
 דִּישׁוּעַ אִיתִיהּ דִּהּ

וַאֲמַר לִי כְחוּב .
 אֲנִי שִׁבְחֵהּ + וְלִחְשִׁמְיָהּ
 וְדִמְשִׁחֹתָהּ וְאִמְרָה .
 וְאִמְרָה לִי . שִׁבְחֵהּ מְלֵא
 וְכִבְּ עֵתָהּ : וְלִחְשִׁמְיָהּ
 אֲמַרְסֵהּ . וְנִמְלִחַת מִגֵּד
 קִדְּמָהּ : וְכִבְּ לִחְשִׁמְיָהּ .
 וְאִמְרָה לִי : מִגֵּד לֹא חֲלִין
 וְכִבְּ אֲנִי : וְאִתְּבִילָהּ : וְכִבְּ
 וְאִתְּבִילָהּ : וְאִתְּבִילָהּ .
 וְאִתְּבִילָהּ : וְאִתְּבִילָהּ .
 וְאִתְּבִילָהּ : וְאִתְּבִילָהּ .

9 Et dixit mihi, scribe: Beati sunt qui ad
 coenam nuptiarum Agni vocati sunt.
 & dixit mihi: hæc verba mea vera Dei
 verba sunt. 10 Et cecidi ante pe-
 des ejus, ad adorandum eum. & di-
 xit mihi, vide, ne, confervus tuus
 sum, & fratrum tuorum, qui habent
 testimonium Iesu: Deum adorete.
 ipsum enim testimonium Iesu est ille

9 Καὶ λέγει μοι Γεράσιον· Μακάριοι
 οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ ἁγίου καλε-
 μένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀ-
 ληθινοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ. 10 Καὶ ἔπεσον ἔμ-
 προσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνοῦντάς
 αὐτόν· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ συνδου-
 λῶς εἰμι τοῖς ἀδελφοῖς (καὶ τῶν ἐχόντων
 τὸ μαρτυρίον τοῦ Ἰησοῦ). τὸν Θεὸν προσ-
 κυνήσατε· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ

2110-

16 **וְהָיָה לָהֶם עַל מַגָּן**
וְעַל עֶשְׂתָּה וְיִלְחָ
שָׂמָחָה וְכַחֲבִין
מִלְכָּה וְסִלְכָּה וְסִרְיָה
וְסִרְיָה . 17 וְחִוְיָה
מִלְאָכָה כִּד קֵאֵשׁ
בְּשֶׁשׁ שְׂאֻקָּעָה בְּקֵלָה
רְבָא כִּד אִמֶּר לְכִלְחִין
פְּרִחְחָה וְהִלִּין וְפִרְחִין
בְּמַצְעֵרָה שְׂמִיָּה תו
אֲחֻכְנִשׁוּ לְחַשְׁמִיתָה
חִי רְבָתָה רֵאלְהָה .
18 אֵיבָנָה וְחֵאכְלוּן
בְּסִרְיָה מִלְכָּה וְסִרְיָה
וְרִישֵׁי אֱלִפְיָה וְסִרְיָה
וְחִלְחָנָה וְסִרְיָה

~~~~~

16 Καὶ ἔχῃ ἐπὶ τοῖς ἰμφοῖσιν καὶ ἐπὶ τῇ μη-
 ρὶ αὐτῆς τὸ ὄνομα γραμμῆται· Βασι-
 λεύς βασιλείων καὶ Κυρίῳ κυρίων.
 17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῇ
 ἡλίῳ καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων
 πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν
 μεσσηρανήμῳ· Δεῦτε καὶ συνάγασθε εἰς
 τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ, 18 ἵνα
 φάγητε σάρκας βασιλείων, καὶ σάρκας γρ-
 λιαρχῶν, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας

16 Et habet super vestimentum, &
 super femur suum nomina scripta, Rex
 regum, & Dominus dominorum. 17
 Et vidi Angelum stantem in sole, &
 clamavit voce magnâ, dicens omni-
 bus avibus earum quæ volant in me-
 dio cœli: venite, congregamini ad cœ-
 nam illam magnam Dei: 18 Vt edatis
 carnes regum, & carnes chiliarcho-
 rum, & carnes fortium, & carnes

קמלאת כ

נעזר סלאכא
ונחת מן שמיא דאית
למ קלודא נחום
ושלמא רבנא
מאדא דלח
ולכח דלחנא
דעא דע קחמא
דאחור מרמא
וסמא דאחע
לכלה סחמנא
ואסר אלה שניא
וארמיה בחום
ואחד וטבע לעל מנה
איכנא דלא נטעא
חוב לעסמא עדמא

מלכא ד

סנימא מלאח ונימא
עממא . ואבא ליש מליא
ולסממא סממא וכלא
גליא ונימא . סממא
גליא : ואס מליא : ואס
מליא : ואס ואס
מליא : ואס ואס
לכלה סממא .
ואסמא לליא קליא
ואסמא מליא . ואס
מליא מליא . ואס
מליא מליא : ואס

CAP. XX.

1 Et vidi Angelum descendentem ex
celo, habentem clavem abyssi, & cate-
nam magnam in manu sua. Et appre-
hendit Draconem illum serpentem, il-
lum primum, qui est impostor, & Sa-
tanus, qui seduxit totum orbem ha-
bitabilem, & ligavit eum mille an-
nos. Et projecit eum in abyssum, &
clausit, & obsignavit super eum, ut
non seducat amplius gentes, donec

Κ. Ε. Φ. Κ'.

1 Καὶ εἶδον ἄγγελον κατεβαίνοντα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα κλεῖδα τῆς ἀβύ-
σσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ. 2 Καὶ ἔλαβεν τὴν δράκοντα,
τὸν πρῶτον τῶν δαίμονων, ὃς ἐξήγαγεν τὸν
ὅλον κόσμον, καὶ ἔδεσεν αὐτὸν ἑκατὸν ἔτη. 3
καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀβύσσον, καὶ
ἐκάλυψε αὐτὸν, καὶ ἐσφραγίσεν ἐπὶ τοῦ
σώματος αὐτοῦ, ὥστε μὴ πλεονέχει πλεονέχει
πλεονέχει

וְנִשְׁלַח מִלִּידוֹ אֶלְפָּא
 שְׁנָיָא בְּחַר מִלִּידוֹ רֵעַ
 נִשְׁתַּרְא קָלִיל זַבְנָא .
 * וְחַיִּית בּוֹרְסוּתָא
 † וְיִסְבּוּ עָלֶיהוֹן
 וְיִדְנָא אֲחֻרָּהּ לְחַת
 וְלִנְפֻתָא קָלִיל
 דְּאִתְפְּסִיקָה סְמִילָה
 סְהֻרָתָא דִּישׁוּעָה וְסִטְלָה
 סְלִחָא דְּאִלְהָא וְחֻנָּה
 אֲנִשׁוֹן דְּלֵה סִנְדוֹ
 לְהוֹ חַיִּית שְׁנָא וְלֵא
 לְעִלְמָא דִּילֵה וְלֵא
 נִסְבּוֹ לְדוֹשְׁמָא עַל
 בֵּית עֵינָא וְעַל אִירָא
 דִּילֻחוֹן וְחַיִּי וְאִמְלִכוֹ

~~~~~

πελιδὴ καὶ χίλιον ἔτη· & μετὰ ταῦτα δὲ
 αὐτὸν λαθροῦν μικρὸν χρόνον. 4. Καὶ
 εἶδον θρόνον· & ἐκάθισαν ἐπ' αὐτὸς, καὶ
 κέλυμεν ἰδόντες αὐτοῖς· καὶ ὡς ψυχὰς
 πεπλεκισμέναι εἶδον αὐτὸν· τὸν μαρτυροῦσαν
 ἰησοῦ, καὶ αὐτὸν τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ, & αὐ-
 τὸς ὡς συνεκλήθησαν τὰ ἡμέλια, ὅτε τῇ
 ἐκείνῃ αὐτῷ· καὶ ὅτε ἔλαβον τὸ χάρισμα
 ἐπὶ τὸ μέτεσθαι αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν χύ-
 ρον αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν

absolverit illos mille annos. postea
 autem solvetur ad pauculum tempus.
 4. Et vidi thronos, & sederunt super
 eos, & iudicium datum est illis, atque
 animabus quæ capite truncatae fuerunt
 propter testimonium Iesu, & propter
 sermonem Dei, & qui non adorant
 illud animal dentis, neque imaginem
 ejus, neque acceperunt characterem
 super domicilium oculorum, & super
 manum suam, & vixerunt, & regnarunt

S 3 cum

עם משיחא דילחח
הניז אלפא שניא.
הדא הי קיסתא
די קרמיתא.
שובתנא-הווקדישא
הו דאית לה מנחא
בקיסתא הי קרמיתא
על הנון סחא חנינא
לא אית לה שולטנא
אלא נהוון איתיהון
כהנא דאלהא ו
דמשיחא דילח
ונמלכו עמה הלין
אלפא שניא.⁷ ואמתי
דמשחמלין דלין א
אלפא שניא נשחדא

חמ מעביא וכלס.
סלכ אלפא עתא.⁵ וסין
סמ סממא וסמ סממא.
סממא וסמ סממא וסמ
והא לס סממא סממא
והא סממא. חא וסמ
סממא לנמא וסממא לס
סממא. וסממא
לממא סממא וסממא
סממא וסממא סממא
סממא סלכ אלפא עתא.
⁷ סממא וסממא סלכ
סלכ אלפא עתא. וסממא

~~~~~

cum Christo suo hofce mille annos. ⁵
Hæc est resurrectio illa prima. ⁶ Bea-
tus est, & sanctus qui habet partem
in resurrectione illa prima; super il-
los mors secunda non habet potesta-
tem: sed erunt, imo sunt sacerdotes
Dei, & Christi ejus: & regnabunt cum
eo illos mille annos. ⁷ Et quando
complebuntur illi mille anni, solvetur

μὴ ὁ Χρῆστος τὴν χίλια ἔτη. ⁵ Οἱ ἵλοιπα
τῶν νεκρῶν οὗτοι ἀνέζησαν ἑως τελευτῆς τῆς
χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. ⁶
Μακάριοι καὶ ἅγιοι ὁ ἔχον μέρος ἐν
τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θά-
νατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ'
ἵσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χρῆστος, καὶ βα-
σιλεύσουσι μετ' αὐτοὺς χίλια ἔτη. ⁷ Καὶ
ὅταν τελευτῇ τὰ χίλια ἔτη, λύθησεται
ἡ σκηνή.

רֹאשֵׁי אֲנֹן אֲחֵרִים
בִּסְתָהּ וְלֹא יִדְעוּ
וְכִבְרִיתָא אִיכָא דָּאף
חֵן חִיּוֹת שְׁנָא וְדֵן
נִבְיָא וְגֵלָא וְנִשְׁחַנְקוּן
אִיסְמָא וְלֵילִיא לְעֵלְמָא
דְּעֵלְמָא . ¹¹ וְחִיּוֹת
הַדְּנוֹת רְבָא חֲדָרָא
וְלֵחוּ וְיִחַב לְעֵל אֲמִנָה
חֵן דִּמְזֵן פְּרָצוּפָה
עֲרֵקָה אֲרַעָא וְשִׁמְיָא
וְרוּכְתָא לְהֵרָא לָא
אֲשַׁחְלַחֲתִי לְהֵן .
¹² וְחִיּוֹת לְמִיחָא
לְרוּכְתָא וְלֵעֲוִירָא כֹד
קִימִין קִרְם חֲדָנוֹת

וְאֶלְבִּי אֵלֶּי . ¹¹ וְלֹא יִדְעוּ
וְיִחַב לְעֵל אֲמִנָה
חֵן דִּמְזֵן פְּרָצוּפָה
עֲרֵקָה אֲרַעָא וְשִׁמְיָא
וְרוּכְתָא לְהֵרָא לָא
אֲשַׁחְלַחֲתִי לְהֵן .
¹² וְחִיּוֹת לְמִיחָא
לְרוּכְתָא וְלֵעֲוִירָא כֹד
קִימִין קִרְם חֲדָנוֹת

seduxit eos projectus est in stagnum
ignis & sulphuris : ubi etiam illud ani-
mal dentis, & ille propheta falsus fuerat,
& cruciabuntur die ac nocte in secula
seculorum. ¹¹ Et vidi thronum ma-
gnum album, & eum qui sedet super il-
lum, à cujus facie fugit terra & cœ-
lum, & locus hic non inventus est il-
lis. ¹² Et vidi mortuos, magnos
& parvos, stantes ante thronum.

וְהָאֵלֶּי אֵלֶּי . ¹¹ וְלֹא יִדְעוּ
וְיִחַב לְעֵל אֲמִנָה
חֵן דִּמְזֵן פְּרָצוּפָה
עֲרֵקָה אֲרַעָא וְשִׁמְיָא
וְרוּכְתָא לְהֵרָא לָא
אֲשַׁחְלַחֲתִי לְהֵן .
¹² וְחִיּוֹת לְמִיחָא
לְרוּכְתָא וְלֵעֲוִירָא כֹד
קִימִין קִרְם חֲדָנוֹת

סוף פרק י"ט. סוף פרק י"ט
אשר חשב בלבו וימלא
חלום : וזו חלום
סוף פרק י"ט. *
חזי דנורא. י"ט ואז -
אנש לא אשהכח
בכתבא דחזיא כחוב
אחרמי ביסמא חזי
דנורא.

קפלאות כא

מחלוקת : כן

וְחִזְקָה שְׂמִיָּה חֲרָמָה
וְאֶרְעָה חֲרָמָה חֲוֵגִיר
קְדֻשָּׁה שְׂמִיָּה וְאֶרְעָה
קְדֻשָּׁתָא אֲזִלוּ וְיִסָּא
לָהּ אֲתִירוּ וְחֵב .
וְלִמְדִּינְתָּא רַבִּי
קִיּוּשָׁהּ אֲרִישָׁלַם
וְחִרְאֲחוּזִת כֵּר נְחִתָּא
מִן שְׂמִיָּה מִן אֱלֹהָה

illud ignis. 15 Et si quis non inventus
est in libro vitæ scriptus, projectus est
in stagnum illud ignis.

15 Καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀνέστη ἐν τῇ βίβλῳ
τῇ ζωνῇ γεγραμμένη, ἐβλήθη εἰς τὴν
λίμνην τὴν πυρὸς.

CAPUT XXI.

Κ Ε Φ. Κα'.

¹ Et vidi cœlos novos, & terram novam. illud enim primum cœlum, & terra prima abierunt, & mare non est amplius. ² Et civitatem illam sanctam, Vrsichlem novam vidi, descendentem e cœlo à Deo;

¹ Καὶ εἶδον ἄνθρωπον κρητὸν καὶ γλῶσσαν
κρητὴν· ὃ γὰρ ᾤψατο τοὺς ἄνθρωπος καὶ ἡ πᾶσις
τὴν γῆν περιῆλθεν· καὶ ἡ βασιλευσὶς οὐκ ἔστιν
ἐτι. Καὶ ἔγω· Ἰωάννης εἶδον τὸν πό-
λιν τὴν ἀγίαν, ἡ ἰερουσαλὴμ κρητὴν, κρη-
ταίνουσαν διὰ τὸ ὅτι ὁ Θεὸς ἐκεῖ ἔσται ἄνθρωπος,

अंतर-

כִּי מִשְׁכַּנָּא אֵין כְּלָתָא
 מִצְבַּחְתָּא לְבָרִיא
 דִּילָהּ. ³ וְשִׁמְעַת קוֹלָא
 רַבָּא מִן שָׁמַיָא דַּאֲמַר
 חָא מִשְׁכַּנָּא דֵּאלֹהָא
 עִם בְּנִיכְשָׁא וְשָׂרָא
 עֲמַחְתָּחוּן עֲמָא דִּילָהּ
 נְהוּן וְהוּ אֱלֹהָא
 עֲמַחְתָּ נְהוּן לְחוּן
 אֱלֹהָא. ⁴ וְתוֹפָא כֹּל
 דְּמַעְחָא מִן עֵינָא
 דִּילָהּ וְסוֹחָא לָהּ
 נְהוּא חוּב וְלֹא אֲכֹלָא
 וְלֹא קַעְחָא וְלֹא כֹאכָא
 לֹא נְהוּא חוּב מִטְּלָא
 דְּקִרְמִיחָא עֲבִירָא.

כִּי מִשְׁכַּנָּא אֵין כְּלָתָא
 מִצְבַּחְתָּא לְבָרִיא
 דִּילָהּ. ³ וְשִׁמְעַת קוֹלָא
 רַבָּא מִן שָׁמַיָא דַּאֲמַר
 חָא מִשְׁכַּנָּא דֵּאלֹהָא
 עִם בְּנִיכְשָׁא וְשָׂרָא
 עֲמַחְתָּחוּן עֲמָא דִּילָהּ
 נְהוּן וְהוּ אֱלֹהָא
 עֲמַחְתָּ נְהוּן לְחוּן
 אֱלֹהָא. ⁴ וְתוֹפָא כֹּל
 דְּמַעְחָא מִן עֵינָא
 דִּילָהּ וְסוֹחָא לָהּ
 נְהוּא חוּב וְלֹא אֲכֹלָא
 וְלֹא קַעְחָא וְלֹא כֹאכָא
 לֹא נְהוּא חוּב מִטְּלָא
 דְּקִרְמִיחָא עֲבִירָא.

ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην
 τῇ ἀνδρὶ αὐτῆς. ³ Καὶ ἤκουσα φωνῆς
 μεγάλης εἰπῆς ἡρώδης· Ἰδὲ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ σκηνώσεται μετὰ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ
 λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτός ὁ Θεὸς
 ἔσται μετὰ αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν. ⁴ Καὶ
 ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος ἔκ ἐστις
 ἔτι· ἔτι πένθος, ἔτι πρῶτος, ἔτι πῦρ
 οὐκ ἔστις ἔτι, ὅτι τὰ ἔσθλη ἀπῆλθον.

paratam tanquam sponsam ornatam
 viro suo. ³ Et audiavi vocem mag-
 nam ē cœlo dicentem: eccetaberna-
 culum Dei cum hominibus, & habi-
 tavit cum illis: ipsi populus ejus e-
 runt, & ipse Deus cum ijs erit ijs Deus.
⁴ Et evanescet omnis lacryma ab o-
 culis eorum, & mors non erit am-
 plius, neque luctus, neque clamor, ne-
 que dolor, non erit, *inquam*, amplius:
 propterea quod prima transierunt.

T 2

Et

מַחֲסִינִים * וְחַשְׁוִיִּים
 וּמַסִּיכִים וְקַשְׁלִים
 וְסוֹנְיֵי וְחֹרְשֵׁי וְפִלְחֵי
 פֹּחֲכֵי וְכֹלְחֵי וְנִלְיֵי
 מִנְחֵי וְיִלְחֹחַ בִּימֵי
 הָיָה דִּקְדָּא כְּנֹדָה
 וְכִבְרִיתָה הִי דְאִיחִיָּה
 מִחֻמָּה הִי תְּנִינָה .
 * דִּאֲמָה חֹד מִן חֲלִיק
 שְׁבַעָה מֵלֶאכֶּא הֵנִין
 דִּאִיחֵי לְחֹחַ הֵנִין שְׁבַע
 פִּילֵאִם הֵנִין דְּמִלִּין
 מִן שְׁבַע מִחֻמָּה הֵנִין
 אַחֲרִיתָהּ וּמִלָּל עָמִי
 כִּד אֲמַר חָא אַחֲוֵי
 לְךָ לְכִלְחָה הִי

~~~~~

πίστις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῖσι
 καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ ἐν-
 δολοαταῖς , καὶ πᾶσι τοῖς ψευδῶ-
 σι , τὸ μίρον αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ
 καὶ μύρῃ πυρὸς καὶ θείου , ὃ ἐστὶ δάπτ-
 ρον θανάτου . 9 Καὶ ἦλθεν ὁ θς με εἰς
 τῶν ἐκ τῶν ἀγγέλων 7 ἔχοντων τὰς ἐκ τῶν
 φιάλας τὰς γαμέσσας τῶν ἐκ τῶν πλη-
 γῶν 7 ἔχόντων καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ,
 λέγων· Δεῦρο , δείξω σοι τὴν ὑμῶν

fidelibus, & peccatoribus, & pollutis,
 & homicidis, & scortantibus, & in-
 cantatoribus, & cultoribus idolorum,
 & omnibus mendacibus, pars eorum
 erit in stagno illo ardente igne & sul-
 phure, quæ est mors illa secunda. 9 Et
 venit unus ex illis septem Angelis,
 qui habent illas septem phialas, quæ
 plenz sunt septem plagis hisce pos-
 tremis, & locutus est mecum, dicens:
 veni, ostendam tibi sponsam illam,

T 3 uxo-

אֶתְחַזֵּק בְּרוּחַ אֱמֶרָה .

וְאֶחְבְּלֵנִי בְּרוּחָא ¹⁰

עַל טוֹרָא רַבָּא וְרַמָּא

וְחַוִּי לִי לְמַדְיִנְתָּא הִיא

קְדִישָׁתָא אֱוִי־שָׁלוֹם

כִּד נִתְחַזָּא מִן שְׁמִיָּא

מִן אֱלֹהָא . ¹¹ כִּד אִיה

לָהּ תִּשְׁבַּח וְתִתְחַזַּק דְּאֱלֹהָא

אֵיךְ נִחְיָא דְּוִלְגָּא

דְּרַמָּא לְכַאפָּא סָגִי

מִיְקִרְתָּא אֵיךְ כַּאפָּא

אֵי־סָפִין דְּרַמָּיָא ל

לְקִרְוִסְטָלוֹס . ¹² רְאִית

לָהּ שׁוֹרָא רַבָּא וְרַמָּא

דְּאִית לָהּ חֲרַעָא

חֲרַעָסָא וְשִׁמְחָא

אֱלֹהִים וְחַוִּי אִמְרָה .

¹⁰ סֵי אֶחְבְּלֵב בְּסִימְיָא חַלָּא

לְהֵוָּה זָכָר וְזָכָר וְזָכָר . סִימְיָא

כִּד לְחַבְרָה וְחַבְרָה וְחַבְרָה

אֶזְעָרָה . כִּד נִסְתָּא . מַחְ

מַחְ מַחְ מַחְ אֱלֹהִים . ¹¹ כִּד אֱלֹהִים

חַסֵּד לְעַדֵּה וְלְעַדֵּה : אִמְרָה

נִסְתָּא וְאֱלֹהִים . וְזָכָר חַלָּא

מַחְ מַחְ מַחְ : אִמְרָה חַלָּא

אֱלֹהִים וְזָכָר

כִּד אֱלֹהִים . ¹² וְאֱלֹהִים

חַסֵּד לְעַדֵּה . וְאֱלֹהִים

חַסֵּד לְעַדֵּה . וְאֱלֹהִים

חַסֵּד לְעַדֵּה . וְאֱלֹהִים

חַסֵּד לְעַדֵּה . וְאֱלֹהִים

חַסֵּד לְעַדֵּה . וְאֱלֹהִים

~~~~~

uxorem illius Agni. ¹⁰ Et abduxit me
in Spiritu supra montem magnum &
altum, & ostendit mihi civitatem illam
sanctam, Vrsifchlem, descendentem e
caelo à Deo, ¹¹ Habentem gloriā Dei,
tanquam lucem splendidam, similem
lapidi multum pretioso, tanquam lapi-
di jaspidi simili crystallo: ¹² Haben-
tem murum magnum & altum, qui
habet portas duodecim, & nomina

Ἰερουσαλὴμ γυναικός. ¹⁰ Καὶ ἄπλωσ' ἔλ-
κει με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν,
ἐὶ δὲ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν
ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ, κατεβαίνουσαν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. ¹¹ Ἐχούσα τὴν δόξαν
τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὁμοιωθεὶς λίθῳ
τιμωμένῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι περυσταλλί-
ζοις. ¹² Ἐχούσας τε τῶν ὀρίων μέγας ἐν ψα-
λόν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς
πυλῶσι ὀνόματα δώδεκα, καὶ ὁνομαζο-
μένη

וְכָתוּבִין עַל־וַחַן חֲלִין
 דְּאִיתְחִין : שְׁמַחַ
 דְּחִרְחַעֲסָא שְׂרָבְחָא
 דְּבְנֵי אִי־סְרָאִל. ¹³ מִן
 מְרַבְחָא תְרַעַא חֲלִחָא
 וּמִן גְּרַבְיָא תְרַעַא
 חֲלִחָא. ¹⁴ וְלִשְׁרָא
 דְּמִרְיִנְחָא דְּאִית לִד
 שְׁחַמְסָא תְרַחַעֲסָא
 וְעַל־וַחַן תְּרַעַסֵּר ש
 שְׁמַחַא דְּחִרְחַעֲסָא ש
 שְׁלִיחֻוָּהּ דְּחָא אֲמָרָא.
¹⁵ וְחָוָּהּ דְּמַסְלִיל־הוּא
 עָמִי אִית־חֻוָּא לִה
 מְשַׁחֲחָא קְנִיָּה ד
 דְּהִיבָא אִיבְנָא

וְכָתוּבִין עַל־וַחַן חֲלִין
 דְּאִיתְחִין : שְׁמַחַ
 דְּחִרְחַעֲסָא שְׂרָבְחָא
 דְּבְנֵי אִי־סְרָאִל. ¹³ מִן
 מְרַבְחָא תְרַעַא חֲלִחָא
 וּמִן גְּרַבְיָא תְרַעַא
 חֲלִחָא. ¹⁴ וְלִשְׁרָא
 דְּמִרְיִנְחָא דְּאִית לִד
 שְׁחַמְסָא תְרַחַעֲסָא
 וְעַל־וַחַן תְּרַעַסֵּר ש
 שְׁמַחַא דְּחִרְחַעֲסָא ש
 שְׁלִיחֻוָּהּ דְּחָא אֲמָרָא.
¹⁵ וְחָוָּהּ דְּמַסְלִיל־הוּא
 עָמִי אִית־חֻוָּא לִה
 מְשַׁחֲחָא קְנִיָּה ד
 דְּהִיבָא אִיבְנָא

~~~~~

ἐπιγραφὰς ἐπὶ τῶν θυλάκων· ὅτι ἐστὶν τὸ δώδεκα φυ-
 λῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹³ Ἀπὸ ἀνα-
 ὄλης, πυλῶνις τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυ-
 λῶνις τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνις τρεῖς·
 ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνις τρεῖς. ¹⁴ Καὶ
 τὸ τεῖχος· ὃ πόλις ἔχει θεμελίους δώ-
 δεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδε-
 κα ἀποστόλων ἔχοντες. ¹⁵ Καὶ ὁ λαλῶν
 μετ' ἐμοῦ, εἶχε μέτρον χρυσίου, ὡς

scripta super eas, quæ sunt nomina
 duodecim tribuum filiorum Israel.
¹³ Ab oriente, portas tres : & ab A-
 quilone portas tres. ¹⁴ Et murum
 urbis, habentem fundamenta duode-
 cim, & super ea duodecim nomina
 duodecim Apostolorum illius Agni.
¹⁵ Et ille, qui loquebatur mecum, ha-
 bebat mensuram, calamus aureum, ut me-
 reti-

וְנִמְשְׁחָהּ לַמְּרִינָהּ : וְנִמְשְׁחָהּ חֲפֵינָהּ :
 וְלִחְרֵעָהּ וְיִלְהֶהּ . וְלִחְרֵעָהּ וְיִלְהֶהּ .
 וְלִשְׂוֶהָ . ¹⁶ וְלִשְׂוֶהָ .
 מִרְיָנָהּ שְׂטֵרָאנֹנֹם . מִרְיָנָהּ שְׂטֵרָאנֹנֹם .
 שִׁמְעָה וְאֶדְכָּא וְיִלְהֶהּ . שִׁמְעָה וְאֶדְכָּא וְיִלְהֶהּ .
 כְּמָה דְאֶף פְּחִיָּה . כְּמָה דְאֶף פְּחִיָּה .
 וְנִמְשְׁחָהּ לַמְּרִינָהּ . וְנִמְשְׁחָהּ לַמְּרִינָהּ .
 בְּקִנְיָהּ עַל דְּחֵרֶסְדָּהּ . בְּקִנְיָהּ עַל דְּחֵרֶסְדָּהּ .
 אֶסְמַחְתָּהּ דְּחֵרֶסְדָּהּ . אֶסְמַחְתָּהּ דְּחֵרֶסְדָּהּ .
 אֶלְפִּיָּא וְאֶדְכָּא וְפְּחִיָּה . אֶלְפִּיָּא וְאֶדְכָּא וְפְּחִיָּה .
 וְרוּמָהּ וְיִלְהֶהּ שְׂוִיָּה . וְרוּמָהּ וְיִלְהֶהּ שְׂוִיָּה .
 אִיחְדָּהּ . ¹⁷ אִיחְדָּהּ .
 לְשִׂרָהּ וְיִלְהֶהּ מֵאָה . לְשִׂרָהּ וְיִלְהֶהּ מֵאָה .
 וְאַרְבַּעַת וְאַרְבַּעַת . וְאַרְבַּעַת וְאַרְבַּעַת .
 מִשְׁחָתָהּ דְּאִמָּה . מִשְׁחָתָהּ דְּאִמָּה .
 דְּבִרְנִשָּׁא הִיא רְאִיחָהּ . דְּבִרְנִשָּׁא הִיא רְאִיחָהּ .

metiretur urbem, & portas ejus, & mu-
 rum ejus. ¹⁶ Et illa urbs quadrangu-
 laris posita erat, & longitudo ejus
 sicut etiam latitudo. & mensus est
 urbem calamo supra duodecim stadia
 duodecim millium: & longitudo, &
 latitudo, & altitudo ejus xquales sunt.
¹⁷ Et mensus est murum ejus, ad cen-
 tum & quadraginta & quatuor men-
 satas cubitorum hominis, quæ est

μετρήσθαι τὴν πόλιν καὶ τὰς πυλῶνας αὐ-
 τῆς, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς. ¹⁶ Καὶ ἡ πό-
 λις τετραγώνιος κείμενη, ὡς τὸ μήκος αὐτῆς
 τοσούτοις ἵσκιον ὡς τὸ πλάτος. ὡς ἡ μετρήσθαι
 τὴν πόλιν καὶ κατὰ μέτρον τοσούτους δώδεκα
 καὶ τεσσαράκοντα τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος ὡς
 τὸ ὕψος αὐτῆς ἵσκιον ἵσκιον. ¹⁷ Καὶ ἡ μετρήσθαι
 τὸ τείχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τε-
 σσάρων τεσσάρων, μέσσοι ἀνθρώπων, ἃ ἵσκιον
 ἀνθρώπου

²² וְחִכְלָא לֹא חִזִּית
 בָּהּ הִי גִיד מְרִיא הִי
 אֶחָד כָּל חִכְלָא
 דִּילָהּ אִיתְּחוּ וְחוּ
 אֶמְרָא . ²³ וְחוּ
 מְרִינְחָא לֹא אִית לָהּ
 מִנְקָנָא דְשִׁמְשָׁא וְלֹא
 דְסַחְרָא אִיכְנָא ד
 דְנִחְרוּן לָהּ הִי גִיד
 תְּשִׁבוּחָא דְאַלְתָּהּ
 אֶנְהִרְתָּהּ וְשָׂרְגָהּ
 דִּילָהּ הִי אֶמְרָא .
²⁴ וְנִהְלִכִין עִמָּהּ
 בִּיד נִוְרָא דִּילָהּ הִי
 וּמַלְכָּא דְאַרְעָא כֹּד
 מִיחִין תְּשִׁבוּחָהּ

²² Καὶ οὐκ ὤρασα ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν τῷ
 ὄρει ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ αὐ-
 τὴς ἵσα, καὶ τὸ δάριον. ²³ Καὶ ἡ πόλις
 ἢ ἡ πόλις ἢ τὴν ἑλπίδα τῆς σαλευσῆς,
 ἢ αὐτὴν αὐτὴν ἢ αὐτὴν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν

²² Et templum non vidi in ea. ipse
 enim Dominus, ille omnipotens, tem-
 plum ejus est, & ille Agnus. ²³ Et
 ipsa urbs non habet indigentiam solis
 neque lunæ, ut illuminet eam: ipsa
 enim gloria Dei illuminavit eam, &
 candelæ ejus ille Agnus. ²⁴ Et am-
 bulabunt gentes per lucem ejus illam,
 & reges terræ, adferentes gloriam
 suam

נפלה למסגד קדש
 רגלוהו ומלאכה הו
 ומחנה הוה לי
 גדליו. ואמר לי
 חזי לא כנחתי ריגך
 אחי ודאחתי ריגך
 נכח ודחליו דנטרין
 למלא וכתבה ח
 הנא לאלה סגור.
 ואמר לי לא
 רחוחים למלא
 ונביתא דכתבא הנא
 חו ונכא גיד דקרוי
 אחחתי. חו דרמטול
 מעול חוב וחו דצאא
 נצטאא חוב ודריקא

נפלה למסגד קדש
 רגלוהו ומלאכה הו
 ומחנה הוה לי
 גדליו. ואמר לי
 חזי לא כנחתי ריגך
 אחי ודאחתי ריגך
 נכח ודחליו דנטרין
 למלא וכתבה ח
 הנא לאלה סגור.
 ואמר לי לא
 רחוחים למלא
 ונביתא דכתבא הנא
 חו ונכא גיד דקרוי
 אחחתי. חו דרמטול
 מעול חוב וחו דצאא
 נצטאא חוב ודריקא

~~~~~

ceceidi ad adorandum ante pedes Angeli, qui indicabat mihi illa. 9 Et dixit mihi, vide ne, confervus tuus sum, & fratrum tuorum prophetarum, & eorum qui servant verba libri hujus, Deum adora. 10 Et dixit mihi, ne obsequia verba prophetiae libri hujus: illud enim tempus propinquum est. 11 Qui injuria afficit, injuria afficiat adhuc, & qui sordidus est, sordescat adhuc: & justus

ἐπεσεν προσκυμῶσαι ἔμπροσθεν τοῦ ποδῶν τοῦ ἁγγέλου τοῦ δείκνущος μοι ταῦτα. 9 Καὶ λέγει μοι ὁ ἄγγελος μου· σὺ καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν τηρούντων τὰς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου. τῷ Θεῷ προσκυνήσων. 10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. 11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαρὸς, ῥυπαρευέτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος,

"הוסיף אבא חכא ופסא
 חכא ובעהא ופסא
 סבא . ול אבא פסא
 חכא . פסא חכא
 חכא חכא ופסא
 חכא סבא . 18 ול אבא
 חכא ופסא
 ובעהא סבא חכא
 חכא סבא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא

"הוסיף אבא חכא
 חכא ובעהא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא
 חכא חכא ופסא

18 Συμμετρίωμι γὰρ παντὶ ἀκούοντι
 τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τού-
 του, καὶ πάλιν αὐτῶν ἐπιθήσει, ἐπιθήσει
 ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτοὺς τὰς πληγὰς τὰς γε-
 γραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ. 19 Καὶ καὶ
 πάλιν αὐτῶν ἐπιθήσει τὸν λόγον τῆς προ-
 φητείας τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως
 αὐτῆς ἐκείνης, καὶ ἐκ τῆς πόλεως αὐ-
 τῆς ἐκείνης, καὶ ἐκ τῆς πόλεως αὐ-
 τῆς ἐκείνης. 20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν

18 Testor omni audienti verba pro-
 phetiae libri huius, si quis apponet su-
 pra illa, apponet Deus super illum pla-
 gas quae scriptae sunt in libro hoc. 19 Et
 si quis diminuerit de verbis libri pro-
 phetiae huius, diminuet Deus portio-
 nem ejus e ligno vitae, & ex urbe illa
 sancta eorum qui scripti sunt in li-
 bro hoc. 20 Dicit is qui testatur
 illa,

חֵלֶק אֵין אֶחָד אֶחָד	סֶכֶם . אֵם . אֵל אֵל
עַל אֶסֶךְ חָא סְרִיָא	חַיָּא אֶמֶם . אֵל מְדִנָא
יִשְׁעֵי מִיבֻחָה דְּסִרְן	מַעֲבֵי , מַעֲבֵלֵס דְּמִדְנָא
יִשְׁעֵי מִשְׁיָחָא עִם	מַעֲבֵי מַעֲבֵלֵס חַד חֶסֶס
כְּלֻחָא קְרִישָׁא אֵ	מִן אֶמֶם ❖

עֲלֵי חַד הַבְּלִיָּה בַּסְבָּאֵר בְּךָ
 חֲלֻחָא הַמְּדִנָּה :
 עַל דְּכֻחַ כְּסָבָאֵר
 מִן אַחֲרָא דְּהַנְרִיָּא :

~~~~~

illa, etiam, venio cito. Amen, veni
 domine Iesu. Gratia Domini nostri
 Iesu Christi sit cum omnibus sanctis.
 Amen.

ἡμεῖς. Ναὶ καὶ ἔρχου ὦ Ἰησοῦ. ἡμεῖς. Ναὶ
 ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ. 21 Ἡ χάρις τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
 ὑμῶν. Ἀμήν.

*Orate pro eo qui scripsit, Casparo, ex
 regione Hamarvisarum.*

Τ Ε Λ Ο Σ.

F I N I S.

Animad-

Animadversiones quædam, tum
ad textum Syriacum, tum ad pun-
ctationem pertinentes.

I N C A P. I.

VERS. 1. **ܐܬܐ**] Masius **ܐܬܐ**. Tremel-
lius & Boderianus **ܐܬܐ**. at Syriacè nunquam ali-
ter scriptum reperitur quam **ܐܬܐ** sine ulla vo-
cali sub **ܐ**. & docet Amira p. 363. illud **ܐ** oc-
cultari, id est non pronunciari. idque in verbo
hoc contingere per omnia tempora & personas,
quotiescunque ultima radicalis non habet voca-
lem, id est, pronunciatur per **Sheva**. ideo **ܐ** voca-
li vacuam reliquimus, **ܐ** autem **Sheva** insigni-
vimus, ut intelligeret lector, nihil nisi **ܐ** & **ܐ** pro-
nuntiari. At Cap. 2. vers. 21. **ܐܬܐ** invenies
punctatum **ܐܬܐ** cum **ܐ** mobili, quia **ܐ** vocali
notatur.

ܡܠܐܬܐ] in Testam. Antverp. Marc. 1. 2. legi-
mus **ܡܠܐܬܐ**, quod secuti Trem. & Boder. sem-
per scribunt **ܡܠܐܬܐ**. at editiones Viennensis &
Cothenensis ibidē loci & passim habent **ܡܠܐܬܐ**.
quam punctationem, quia & apud Amiram re-
perio, sequi malui.

X 3

VERS.

VERS. 3: טוּבְחָנָא וְהוּא] pro טוּבְחָנָא וְהוּא . nocul-
tatur, ejusque vocalis fini præcedentis dictionis
adjicitur, mutans postremum Cametz sive Sy-
rorum in Pathach, ac si scriptum esset טוּבְחָנָא .
quod fit quotiescunque nomen terminatum in
ס. sive פ' post se habet וְהוּא valens verbum substan-
tivum. Exempla habes Mat. 24. 23. & 26. c. 27. 6.
Marc. 1. 2. quam regulam quum non recte vide-
antur intellexisse Boder. & Tremel. Marc. 2. 1.
scripserunt וְהוּא טוּבְחָנָא *quod in domo esset*, quum ipse
textus Syrus diserte habeat וְהוּא טוּבְחָנָא . imo
interdum טוּ plane excidente coalitio fit in unam
vocem, ut Mar. 2. 16. מַה טוּבְחָנָא *quid ille*, pro טוּבְחָנָא וְהוּא .

וְהוּא] Tremellius & Boderianus ubique so-
lent וְהוּא scribere. at Amira p. 245. docet ipsum
pronomen esse וְהוּא . scribi autem וְהוּא sequente
וְהוּא . & id rectum esse, vide Marc. 12. 24. Luc.
22. 53. 1 Ioh. 5. 4.

VERS. 4: post illa verba וְהוּא וְהוּא
וְהוּא וְהוּא וְהוּא sequantur
eadem repetita hoc modo, וְהוּא וְהוּא
וְהוּא וְהוּא וְהוּא .
quæ nos tanquam plane superflua è textu sustu-
limus.

VERS.

VERS. 8. in Græco, post ἀλφα ἐώμενα, sequitur διὰ τὴν ἰσότητα, id est, אֲפֻשׁוּשׁוּי. desunt in Syriaco.

VERS. 9. באֲפֻשׁוּשׁוּי] Trem. & Boder. באֲפֻשׁוּשׁוּי
2 Cor. 6. 4. Sed contra Grammaticam, quæ docet, Olaph in initio dictionis vocalem suam semper transferre in litteram servilem, unde non אֲפֻשׁוּשׁוּי sed אֲפֻשׁוּשׁוּי legitur, id est, *et dixit*. quod in hac dictione באֲפֻשׁוּשׁוּי non tam commodè literis Hebraicis exprimitur, ubi punctum Schurec non patitur separari à litera י, quam literis Syriacis, ubi vocalis א literæ Beth proximè adjungitur, ܐܒܝܬܐ. Imo generalis regula est, Olaph nunquam ante se pati Scheva, sed in locum illius suam vocalem transmittere. Vnde pro אֲפֻשׁוּשׁוּי dictus est, אֲפֻשׁוּשׁוּי scribitur. & pro אֲפֻשׁוּשׁוּי petijt, אֲפֻשׁוּ. Porro post ἐν τῇ θλίψει sequitur in Græco ἐν τῇ βασίλειᾳ, id est, אֲפֻשׁוּשׁוּי, quod in Syro deest.

VERS. II. Εἰ γὰρ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. id est, אֲפֻשׁוּשׁוּי אֲפֻשׁוּשׁוּי אֲפֻשׁוּשׁוּי אֲפֻשׁוּשׁוּי אֲפֻשׁוּשׁוּי אֲפֻשׁוּשׁוּי אֲפֻשׁוּשׁוּי in Syro desunt. Porro septem priores Alphabeti Syriaci literæ rubro colore superscriptæ in autographo extant nominibus septem Ecclesiarum Asiæ. quas textui addere nec commodum erat typographo, nec nobis utile.

VERS.

VERS. 15. **לִבְנָן**] scripsi **לִבְנָן** ex cap.
2. 18. quia prius illud procul dubio vitiosum est.
verti, *as Libanicum*, quia **לִבְנָן** Chaldaicè in Thar-
gum *montem Libanum* significat. Videtur in-
terpres *καλλολίβαιον* sumpsisse pro ære è monte Li-
bano allato, vel pro ære candidissimo & nitidif-
simo, quod fuerit instar montis Libani, qui cir-
ca altissima juga media etiam æstate nivibus te-
ctus procul spectatur. unde & à candore **לִבְנָן** di-
ctus est, quasi **לָבָן**, *albus*.

VERS. 15. **לִבְנָן**] Trem. & Boder. pun-
ctant Marc. 13. 2. **לִבְנָן**. & rursus aliter vers. 17
לִבְנָן apud Boderianum. ubi tamen diserte, ut
& alibi passim, in Syro textu scribitur **לִבְנָן**,
id est **לִבְנָן**. scrupulum fortassis movit illis, quod
sic duo Olaph quiescerent in una vocali. unde
& Boderianus Marc. 1. 25. scribit **לִבְנָן** *et objurga-
vit*, cum Dagesch forti in **ב** sine ulla ratione, &
cum Scheva sub **ב** ante Olaph, præter morem
linguæ. Scribendum enim erat **לִבְנָן**. & sic sem-
per quotiescunque ante & esset Scheva. neque
enim scribunt **לִבְנָן**, *centum*, sed **לִבְנָן**. & à **לִבְנָן** pollu-
tus, fieret in forma emphatica **לִבְנָן**: at ne Scheva
sic

fit ante Olaph, legunt **טפאא**. sic à forma simplici
פניא fieret in forma emphatica **פניאא**. id ne fiat,
 Olaph vocalem suam sub ם trajicit, & scribitur
פניאא. quæ omnia literis Syriacis & Latinis hoc
 modo scribit Amira p. 30. **פניאא** *mo.* **פניאא**
saghio. **פניאא** *ttamo.*

VERS. 16. **באידא דמינא**] *in manu dextra*, pro-
 priè *dextri*, supple, *lateris*. ד enim genitivi est. unde
 & c. 13. 16. invenies **אידא דמינא**. ubi **אידא** est plu-
 ralis, **דמינא** singularis numeri. intelliguntur *ma-
 nus dextri lateris*. quemadmodum & Hebraicè,
 nisi fallor, rectè diceret, **דמינא דמינא**. quandoquidem
 1 Sam. 11. ז׳ in regimine genitivi exstat **דמינא דמינא**
oculus dextri, supple, *lateris*.

פניאא] in punctatione Amiram secuti
 sumus, qui & hanc dictionem vertit faciem. apud
 Thargumistas **פניאא** significat Angulum, extre-
 mitatem : ut & apud Hebræos **פניא**. unde cum
 vox Syra derivata sit (אנא enim terminatio fœmi-
 ninorum est apud Syros, ut נא apud Hebræos)
 non dubium est quin & significationem suam
 inde habeat. quum enim **פניא** ad caput refertur,
 ut Levit. 19. 17. & alibi, ubi de rasura capitis a-
 gitur, significat illam extremitatem, quæ fron-

Y

tem

rem ac tempora circumscribit. unde Synecdochicè [𐤀𐤊] faciem rectè significat apud Syros. In Græco est ὤψις, quod frontis vultum maxime denotat, & sic magis etiam vox Syra cum Hebræa convenit.

VERS. 17. 𐤀𐤊 𐤀𐤊 𐤀𐤊] affixum 𐤀
ineptum hîc esse putamus, & simpliciter legendum 𐤀𐤊 𐤀𐤊, ut legitur Marc. 5. 22. aut si omnino affixum addendum sit, legendum puto 𐤀𐤊 𐤀𐤊. Iudicent doctiores.

VERS. 18. 𐤀𐤊 𐤀𐤊 𐤀𐤊 vitium esse putamus. quia 𐤀𐤊 significat *sum*. itaque vel dicendum 𐤀𐤊 𐤀𐤊 𐤀𐤊, ut cap. 2. 18. 𐤀𐤊 𐤀𐤊. vel dicendum 𐤀𐤊 𐤀𐤊 𐤀𐤊. si tamen textus rectus est, penes me erit error, de quo erudiri volupe mihi erit.

VERS. 20. post 𐤀𐤊 𐤀𐤊, sequebatur statim vox 𐤀𐤊 ejus. quæ quum plane esset otiosa, omissa à nobis est.

~~~~~

I N C A P. I I.

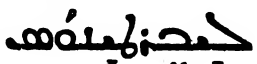

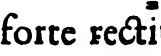

VERS. I. 𐤀𐤊] Amira Dolath ibi pronuntiari negat, & legendum *ito*. quare sine Scheva otio-

otiosam posthac in singulari reperies. in plurali pronuntiatur. quia vocalem - vel - Syrorum habet. singul. עָרָא, plur. עָרָא.

VERS. 4. addidimus אָרָא אִיר, prout est vers. 14. alioqui hiatus hic est. addidimus & vocem אָרָא, quæ in margine alio atramento adscripta erat. deerat enim.

VERS. 5. אָרָא אִיר punctavimus אָרָא. Sed imprudenter excidit nobis hæc punctatio, nec animadvertimus nisi impresso folio. unde cap. 3. vers. 3. punctatum reperies אָרָא, & hoc rectum. nam 2 Tim. 2. 8. scribitur Syriacè אָרָא. ubi Tremel. & Boder. אָרָא in Imper. Etpahel. quos secuti fuisset, nisi Amira p. 39. docuisset, lineam sub א frequentissimam esse in secunda personâ Imperat. Passivi, & denotare literam illam sine ulla vocali pronuntiandam, id est, per Scheva. Exempla dat אָרָא relinquare. אָרָא concipitor. quæ Latinis literis effert *escitauq, ebbatm*. Et alibi docet, Imperativos conjugationum Ethpeal, & Ethpaël, ut differant à præteritis, habere sub prima radicali vocalem ⁷, sub reliquis nullam, uno verbo אָרָא miserere excepto. quod verum esse infinitis exemplis observavimus. quo-

rum si quis quædam velit, videat. Mat. 9. 22. Mar. 7. 34. & 10. 49. & 11. 23. Luc. 11. 35. & 12. 19. & 14. 10. & 16. 25. & 17. 6. Etiam in plurali numero. Marc. 12. 38. & 13. 23. Luc. 13. 24. & 17. 32. & 19. 13. Actor. 5. 35. 1 Pet. 1. 17. Vnde & nos cap. 12. §. 12. bilares estote, punctavimus . & cap. 18. §. 17. congregamini, .

VERS. 6.] respondet genit. plur. Νικολαϊτῶν, & ea terminatione procul dubio sectæ nomen hic est. eodem modo statuendum puto de illo ? Act. 6. 9. quod etiam respondet gen. plur. λιβερίνων, sectam nempe dicere potius quam nomen viri, quod sentit Beza in annotationibus, ubi quoque singularis numeri id esse existimat. Nos vero in vocibus hisce barbaris ex terminatione numerum æstimari posse non arbitramur, & has quidem terminations pluralis potius esse arbitramur quam singularis. Nam Libertini viri nomen in singulari procul dubio esset , sicut Nicolai nomen Act. 6. 5. est . punctavimus autem . quod forte rectius punctaretur .

VERS. 8.] Trem. & Boder. .

nos *hbreio*, Olaph plane occultato. ut docet

cet Amira p. 25. sic & foemin. אֲחֵרֶתָא . item אֲחֵרֶתָא
alius . & foem. אֲחֵרֶתָא *alia* . quorum Olaph nun-
 quam vocalem habere reperitur , itaque latere
 necesse est, quum per Scheva efferri nequeat.

VERS. II. חֲנִינָא] quater in hoc libro hæc vox
 occurrit, quories nempe jungitur substant. חֲנִינָא
 reliquis locis semper dicitur חֲנִינָא . quod vere Sy-
 riacum. חֲנִינָא autem *secundus* Chaldaicum est.

V. 12. Deest quod in Græco est nomen pro-
 prium Ἀνώνος , ac pro eo est Ἀνώνος] , quod pun-
 ctare potuissimus אֲחֵרֶתָא , ac valeret , in prima
 persona , *conspectus sum* , in secunda persona , *con-*
spectus es . Sed neutrum quod sequentibus .
 Et suspicamur errorem esse , quem corrigere nisi
 ex alio exemplari non possumus. per conjecturam
 tamen punctavimus אֲחֵרֶתָא . ac si à verbo חֲנִינָא
 spectavit, fieret in Pael quadratum חֲנִינָא *spectan-*
dum proposuit . hinc in Ethpael , אֲחֵרֶתָא *specta-*
culo propositus fuit ; nempe anonymus ille ser-
 vus meus fidelis vobis notus. Fortasse sic expli-
 care voluit vim vocis compositæ Ἀνώνος , quasi
 ὁ ἐν ὧν ὁ ἀνώνος ὁ ἀνώνος . aut simile quid. tol-
 letur forte scrupulus , ubi aliud exemplar, aut La-
 tina versio Etzelii nobis suppeditabitur.

VERS. 14. Hic pro Græco *Βαράν* est *𐤁𐤓𐤀*. nescimus quare. an per errorem, an quod exemplar Græcum, quod secutus est, sic habuerit.

VERS. 17. *𐤁𐤓𐤀* cum puncto infra est masculinum: cum puncto supra *𐤁𐤓𐤀* Femininum. punctavimus autem hic *𐤁𐤓𐤀* relicto 7 otioso, docet enim Amira p. 25. literam illam plane occultari. at in fœmin. pronuntiatur, quia ibi vocalem recipit. scribitur enim *𐤁𐤓𐤀* nova.

VERS. 22. projicio eam *𐤁𐤓𐤀* in ventrem. in Græco est *ἀνδρῶν*. quod Syriace diceret *𐤁𐤓𐤀*, unius literæ discrimine, in cuius permutatione error format.

VERS. 24. *𐤁𐤓𐤀* punctum sub *𐤁* indicat præteritum. duplex Nun in fine primam personam plur. præter. significat. quod si punctum ponas supra *𐤁*, & ex priore Nun formes Iud, quæ literæ parum à se invicem differunt, hoc modo *𐤁𐤓𐤀*, sensus erit, *sicut dicunt*, atque ita cum Græco conveniet, ac sensus erit planior.

𐤁𐤓𐤀 duplex illud punctum supra 7 non indicat pluralem numerum, sed prius designat Risch, alterum est nota participij præsentis.

VERS. 26. *𐤁𐤓𐤀* Amira p. 97. Ea, inquit, nomina

I N C A P. III.

Senfu

Sensu non satis pleno, nisi ante **וְהָיָה** subintelligatur, copula.

VER. 15. Verba in autographo hunc sensum habent. *Novi opera tua, quod non calidus, non frigidus es, aut calidus.* **וְהָיָה** enim Syris idem est quod **וְהָיָה** non. quum itaque hic sensus plane hiet, supplevimus ex Græco, & ad **וְהָיָה** putamus deesse Iud, ut fiat **וְהָיָה** **וְהָיָה**, quod Syris significat *ὅφελον utinam*, ab Hebr. **וְהָיָה** *si, utinam*. nisi forte & hic **וְהָיָה** punctemus Hebræorum more **וְהָיָה**, quod usitatum non est.

V. 16. **וְהָיָה אֲנִי וְהָיָה**] Dubito an non per transpositionem literæ **וְהָיָה** aptius legatur, **אֲנִי וְהָיָה** **וְהָיָה** *Futurus sum ut evomam te.* sic enim solent construere. nihil tamen hic volui mutare: sed annoto, ut docear, & lector hîc attendens, siue error sit siue non, discat.

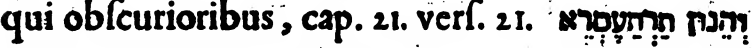
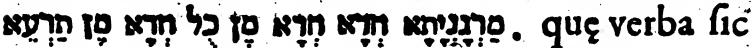

I N C A P V T I V .

VERS. 1. **וְהָיָה**] ad marginem positum erat **וְהָיָה** pro **וְהָיָה** finali. legendum enim **וְהָיָה**.

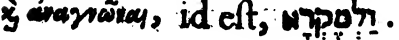

V. 8. **וְהָיָה**] in Græco vox *ῥίμονε* pertinet ad *ζῶα*, at vox Syra non videtur referri ad **וְהָיָה**. alioqui punctum non infra, sed duo
Z puncta,

puncta, signa fœmin. plur. in participiis, supra ponenda fuerant, , ac punctandum . jam vero ad referri videtur. ideo punctavimus . nisi propter punctum ad Iud positum velis legere . sed prior forma usitatior in participiis quiescentium ultima Olaph. Monendus autem est lector, desiderari in fine hujus versus vitio typographi in textu Græco, &, qui erat, in Latino. quæ in Syriaco expressa sunt.

] *babet senas alas*. observari in hac phrasi Syra velim usum vocis , quæ numerali juncta format eam distributionem, quam Latini vocibus, singuli, bini, terni, quaterni, quini, seni, &c. quod lucem addit verbis, alioqui obscurioribus, cap. 21. vers. 21. . quæ verba sic capio, , *ha duodecim margaritæ*, id est, *ad has duodecim margaritas quod attinet*, *singula omnium*, supple sunt *singula portæ*.

IN CAP. V.

VERS. 3. post sequitur in Græco, , id est, . deest in Syro.

Vers. 6.

IN CAPVT VI.

V. 1. Inferuimus illud **נח** *ueni*, quia ad marginem adscriptum erat, & alioquī sensus hiat.

V. 2. **נח**] Punctum supra positum videtur indicare participium præsens, à **נח** *vicit*: unde regulariter in Benoni est **נח** *נח*, quomodo nos correximus, & cum Græco conveniat, **νικῶν**. quod si tamen Iud illud in **נח** rectum est, punctandum erit **נח**, & punctum illud supra positum notabit literam **נ** efferendam esse per Kuschoi. ac sensus erit, *exiuit mundus*, vel *justus*, ac *vinceret*. sed hoc à Græco textu alienum.

V. 3. post **נח** sequitur **ν. βλίπ.** *νη*. deest in Syro.

V. 8. **נח** *נה*] Ita ubique in hoc libro transfertur Græca vox **θηρ**, ac significatur *fera*, *animal dentibus acutis*, & *rapina vivens*. ne quis autem mireretur, nos ab absoluto **נה** punctasse in constructione **נה**. sic faciendum docet Amira p. 162. quod idem quoque fit in **נה** *gaudium*. in constructione **נה**.

V. 12. **נח**] *sanguis*. in Græco est **εἰς αἷμα**. quod Syriace est **נח**. & fortasse error est in scriptione, ortus ex affinitate literarum

? &

ꝛ & ꝛ, item 𐤏 & 𐤐. ut & alius error mox sequitur, quod verba 𐤏𐤏𐤕 𐤏; bis scripta extent in autographo, sed posteriora pallidiori atramento, punctis hoc modo subducta, 𐤏𐤏𐤕 𐤏;. quæ & nos propterea omisimus. & tertius etiam error, quod pro 𐤏𐤏𐤕 *luna*, scriptum fuerit 𐤏𐤏𐤕. cujus correctio erat in margine.

I N C A P. V I I.

V. 1. 𐤏𐤏𐤕] Græca vox est γαρία. ideo punctavimus 𐤏𐤏𐤕 vel 𐤏𐤏𐤕, Syriacè 𐤏𐤏𐤕. sic enim pro u solent uti o cum præcedente. ut pro 𐤏𐤏𐤕 𐤏𐤏𐤕 𐤏𐤏𐤕, Marc. 1. 5.

V. 4. 𐤏𐤏] Trem. & Boder. 𐤏𐤏, nos cum Amira 𐤏𐤏, per crasin pro 𐤏𐤏. nec unquam aliter in libris Syriacis quam una vocali scriptum reperitur. ut Mat. 13. 8. 𐤏𐤏𐤕 𐤏] *est quod centum*. ubi quòque observandum, Dolath retinere suum Pathach, non aliter quam si legeretur 𐤏𐤏𐤕, ad indicandum in 𐤏𐤏𐤕 crasin esse. alioqui si Mem per se vocalem haberet, Dolath pro more omnium literarum servilium deberet habere Scheva, & legendum 𐤏𐤏𐤕.

V. 5. vox 𐤏𐤏𐤕𐤏𐤏𐤕 ad singulas tribus repetitur

ritur in textu Græco. at in Syro vox כַּיִּימָא de tribu
Juda semel dicta, in reliquis subintelligitur.

V. 16. [כַּיִּימָא] Græca vox est καῖμα *astus*,
ideo punctavimus כַּיִּימָא.

V. 17. [הוּא וְכַמְצֵחָהּ] si transposita particula
וְ legas הוּא וְכַמְצֵחָהּ, conveniet cum Græco. ni-
hil tamen mutare voluimus, quia verba, ut ja-
cent, aptum habent sensum.

[כַּיִּימָא] punctavi כַּיִּימָא, secutus Bode-
rianum, Tremellium, Iuniolem Buxtorfium, &
alios. Chaldaicè sane ita legitur, ex Hebræo כַּיִּימָא.
attamen Ioan. 4. 6. (neque enim alibi in N. T.
cum vocalibus reperitur) inveni כַּיִּימָא,
consentientibus editionibus Viennensi, Antver-
piensi, ac Cotheniensi. Boderianus tamen ibi-
dem loci à Syro discedens punctavit כַּיִּימָא. quam
punctationem ubique in hoc libro sequor, etsi
arbitrer rectam pronuntiationem esse כַּיִּימָא.

IN CAP. VIII.

VERS. I. [כַּיִּימָא] signo hoc † ap-
posito annotavi errorem videri. nam regimen
genitivi postulat apud Syros ut dicatur, vel
כַּיִּימָא וְכַמְצֵחָהּ, vel כַּיִּימָא וְכַמְצֵחָהּ,
vel

vel **לֹא** **יָבִיחַ** quod posterius hic secuti sumus. sicut cap. 12. 14. dicitur **לֹא** **יָבִיחַ** dimidium temporis. fateor tamen dari exempla, ubi substantivum formæ emphaticæ jungitur alteri substantivo non interveniente Dolath: sed ea rara sunt, & à doctioribus aspera, sinon prava habentur.

V. 3. **וְיָבִיחַ**] nihil correctum erat ad marginem. putavimus tamen superfluum esse Dolath, & legendum **וְיָבִיחַ**, quia in Græco est, **ἐπὶ**. quod si Syra lectio recta est, legendum **וְיָבִיחַ**, & sensus est, *prevenit* (nempe septem angelos illos de quibus præcedenti versu) *ad altare*, vel *præveniens eos stitit se super altare*.

V. 6. **וְהָיָה לְכָל הָעָם לְשָׁכְנָא שִׁמְרָא**] Observandum illud Lamed Accusativi casus in **שִׁמְרָא** nam verbum substantivum **שָׁמַר** est, quum habendi significatione usurpatur, regit aliquando post se accusativum expressum per Lamed. ut Mat. 26. 11. **לֹא חָפְזָא זֶה לִי חָפְזָא** *ms.* non semper habetis. vide & hoc libro, cap. 9. 11.

V. 12. **לֹא** **יָבִיחַ**] Prius non est in Græco. & fortasse hic superfluum est. turbat enim non nihil constructionem, qua sequens futurum

turum **וְיָסִיד לְרֶגֶל** regi debet ab **וְיָסִיד** quod antecesserat. Saltem Vap addendum putavimus ad **וְיָסִיד**, ut & constructio & sensus sibi consent.

V. 13. **וְיָסִיד לְרֶגֶל** **וְיָסִיד** **וְיָסִיד**

Ita transtulit Syrus Græcum illud, *ἐν μέσσοις καὶ ἐν αἵματι*. ac si decompositū esset ex *μέσσοις* medius, *καὶ* cauda, & *αἷμα* sanguis. At cap. 14. 6. vertit **וְיָסִיד** **וְיָסִיד** **וְיָסִיד** in *caelo cum sanguine habens*, neglecta voce *μέσσοις*, ac si simpliciter compositum esset ex *καὶ* & *αἷμα*. Optime vero cap. 19. 17. **וְיָסִיד** **וְיָסִיד** **וְיָסִיד** in *medio-cali*, ex *μέσσοις* & *καὶ*.

וְיָסִיד] non erat correctum in margine, sed vitium esse, docet Grammatica. & in hoc ipso libro versus 7. cap. 10. pro **וְיָסִיד**.

~~~~~

I N C A P. I X.

VERS. 2. **וְיָסִיד לְרֶגֶל**] vertimus *forneis accense*. sicut & in Thargum, Ezech. 39. 9. **וְיָסִיד** respondet Hebr. **וְיָסִיד** *arsit*. recte autem Syrus ea voce explicuit quid sit *καμινὸς μεγάλη*, *fornax magna*, nempe, *accensa* & *valde ardens*.

V. 3. **וְיָסִיד**] non correctum in margine.

gine. putamus tamen perperam pluralem numerum usurpari cum nomine **לְאֵלֹהִים** *potestas*. quod non est collectivum. ut & vers. 5. ubi absolute ac quasi impersonaliter sumitur, pro *datum est*, quod malè videtur ibi plurali numero exprimi; quum cap. 6. 4. c. 7. 2. c. 13. 7. & alibi singulari numero rectius exprimatur.

V. 5. **לְאֵלֹהִים** punctavimus **לְאֵלֹהִים**, Aleph plane otioso, quod in hac voce ut & in alijs quibusdam semper contingere docet Amira, & liquet ex **בְּרֵאשִׁית**, quod saepe omisso Aleph, una dictione scribunt ac pronunciant **בְּרֵאשִׁית**, *homo*. Boderianus scribit nunc **לְאֵלֹהִים**, nunc **לְאֵלֹהִים**, crasi Hebræis usitata. quæ punctatio si recta est; accedente altera servili oportebit punctare **וְלְאֵלֹהִים**, **וְלְאֵלֹהִים**. At Mat. 16. 20. habes **וְלְאֵלֹהִים**. & cap. 17. 8. **וְלְאֵלֹהִים**. ubi in priori exemplo Trem. & Boder. habent **וְלְאֵלֹהִים**. in posteriori Trem. **וְלְאֵלֹהִים**, Boder. **וְלְאֵלֹהִים**. quum in Syro **ו** nulla vocali notetur, idque postulante ratione Grammatica, quæ docet literam servilem tum demum notari vocali **ו**, quum sequens litera vocali destituitur.

Vers. 7. **וְלְאֵלֹהִים** puncta docent legendum **וְלְאֵלֹהִים** *mortis*, at sensus jubet legere **וְלְאֵלֹהִים** *similitudo*.

tudo, adeo ut duo illa puncta, unum supra, alterum infra **Q**, tollenda sint. aut superius punctum erit Kulchoi pertinens ad verticem literæ **Q**, quæ hic durius pronuntianda, quia præcedens dictio non terminatur vocali. inferius sub **Q** collocandum, utpote quod per **u** longum, seu per **u** Græcum hic est pronuntiandum.

Q Duo puncta supra **Q** pluralem numerum indicant: punctavimus tamen non **Q** sed **Q** more singularium. sic scribitur Iac. 3. 3. ubi Trem. habet **Q**, Boder. **Q**, quum tamen in ipsa editione Antverpiensi, ut & in Vien. & Cothen. textus Syrus non habeat **Q** sed **Q**. quod Amira p. 95. punctavit **Q**. ubi porro hæc addit, Esse quædam nomina, quæ licet significatione interdum sint singularia, interdum pluralia, quum tamen voce pluralia sint, quia duo illis semper adduntur puncta, iterum pluralia esse non possunt: & penultima afficitur. ut, inquit, **Q** oves. **Q** equi. **Q** volucres. **Q** reptilia. quibus nos adjungimus **Q** grex. Mat. 8. vers. 30. 31. 32.

V. 17. Καὶ ἄρας αἶδον. Syrus **Q** **Q**, videtur legisse, **Q** ἄν αἶδον.

Ibid.

Ibid. כְּבִרְיָא sic Syriace punctatum invenimus כְּבִרְיָא Luc. 17. 29. Itaque quod eodem hoc versu paulo ante punctavimus כְּבִרְיָא punctandum כְּבִרְיָא. nam כְּבִרְיָא aliud significat, nempe *favum melle*, quæ significatione diserte ea puncta habet Luc. 24. 42. In quo loco obiter notandum, in editionibus Antv. & Goth. item apud Tremel. ut & passim in Thargum, secundam radicalem esse Beth, at in Viennensi Caph, ubi scribitur כְּבִרְיָא, quod Jun. Buxtorf. in Lexico Chaldaico procul dubio mendosum esse putat. At Lectionem eam probant illa Psa. 19. סֶלֶם וְחֶמֶד וְחֶמֶד וְחֶמֶד *dulciora melle & favo*. quæ non tantum ita se habent in editione Erpeniana, sed & ab Amira in Grammat. sua ita citantur.

V. 19. כְּסִיפָה sic scriptum nec in margine correctum reperimus. plurale est, sed (ut putamus) mendosum, à singulari כְּסִיפָה *serpens*, quod in plur. facit כְּסִיפִים.

V. 20. sub finem in Græco est ὃν ἀνέπαυον, id est, וְלֹא לְמַחְלֵהוּ. deest in Syro.

IN CAP. X.

VERS. 2. וְסִמְלָא] lege וְסִמְלָא. Syris enim
 ܠܠܐ sinistra, vocalem ܐ habet ad Semchar,
 vide Mat. 25. 33. 41.

V. 6. ܘܠܐ] Punctum illud fœm. gen. nota
 mendosum putamus. nam ܘܠܐ quod præcedit
 Masculini generis est. pertinet illud ܘܠܐ ad se-
 quens ܘܠܐ] ubi vitiose omissum. uti & copula
 ܐ omissa in ܠܐ, & prave translata ad
 ܠܐܘܐ quod sequitur: quæ vox tria menda ha-
 bet. nam primo ܐ illud pertinet ad ܠܐ.
 deinde prius ܘ positum est pro ܘ. alterum ܘ po-
 situm pro ܐ. adeo ut pro ܠܐܘܐ scribendum
 sit ܠܐܘܐ. quod & in margine annotatum erat.

V. 7. ܘܠܐ] verti *nisi*, ut 1 Ioa. 3. 12. & alibi sæ-
 pe. ac mentem interpretis sic capio, duo jurasse
 Angelum, primum, non fore amplius tempus,
 nisi in diebus tubæ angeli septimi: id est, ibi desi-
 turum tempus. alterum, consummatum jam esse
 mysterium Dei quod annunciaverat Prophetis,
 quia sextus Angelus jam claxerat, instabat ulti-
 mus. neque enim copulam Vau in ܘܠܐ refe-
 rendam puto ad proximam particulam ܘ in
 ܘܠܐ: sic enim ܘܠܐ dicendum erat in
 Fur.

Fut. non **אֵלֶּם** in præterito. Sed ad remotius **יִהְיֶה**. Et sic Græca quoque verba commodè accipi posse arbitror, quæ alioquî & ipsa non parum sunt obscura : fiunt autem satis plana, si *ἀλλ' ἢ nisi.*

VER. 9. **אֵלֶּם**] punctavi **אֵלֶּם** pro **אֵלֶּם**. sic invenies **אֵלֶּם** **וְיָמֵי**, Mat. 25. 25. Act. 19. 21. Et **אֵלֶּם** *ivit* : Mar. 16. 10. **אֵלֶּם** pro **אֵלֶּם**. quæ pronuntianda sunt *ezet, ezat*, Lamed prorsus latente, quamobrem nos eam sine Scheva reliquimus. Sic in participio **אֵלֶּם** *ozlo* pro *ozlo*, Luc. 14. 35. & in plur. **אֵלֶּם** *ozin* pro *ozlin*. Mar. 6. 33. & cap. 16. v. 12. Vnde & nos cap. 16. vers. 14. **אֵלֶּם** punctavimus **אֵלֶּם** *dozon*. Quæ omnia confirmantur ab Amira pag. 367. ubi sic habet. In verbo **אֵלֶּם** *ivit*, Lamed quod habet occultatur in pronunciando in prima & tertia sing. fœmin. præteriti, & in personis plur. num. mascul. gen. & fœmin. utriusque numeri præsentis (intellige benoni) & in tertia ac secunda plurali utriusque generis, & secunda fœmin. singul. futuri. quod brevius piæ memoriæ Erpenius his verbis, Vocis **אֵלֶּם** ultima radicalis vocalem

tem accipiens, eam ubique dat præcedentis evehat, & otiosa evadit.

VER. 9. למה] lege potius למה. ut invenies
Mat. 7. 11. למה.

I N C A P. X I.

VER. 1. Post מלא sequebantur perpe-
ram hæc, במהלך הדרך במהלך הדרך
ואם לא יחזקוהו ואם לא יחזקוהו ואם לא יחזקוהו. quæ
omnia, quum hîc sensum depravarent, ad
versum autem quintum omnino pertinerent ubi
hæc decrant, non dubitavimus ea suo loco resti-
tuere, præsertim quum ipse textus Syrus duo si-
gna, unum versui primo, alterum quinto appo-
sita haberet, quæ quomodo hæc restituenda
essent, docerent. & ne quis hîc de fide nostra du-
bitet, testamur nos nihil nisi mera transpositione
ufos esse, nulla syllaba aut addita aut omissa.

VER. 3. ואם לא יחזקוהו] In Græco est,
καὶ δώσω τῆς διουσίας μου. Quæ verba paulo sunt ob-
scuriora. quare D. Beza, ut commodum sensum
habeant,

habeat, & vertit *sed*, & quum *dān* sequente dativo requireret accusativum rei dandæ, post dabo addidit *illam*, nempe *sanctam urbem*, quæ versu præcedenti gentibus data erat conculcanda. an id recte, judicent doctiores. In Syro textu minor est difficultas, quum ibi particula ܐ non minus accusativum valeat, quam dativum. quare & nos plano omnino sensu vertimus, ܐ dabo duos testes meos, ܐ prophetabunt. Quod si omnino ܐ etiam in hoc loco per dativum sit exponendum, sic verterem, ܐ dabo duobus testibus meis, ut prophetent &c. Vau illud in ܐܘܢܐ per *ut* verterem, more linguis orientalibus usitatissimo: & sic quoque ܐ ܡܥܩܝܕܥܐ sumerem in Græco. adeo ut res danda duobus illis testibus non sit sancta civitas, sed munus prophetandi.

Eodem versu, ܐܠܐܐ] punctavimus ܐܠܐܐ, sicut Mat. 13. vers. 8. & 23. in Syriaco est ܐܠܐܐ, ܐܠܐܐ, ubi notandum, irregulare esse quod littera servilis ante Scheva notetur vocali ܐ. De quo sic Amira p. 27. Particula, inquit, ܐܠܐܐ sex, (cui nos jam addimus ܐܠܐܐ sexaginta) si habeat in principio unam ex quatuor literis ܐ ܐ ܐ ܐ, semper legitur, ac si esset ibi ܐ affectum ܐ. ut ܐܠܐܐ in sex, quasi, ܐܠܐܐ ܐܠܐܐ.

Vers. 6.

V. 6. *ἐν ἡμέραις αὐτῶν ἡ παρρησία*, id est, *בְּיוֹמֵהֶם*, pro eo simpliciter est *בְּיוֹמֵהֶם הָנָה*, id est, *בְּיוֹמֵהֶם הָנָה*, id est, *בְּיוֹמֵהֶם הָנָה*.

V. 7. Post *καὶ αὐτῶν*, sequitur *καὶ αὐτῶν*, id est, *בְּיוֹמֵהֶם הָנָה*. deest in Syro.

V. 12. Signum hoc [ ] in Syro notat hiatum, quem in textu reliquimus, in Hebræo autem charactere ex Græco supplevimus.

V. 17. Post *ὁ ὡς*, sequitur *ὁ ὡς*, deest in Syro.

IN CAP. XII.

VERS. 1. *Διότι*] Quid hoc sibi vellet conjicere non potuimus. itaque mendum putavimus pro *Διότι*, quod plane respondet Græco *ὅτι*.

V. 2. *καὶ*] Fortassis, sicut præcedens *καὶ* & sequens *καὶ* participia sunt, ita & *καὶ* mendosum est pro *καὶ* in Benoni Pacl, in qua conjugatione verbum hoc parturire & eniti significat. Doctioribus tamen id reliquimus.

V. 4. *καὶ*] punctavimus *καὶ*. neque enim duo illa puncta existimamus hîc valere, sed
supe-

superius denotare participium præsens, inferius vero Ruchoch sive Raphe. à themate **רַחַח**, defective **רַח**, quod secundum analogiam defectivorum secundâ in Benoni facit, mascul. **רַחֵךְ**, foemin. **רַחֵךְ**. habet autem hoc verbum proprie *vellendi*, *evellendi*, *extrahendi*, inde *tondendi* significationem, & convenit cum **רַח**, ut recte observavit doctissimus Scindlerus.

V. 6. **וְלֹא יִבְנֶה**] Nihil correctum in margine. mendum tamen omnino videtur, quia & **ו** superfluum in sensu, & ipsa constructio, ut & verbi forma futurum hîc requirere videntur. itaque pro **Vau**, Nun posuimus ad formandum futurum, & fortassis etiam **Dolath** addendum, qua litera gaudet post se **אֵיכָנָה**, quum significat *ut*. atque ita esset, **אֵיכָנָה וְיִבְנֶה**.

V. 7. **לֹא יִבְנֶה**] Videtur hic Lamed inutile. quum post verbum substantivum, quod habendi significationem hic non obtinet, nec dativum nec accusativum valere possit, neque præpositionis vim habere. Si tamen penes nosmet error est, juvabit erudiri.

V. 9. **וְלֹא יִבְנֶה**] Nusquam, quod quidem scimus, in reliquis N. T. libris vox **αὐτοῦ** ita transfertur, sed semper **לְהַבְנִי**, **אֵלֶיךָ**.

B b

illius

emendare : quum corruptis sit quaedam exempla-
ria Græca habuisse ^{est} ~~est~~. Unde etiam vetus La-
tinus vertit, *et* ~~est~~ *est*.

IN CAP. XIII.

VERS. 3. *ἐκείθεν, ἔκκειν*. deest *ἐκκειν* in Syro.
sensus tamen plenus est.

Ibid. ~~Ἰβιδ.~~ † † Non est dubium, quin amanuensis, quum vocem hanc ~~Ἰβιδ.~~ quam jam jam scripserat, in recenti adhuc memoria haberet, iterum eam scripserit, quum ~~Ἰβιδ.~~ scribere deberet. quod non tantum græcus textus, sed ipse verborum nexus liquido ostendit.

V. 4. Non quidem necessario hiatus statuen-
dus, quamobrem & nullo signo mendum indica-
vimus, tamen non satis plene sibi sensus contrat;
quia omissa sunt ex Græco hæc, *ὅτι ἀποσκευάσαι τὸ θυ-
εῖν, λίαν αὐτὸς πρὸς ἑμὶν τῷ θυμῷ;* quæ sic verto, *ἵνα
ἡμῶν τὸ θυμὸν ἀποσκευάσαι τὸ θυμῷ;* ex qua
oratione una vox *ἡμῶν* remansisse in textu Syro vi-
detur, quæ sodalibus destituta non satis bene
quadrat.

V. 5. *ἀλλὰ καὶ πᾶσι*. Videtur Syrus simpliciter legisse *πᾶσι*. vertit enim *πάντες*; omiſſa voce *καὶ*.

B 25

quem-

quemadmodum & vulgaris legit, qui vertit, *dare est ei potestas agendi.*

V. 6. **וְלִהְיוֹת**] videtur omnino legendum **וְלִהְיוֹת**, ut in Græco est **ἐσθ**.

Versus septimus duas habet periodos, quarum quæ prior est in Græco, posterior est in Syro, & contra, inverso ordine, sensu tamen eodem ac plane integro.

V. 8. **וְלִהְיוֹת**] Iterum vitium hîc esse putamus, quod & cap. præcedenti ver. 7. observavimus. nisi forte Lamed accusativi casus apud Syros, ut **ל** apud Hebræos, & **ל** in Thargum, post verba passiva & intransitiva nominativum designet. quod nondum ex aliorum librorum lectione, neque ex Grammatica discere potuimus. si ita est, moneant doctiores, & gratiam inibunt.

V. 10. **ὅτι ἡ ἀρχαία σοφία σωτήρις**, id est, **וְלִהְיוֹת**. In Syro deest nomen **אֵשׁ**, quod omnino restituendum videtur. ut mox sequitur, **אֵשׁ אֵשׁ בְּמִיָּה קֵשֶׁל**.

V. 14. **וְלִהְיוֹת**] Mendum subesse suspicamur. si enim punctum supra Nun rectum, participium præsens indicat: adeoque pro Nun Mim substituendum, ut sit **וְלִהְיוֹת**, quod plane convenit

usitatissimum. & sensus sit, *bonedicta tu inter mulieres.* ut in Græco est, *εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.*

V. 5. *Λαλεῖ*] Nihil correctum in margine. manifestum tamen vitium est, quum terminatio non sit Futuri, sed præteriti. unde Thau primatum in Aleph mutantes præteritum inde fecimus. In fine versus *ἐνώπιον ᾧ θρόνον ᾧ*, id est, *מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְהַקֹּדֶשׁ*, vel *מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ* defunt in Syro.

V. 6. Verba Græca sic interpretatus est Syrus, ac si haberetur, *πιτώμενον ἐν ἔργῳ, ἐν αἵματι ἔχοντα διαγγέλιον αἰώνιον.* vide plura. ad v. 13. c. 8. eodem versu, pro *ἐνώπιον ᾧ θρόνον*, id est, *מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ*, Syrus habet *מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ*, *ἐνώπιον ᾧ θρόνον*.

V. 10. *כַּפֵּי*] Idem hic *כַּפֵּי* videtur, quod Belgæ dicimus, *een kop.* A cavitare. unde & Hebræis *קַף כּוֹלָא מַנּוּס*, *pars manus cara*, vel *pedis.* nisi forte mendum sit, pro *כַּפֵּי*, quomodo deinceps in hoc libro semper verrit author *τὸ πτήλον*.

V. 11. *καὶ ἵπτε λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ*, id est, *וְהָיָה לָהֶם חֶסֶם לְרוּחָם וְלִרְגְלָם*. defunt in Syro.

V. 12. Vox *ἀλλ*, bis est in Græco, quod autem ei respondet *וְהָיָה*, semel tantum in Syro.

V. 15. Defunt hæc Græca, *Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέλει* ὅτι ἡλθὲ συν ἡ ὥρα ᾧ θέλει, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θέλος μου

סדר לסתור ולקד חזרו פסל ראיתו לך שעתה לסתור פסל דיבש
חצרה דארעא.

V. 18. בִּקְעוֹתָ] lege בִּקְעוֹתָ. Syriace enim scribitur ܩܕܝܫܐ Mat. 25. 6. & alibi.

V. 20. *ἔξω τῷ πόλει, καὶ ἐξήλθι αἷμα ἐκ τῶ λώ, id est, defuncti in Syro.*

I N C A P. XV.

VERS. 2. [אֵלֶּיךָ] Quia הָיָה per Thau
nusquam reperimus pro *miscere*, sed usitatissi-
mum est per Thet, vitium hic esse suspicati su-
mus. Porro in hoc versu, *ἐν ἡμετέροις αἰσιν*,
id est, וְעַתָּה בְּעֵינֵינוּ. deest in Syro.

Ibidem, אֲשֶׁר הָיוּ חֲמִשָּׁה] Hoc citharædos significat, quum hic citharæ significantur. **correximus ex margine** חֲמִשָּׁה.

V. 3. ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, id est, ܡܠܝܟܐ ܕܠܝܘܬܐ ܕܡܠܟܐ.
Syrus vertit ܡܠܝܟܐ ܕܠܝܘܬܐ ܕܡܠܟܐ, id est, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

V. 6. אַחֲרָי] Respondet in hoc libro τῷ λαμπροῦ.
 alioqui Luc. 1. 3. & alibi, usus ejus est in compen-
 landa persona, idem quod Græcis *κράτος*, excel-
 lentissimus, præstantissimus. à אַחֲרָי vincere, excellere.
 nisi

nisi forte hoc loco dicamus Nun esse heemanticum, ac derivari ab Hebr. נָץ, quod proprie est λαμπρὸς, *nitidus, clarus, splendidus*.

Verf. 8. [חַמָּה] In margine erat חַמָּה, rectè.

IN CAPUT XVI.

V. 7. Καὶ ἡμεῖς ἄλλοι ἐν ἑρμηνείᾳ λέγομεν, idest, מְשַׁמְעָה לְאַחֲרָנָא בְּן מִרְכָּה וְאַחֲרָנָא. pro eo in Syro est, מְשַׁמְעָה לְמִרְכָּה וְאַחֲרָנָא. quod omnino videtur mendosum, quum altari vocem tribuere durum sit.

V. 8. [אַרְבַּעִי] & non punctavimus, quia superfluum putamus, & fortasse hîc mendosum. solent enim sine Aleph dicere [אַרְבַּעִי] *quartus*, etsi dicant, [אַרְבַּעִי] *quatuor*. plane ut & Hebræi, אַרְבַּע *quatuor*. רְבִיעִי *quartus*.

V. 10. [מַעְמַמְמָה] *obtenebratum*. habet hîc vim adjectivi, sicut & in mascul. gen. Eph. 4. 18. מַעְמַמְמָה חַפְזֵי מַעְמַמְמָה *obtenebrati in mentibus suis*.

V. 13. [וְ] Mendum videntur duo illa puncta pluralem numerum denotantia.

V. 14. Vox ποιῶν in Græco construitur cum πνεύματι,

πνδμαζ, non cum δαμόνων. At in Syro participium
 ܡܢܕܡܐܐ quum sit masc. gen. construitur cum ܡܢܝܢ,
 non cum ܡܢܝܢ, quod fœm. gen. est, & construi-
 tur cum participio ܡܢܝܢ, quod deinde sequitur.
 Quod autem in Græco est, *ἡ βασιλεύς ἐστις, ἡ δὲ οἰκου-
 μένης ὅλης*, Syrus illud *ܡܢܝܢ* non habet. nec videtur
 hîc magnum usum habere. Fateor quidem *ܡܢܝܢ* la-
 tius patere quam *ܡܢܝܢ*, ut & apud Hebr. *מלך*,
 latius quam *מלך* Ps. 24. 1. sic apud Syros *ܡܢܝܢ*,
 latius quam *ܡܢܝܢ*. Sed hoc loco discrimen
 illud locum habere non videtur, quia ubi Reges
 sunt, ibi *ܡܢܝܢ* est. nisi forte insulæ ad *ܡܢܝܢ*
ܡܢܝܢ non pertineant. debebat autem in textu
 Syro illud *ܡܢܝܢ* supra *ܡܢܝܢ* notari puncto nota fœ-
 minini gen. quia *ܡܢܝܢ* est fœmin.
 ut cap. 12. 9.

V. 15. *ܡܢܝܢ* mendum pro *ܡܢܝܢ* ut ad margi-
 nem correctum erat.

V. 17. *ܡܢܝܢ* id est, *ܡܢܝܢ* *ܡܢܝܢ* id est, *ܡܢܝܢ*
 deest in Syro vox *ܡܢܝܢ*.

IN CAP. XVII.

VERS. 1. Ante **||** deest vox **||**, quæ in margine à lectore adscripta erat.

V. 2. **||** defunt puncta pluralem numerum denotantia, **||**.

V. 5. **||**] Ad marginem libri notatum erat legendum **||**, quomodo plerunque legitur in editione Viennensi. At Amira p. 25. docet, nunquam sibi placuisse eum scribendi modum, quo **||** ponatur ante **;**, sed eum potius quem doctiores sequuntur Maronitæ, quo **||** ponatur post **;**, ut differat ab **||** cedrus. Vbi addimus ex eodem Amira, quando scribitur **||** pro *mysterio*, **||** non pronunciari, sed legi **||** *roso*.

V. 6. **||**] Daleth servile indicat participium. idcirco punctavimus **||** in Peil Peal, à masculino **||** *inebriatus*. alioqui si punctetur **||**, nomen esset, significans *ebriosum*.

Ibidem **||**] Punctum infra **||** indicat secundam præteriti, ut in eadem hac dictione versu sequenti. at in hoc versu sensus omnino postulat primam personam. itaque in superam regionem transferendum illud punctum.

V. 7. **||**] Et si Peil sit, id est, Participium Passi-

IN CAP. XIIX.

VERS. 2. [𐤀𐤓𐤕] ad marginem notatum legendum [𐤀𐤓].

V. 9. [𐤀𐤓𐤕] Affixum oportet sit. fœm. gen. itaque deest punctum supra 𐤀.

V. 11. 𐤀𐤓𐤕, id est, 𐤓𐤕, deest in Syro.

V. 13. [𐤀𐤓𐤕] Deest hoc in Græco. punctavimus 𐤓𐤕𐤓𐤕. fortasse inclius, 𐤓𐤕𐤓𐤕 𐤓𐤕𐤓𐤕. Est chin 𐤀𐤓𐤕𐤓𐤕 frutex ille nobilis, de quo Plinius lib. 12. cap. 13. & Mathiobus in lib. 1. Dioscor. cap. 13. idem.

V. 14. [𐤀𐤓𐤕] Punctum illud supra Dolarh non potest hic indicare Benoni 𐤓𐤕𐤓𐤕. Sic enim Participium Mascul. construeretur cum substantivis fœmininis. Sed addendum ei alterum punctum, ut ambo efficiant tertiam plur. fœm. gen. præteriti. Ideo punctavimus 𐤓𐤕𐤓𐤕. Sicut in Græco est ἀπὸ. Quod autem sequitur, εἰ μὴ ὁρίσῃς αὐτὰ, Syrus iunxit cum initio sequentis versus, & legit, εἰ μὴ ὁρίσῃς αὐτὰ οἱ ἔμποροι τῶν.

V. 17. [𐤀𐤓𐤕] In Græco est, ὅτι πάντες πλοῖον οὐ μίλῃ. Aliter legit, verus interpret, qui vertit, *Omnes qui in lacum navigant*. Certum quoque est aliter legisse Syrum, qui pro ὅτι πλοῖον videtur legisse ὅτι πλοῖον, *innavigans, innatans*.

merendum esse. nam cap. 22. vers. 9. vertit **וְאֶחָד** in singulari.

V. 13. **וְאֶחָד וְלֹא בְּרֹאשׁ**] *vestis diffluens sanguine.*
 ea significatione usitata est in Targum vox **וְלֹא**, unde & Act. 9. 3. lux **וְלֹא** super Saulum, Tremel. vertit *defluxit*. Hic in Græco est *ἰμάτιον βεβαμμένον αἵματι*. quod de persona Christi dicitur **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין** Isa. 63. 1. *infedius, tinctus vestibus.*

V. 17. **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין** Syrus legit, **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**.

V. 18. post **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**, iterum sequebatur **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**, quod tanquam superfluum omisimus.

V. 19. **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**] Et si in margine nihil correctum fuerit, sensus tamen, & textus Græcus requirunt, ut scribatur **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**. *reges* enim, non *Angeli* designantur.

IN CAP. XX.

V. 3. **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין** id est, **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**, Syrus tantum habet **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**.

V. 4. **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**] Legendum esse **וְהָיָה כְּנֶגְדֵי הַיָּמִין**, in plur. docent cum *thrani* in plurali num. de quibus proximè actum (Deo enim unus tantum thronus tribui-

V. 12. *ἐνώπιον ἔθης*. Syrus *ܐܢܬܝܢ ܐܬܝܬܝܢ*, *ἐνώπιον ἔθ' ἑθόνος*.

~~~~~

IN CAPVT XXI.

VERS. 2. *καὶ ἐγὼ ἰωάννης ἄδην ἔ' πάλιν &c.* Omisit Syrus *ἐγὼ ἰωάννης*, id est, *ܐܢܬܝܢ ܐܬܝܬܝܢ*.

V. 3. *ܐܬܝܬܝܢ* Punctum inferius indicat præteritum. Ideo punctavimus *ܐܬܝܬܝܢ*, & vertimus *habitavit*. Mallemus tamen puncto supra collocato *ܐܬܝܬܝܢ*, legere *ܐܬܝܬܝܢ*, & vertere *habitabit*. Sicut in Græco est *σκληρώσει*. usitatum enim est Syris participio præsentis uti pro futuro.

V. 4. *καὶ ἐξαλείψει ὁ θς*. Syrus simpliciter legit, *ܐܬܝܬܝܢ*, aut *ܐܬܝܬܝܢ*. vertit enim *ܐܬܝܬܝܢ*, quod fœm. gen. est, & intransitivè dicitur de *ܐܬܝܬܝܢ* *lacryma*. Sic Jac. 4. 14. *ܐܬܝܬܝܢ ܐܬܝܬܝܢ ܐܬܝܬܝܢ* *vita nostra vapor deficiens, seu evanescens*. Sunt Conjug. Aphel à *ܐܬܝܬܝܢ*. quod contrariæ significationis est cum Hebr. *ܐܬܝܬܝܢ* *speciosum, pulchrum esse*. quæ enim deficiunt & evanescunt, omnem speciem ac pulchritudinem amittunt.

V. 6. *ܐܬܝܬܝܢ*. *ܐܬܝܬܝܢ* Ac si legisset, *ܐܬܝܬܝܢ*, π' Ἀχ' π' Ω. quum in Græco sit, *ܐܬܝܬܝܢ* *ἐγὼ εἰμι* π' Ἀχ' π' Ω. quod Syriace esset *ܐܬܝܬܝܢ*. *ܐܬܝܬܝܢ*.

V. 10.

V. 3. נָחַרָא] in Thargum Levit. 19. 10. נָחַרָא
respondet Hebræo נָחַר, adeoque significat *par-*
ticularia illa grana decidua, quæ in vindemia è rac-
mis decidunt. à נָחַר *defluere, excidere*. Quum er-
go præcedenti versu de arbore singulis mensibus
fructum suum laturo actum sit, videtur Syrus
נָחַרָא hoc loco sumpsisse pro *depositione, deje-*
ctione ac defluxu fructuum arboris, ideoque vertisse
נָחַרָא.

Ibidem, נָשְׁמָשְׁוּי] Solent futura apud Syros
in tertia plur. semper habere Nun paragogicum,
נָשְׁמָשְׁוּי *ministrabunt*. Vnde cum affixo dicitur ple-
rumque נָשְׁמָשְׁוּי *ministrabunt illi*. Interdum ta-
men abjecto Nun invenitur forma hæc נָשְׁמָשְׁוּי.
ut Mat. 8. 25. נָשְׁמָשְׁוּי *ut excitarent eum*, pro
נָשְׁמָשְׁוּי.

V. 6. καὶ κύμα ἐπὶ τοῖς ἁγίοις ἐσφύηται. Syrus le-
git, καὶ κύμα ἐπὶ τοῖς ἁγίοις ἐσφύηται. vertit
enim נָשְׁמָשְׁוּי *et excitarent eum*.

Vers. 12. נָשְׁמָשְׁוּי] correctum in margine
נָשְׁמָשְׁוּי.

Ibid. נָשְׁמָשְׁוּי] Literam servilem ך punctavimus
cum Pathach, quamvis sequens litera non ha-
beat Scheva, quia virtute habet Scheva. est enim
pro

pro אֵלֶּף. Sicut אֵלֶּף pro אֵלֶּף, quia Aleph ante se non patitur Scheva. unde & אֵלֶּף punctavimus pro אֵלֶּף, sicut dicitur אֵלֶּף. pro אֵלֶּף, vide Notas ad cap. 7. vers. 4.

V. 17. אֵלֶּף] Mendum videtur illud punctum supra Nun participium praesens indicans, quum infra collocatum futurum formare debeat. Et si quis porro ꝑ tollere velit, conveniet cum Græco. Sensus enim erit. *Qui sitit, veniat, et qui vult, accipiat aquam vitae gratis.*

V. 19. Α' Φαίρησ' ὁ θεὸς τὸ μέριμνᾷ αὐτὸς ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς. Syrus legit, ἀπὸ ξύλου τῆς ζωῆς. vertit enim אֵלֶּף יוֹ אֵלֶּף. Sequitur paulo post, אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף, *eorum qui scripti sunt.* pro quo si scriberetur אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף, *et ijs quæ scripta sunt*, sensus planior esset, ac cum Græco conveniret.

V. 20. Ἡ χάρις Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲν πάντων ὑμῶν. Syrus legit, μὲν πάντων τῶν ἀγίων.

Monemus autem candidum Lectorem, non omnia quæ inter textum Græcum ac Syrum intersunt à nobis hîc esse observata, sed hinc inde quædam solummodo quæ præcipua videbantur. reliqua lectoris diligenti curæ commisimus.

SOLI DEO GLORIA.

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Typographia
E. L. Z. E. V. I. R. I. A. N. A.

MDCXXVII.

11

1000

1000

BIB. COLL.
PICTAV. S. J.

~~scribble~~
N°. 304

Bibliotheca S. J. Les Fontaines CHANTILLY
E 148/108

five vols

6
148/108

